

ORATORIJ 1995

OH, TA DIRENDAJ

Priročnik
za oblikovanje otrok in doraščajočih

Po italijanskem izvirniku
prirejili salezijanski študenti

■ OH, TA DIRENDAJ. ORATORIJ 1995.

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih.

■ Po italijanskem izvirniku priredili salezijanski študenti.

■ Prirejeno po italijanskem izvirniku: Una torre fino al cielo. Ragazzi, che confusione! Sussidio per la formazione dei preadolescenti. Campi-Scuola, Estate Ragazzi. Uffici di Pastorale Giovanile dei Salesiani, delle Figlie di Maria Ausiliatrice e della Diocesi di Torino, AA.VV., Editrice Elle Di Ci, Torino 1994.

■ CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.01:282(035)

Oh, ta direndaj : oratorij 1995 : priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih / po italijanskem izvirniku priredili (in prevod) salezijanski študenti ; (risbe po originalu Peter Škerl ; izdal Katehetski center Ljubljana). - Ljubljana : Salve, 1995. - (Animator ; 1)

Prevod in priredba dela: Ragazzi, che confusione!
ISBN 961-211-032-8

50126080

■ Prevod in priredba: salezijanski študenti
Oblikovanje naslovnice: Petra Černe-Oven

Risbe po izvirniku: Peter Škerl

Lektor: Dušan Maher

Urednik zbirke: Rafo Pinosa

Odgovarja: dr. Alojzij Slavko Snoj

Izdajatelj: Katehetski center Ljubljana

Založba: SALVE d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6

Tisk: Tiskarna Skušek, Ljubljana 1995

PREDSTAVITEV

Eden “močnih” trenutkov, v katerih lahko otrokom in mladini jasno predstavimo “slog krščanskega življenja”, je brez dvoma čas poletja, ko organiziramo različne oblike počitnic.

Ta priročnik skuša ovrednotiti takšne počitnice, da bi se otroci in mladi močneje zavedli kako pomembno mesto imajo v poslanstvu evangelizacije.

Azaf je deček, ki ga prevzema želja po vedno novih pustolovščinah. Zato se oddalji od družine, noče poslušati nasvetov odraslih, trdovratno si hoče ustvariti “lastno” življenje z vsemi posledicami. Ta pripoved je gotovo dober okvir za razmišljanje in vzgojo vseh tistih, ki se bodo udeležili počitnic z nami.

“Novost” tega priročnika ni v pripovedovanju zgodbe, temveč predvsem v povezovanju njenih posameznih delov s primernimi svetopisemskimi odlomki.

Odlomki in osebe iz stare in nove zaveze, s katerimi se bomo srečali, so nepogrešljivo izhodišče za molitev, pa tudi za to, da so aktivnosti v skupinah dobro pripravljene. Vse to pa nam pomaga, da bi se znali pri igri zabavati in da bi se znali igrati z vsemi in z vsakim posebej.

Predvsem pa so nenadomestljivi, ko hočemo otroke in mlade naučiti brati in razlagati dogodke iz njihovega življenja v luči Božje besede. Poleg tega jih želimo postaviti v različne položaje, ko ne smejo popustiti želji po pustolovščinah, ki razočarajo in vodijo, prav kakor v svetopisemskem Babilonu, v veliko “zmešnjavo”.

Predvsem je na vzgojiteljih, da “razlagajo” besedo Svetega pisma in jo vnašajo v življenjske izkušnje otrok in mladih, da bi mogli skupaj z njimi brati in poslušati to besedo, ki sprašuje, izziva, vliva pogum in daje pravi in edini odgovor na vsako človeško prizadevanje.

Cilj, ki smo si ga zastavili ob pripravi tega priročnika, je predvsem usposobiti otroke in mlade, da bi znali dati Bogu “prostor”, ki mu gre. Obenem naj bi se naučili zavestno in odgovorno sprejemati naloge in obveznosti v življenju skupnosti.

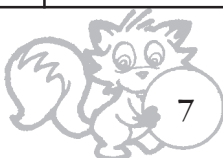
VSEBINSKI PREREZ

POGLAVJE	ZGODBA	VSEBINE	STALIŠČA
I GREMO NA POT	<i>Prva</i> Povsod le puščava	Vsakdanjost, družina, dolžnosti	Zahvala, čiščenje, osebno prizadevanje
	<i>Druga</i> Karavana	Želja po novem, po dogodivščinah; sanje	Ideali in hrepenenje
	<i>Tretja</i> Vrv za kamelo	Odpravimo se Naporna pot	Potrpežljivost in vztrajnost
II V MESTU BABILON	<i>Četrta</i> Mesto	Začudenje in navdušenje ob novem; opis mesta	Pozornost in opazovanje Solidarnost
	<i>Peta</i> Veličastni trenutek	Prijateljstvo Vzajemnost	Spoštovanje bližnjih Prijateljstvo
	<i>Šesta</i> Na stolpu	Čemu služi stolp Idoli Človeška ošabnost	Previdnost in zaupanje v Boga Spreobrnjenje Molitev
	<i>Sedma</i> Kamniti labirint	Politična organiziranost civilne družbe; denar in delo	Modrost Poštenost Smisel za Boga Solidarnost

PRIROČNIKA

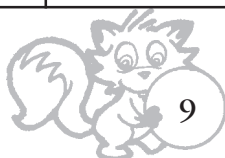
OSEBE IN PRILIKE	V SKUPINI	IGRE	OPOMBE
Dvanajstletni Jezus Gorčično zrno (Mr 4, 30-32)	Življenje je... Azaf išče izgubljeni vsakdan	Zaščitimo palmo	
Samuel Talenti (Mt 25, 14-30)	Recept sreče Vrednote novega sveta	Naredimo si palmo	
Abraham Dve poti (Mt 7, 13-14)	Azafov kovček Korak za korakom	Zalijmo palmo	
David Ljuljka (Mt 13, 24-30)	Nebeško mesto Življenje v nebeškem mestu	Osvojimo kamelu	
Jonatan Usmiljeni Samarijan (Lk 10, 29-37)	Kakšnega te želim Darilo za prijatelja Pismo prijatelju	Iščemo izgubljeni izvir	
Mojzes O desetih družicah (Mt 25, 1-13)	Moji maliki Babilonski stolp	Dihalni nogomet ali odbojka	
Salomon Neusmiljeni služabnik (Mt 19, 23-34)	Mestna kronika Občinski svet Draginja	Dihajmo	

POGLAVJE	ZGODBA	VSEBINE	STALIŠČA
III PREROK	<i>Osmo</i> Sarine oči	Resnica-laž v prijateljstvu Sprejetje samega sebe	Iskrenost in pristnost
	<i>Deveta</i> Srečanje s prerokom	Predstavitve preroka; prerok je blizu ljudem	Sprejemanje in poslušanje vzgojiteljev
	<i>Deseta</i> Ko postane tišina težka	Kdo je prerok Božje sporočilo Prerok je blizu Bogu	Poslušnost voditelju in prizadevanje za pričevanje
IV RAZOČARANJE	<i>Enajsta</i> Človekove roke	Delo Sužnost, napor Plačilo	Resnost v vsakdanjem prizadevanju
	<i>Dvanajsta</i> Dan velikega ponosa	Navdušenje; mesto brez Boga; nepopolnost življenja	Resnična vrednost stvari Smisel za Boga Razmišljanje in samokritika
	<i>Trinajsta</i> Otroci, kakšna zmešnjava!	Zmešani jeziki Zrušenje stolpa Neuspehi Neuresničene sanje	Trud za iskreno in prisrčno komunikacijo Ponižnost
V VRNITEV	<i>Štirinajsta</i> Kljub težavam začeti znova	Azafovo razočaranje, kriza; začeti znova; pogum; odločitev za vrnitev	Moč za priznanje svojih napak Zaupanje v odpuščanje Notranjost Bivanje v tišini
	<i>Petnajsta</i> Presrečni dom sredi puščave	Razpršenost Sporazumevanje brez besed Odkriti vsakdan Zahvaljevanje in praznovanje	Ovrednotimo majhne stvari Odkrivanje vsakdana kot vrednote Praznik

OSEBE IN PRILIKE	V SKUPINI	IGRE	OPOMBE
Samarijanka Dva sinova (Mt 21, 28-32)	Direndaj v srcu Videz je pomemben Laž ima kratke noge	Zaupajte mi	
Janez Krstnik Znamenja (Lk 21, 8-19)	Slepici na sprehodu Rak Slepi stavec	Vprašajmo preroka	
Ezekijel Zaklad in biser (Mt 13, 44-46)	Azaf odgovorja Vest V vlogi pisatelja	Poslušajmo glas	
Pavel Nespametni bogataš (Lk 12, 15-20)	Življenje v mestu Intervju Delavci vseh dežel, združite se!	Skalp	
Bogati mladenič Farizej in cestninar (Lk 18, 9-14)	“Z” in “brez” Bog ali mamon? Glas vpijočega v puščavi	Idoli in vrednote	
Juda Ubijalski viničarji (Mt 21, 33-41)	Stolp vrednot Običaji in reki Proces Mimika	Koliko stvari	
Peter Izgubljeni sin (Lk 15, 11-32)	Sprejeti odločitev Reka mojega življenja	Pa kaj pomeni?	
Učenca iz Emavs Izgubljena drahma (Lk 15, 8-10)	Intervju s starši Če bi bil v njihovi koži? Bel in črn seznam Pesem za starše	Branimo šotor	

NAČRT IN UPORABA PRIROČNIKA

ZGODBA

Priročnik dobiva navdih ob vsem znani svetopisemski pripovedi o graditvi babilonskega stolpa. Zgodba je predstavljena z usodo občutljivega mladega fanta, ki smo mu dali ime Azaf. Ta ljubi življenje - preživeti ga želi kot veliko avanturo in sanja drzne sanje. To, kar se dogaja v Babilonu, spodbuja mlade, da razmišljajo o osebni rasti, o odgovornosti do življenja in okolja, v katerem živijo.

NAMEN PRIROČNIKA

Gradivo je namenjeno odraščajočim mladostnikom, starim od deset do petnajst let. (Ko bomo v tem uvodu uporabljali besedo "mladi", bomo imeli v mislih to starostno kategorijo.) Priročnik lahko uporabljamo v skupini, lahko pa je koristen tudi posameznikom za njihovo osebno rast.

UPORABA PRIROČNIKA - KDAJ?

Priročnik lahko uporabimo za poletni oratorij, za počitnice v hribih, na morju, za duhovna srečanja... Zgodbo, ki jo podoživimo v petih tednih (glej pet delov), lahko po potrebi prilagodimo vsebinsko in časovno. Priročnik je mogoče uporabljati vse leto tudi kot gradivo za delo v skupini.

UPORABA PRIROČNIKA - KAKO?

Priročnik naj bi bil v pomoč predvsem animatorjem. V središču pozornosti so vedno mladi, njihova rast, njihova volja do življenja. S pomočjo Azafove zgodbe, ki jo mladi podoživijo na lastni koži, na zabaven način rastejo skupaj z mnogimi prijatelji. Priporočamo,

da vse elemente, ki jih predlaga priročnik, izvedemo v enem dnevu: od uvodne molitve animatorjev do dnevnega večernega povzetka.

ZGRADBA PRIROČNIKA

Priročnik je sestavljen iz petnajstih zgodb, ki so razdeljene v pet delov. Vsaka zgodba vsebuje naslednje elemente:

□ Vzgojni cilj

Nakazani so cilji posamezne vsebinske enote. Usmerjajo delo dneva. Pomembno je, da jih animatorji poznajo in da jih skušajo tudi uresničevati. S preprostimi plakati jih lahko predstavimo vsem udeležencem oratorija, njihovim staršem in drugim odraslim.

□ Zgodba

Gre za pripoved zgodbe o Babilonu. Zgodbo lahko svobodno prirejamo, primerno okoliščinam in vzdušju v oratoriju. Vsaka zgodba predstavi kako avanturo iz Azafovega življenja. Sestavljena je tako, da jo lahko beremo po vlogah ali zaigramo. Zahteva spontanost, izvirnost in veselo vzdušje. V delavnicah (glej Dodatek) dobimo nasvete, kako naj okrasimo prostor, da bo tudi okolje samo spodbujalo doživljanje zgodbe.

□ V premislek

Ta del je namenjen predvsem vzgojitelju. Besedilo predstavi nekaj vrednot, ki jih je zgodba poudarila. Vzgojitelj bo lahko v skupini poglobil nekatere pomembne vidike zgodbe. Podani svetopisemski citati dodatno osvetljujejo vsebino, predlagamo še nekaj točk za aktualizacijo in prenos zgodbe na konkretno življenje mladih.

□ Za poglobitev

Vprašanja in misli ob nakazanih svetopisemskih odlomkih pod naslovom "Za poglobitev" spodbudijo udeležence oratorija k pogovoru ali k osebni razmišljanju.

□ V skupini

Predlagamo različne tehnike, ki nam pomagajo v skupini poglobiti predstavljene vrednote in se o njih pogovoriti ali se ob njih še osebno poglobiti. Predlagane naloge zahtevajo vsaj nekaj priprave (treba je natančno poznati potek, rezultate, nevarnosti, kritične trenutke, posamezne tehnike, pripraviti potrebni mate-

rial). Če tehnike ne izpeljemo dobro, ne pomaga posebitev sporočila zgodbe.

□ **Zgodba v igri**

V vsaki enoti predstavljamo igro, ki nam lahko pomaga podoživeti zgodbo. Nekatere so nove, druge prilagojene.

□ **Molitev**

Za vsak dan predlagamo nekaj gradiva, ki nam ob zgodbi pomaga moliti.

Navdih: Molitev je srce dneva, je trenutek, v katerem lahko mladi doživijo Azafovo zgodbo na nekem globljem nivoju, na katerem odkrivajo navzočnost Nevidnega, ki je oblikovalec njihovega življenja. V Njem, Bogu, lahko “preberejo” tudi svojo zgodbo in odkrijejo v njej znamenja Božje navzočnosti.

Cilj molitve: Omogočati mladim srečanje z Bogom s pomočjo vrednot, ki jih srečujemo v pripovedi.

Zgradba molitve: Gre za molitveno poglobitev zgodbe, ki se navdihuje ob svetopisemski pripovedi o babilonskem stolpu (1 Mz 11, 1-9). Molitev je zasnovana na sledeč način:

Uvod: Povzamemo zgodbo in poudarimo kako pozitivno lastnost (krepost) ene od osebnosti, ki v zgodbi nastopa. To bo tema molitve.

Psalm: Včasih skupaj molimo psalm, včasih je dovolj nekaj vzklikov v obliki litanij. Da je molitev bolj pestra, sodelujejo zdaj posamezniki, zdaj vsi skupaj.

Molitev “dobre kristjana”: Molimo eno od petih molitev, ki so mladim dobro poznane. Vsaka izmed njih ima bogato vsebino:

- Tebe ljubim: hvaležnost, izročitev Bogu in Mariji;
- O Jezus, blagoslovi me: kesanje, izročitev Bogu;
- Oče naš: češčenje, bratstvo, previdnost, pričevanje;
- Zdrava Marija: iskrenost, poslušanje, pripravljenost;
- Kesanje: usmiljenje, pravičnost, upanje;
- Slava: zvestoba, hvala, zahvala.

Pomembno je, da mlade uvajamo v molitve, ki jih je v dolgih stoletjih izoblikovala ljudska pobožnost. S primernimi razlagami pomagamo mladim doživeti aktualnost teh molitev.

Sklep: Vsi skupaj in vsak sam se bomo trudili, da bomo posnemali dober zgled junakov zgodbe. Za vsak dan predlagamo poseben sklep.

Pesem: Za zaključek molitve vedno zapojemo pesem. Nekatere predlagamo, lahko jih seveda zamenjamo z drugimi. Pojmo pesmi, ki jih mladi poznajo. Tako se bodo lahko vsi intenzivno vključili v molitev.

V okviru molitev so predlagane tudi tri pobožnosti, s katerimi želimo poudariti najpomembnejše trenutke.

Še nasvet: Samo animator, ki je sam osebno srečal Gospoda, bo lahko mladim pomagal pri njihovem srečanju z Bogom.

Čim bolje molitev pripravimo, tem bolj bo uspela.

Res je, da je Gospod povsod navzoč. Toda primerno pripravljen prostor, potrebna zbranost in tišina brez vsega, kar bi mlade motilo, so nujni pogoji, ki omogočajo mladim doživeto srečanje z Bogom.

Molitve, ki jih v priročniku predlagamo, naj animatorji po potrebi spremenijo in prilagodijo razmeram, številu udeležencev, potrebam in občutljivosti različnih okolij.

Preden zaključimo dan, je dobro, če se za kako minuto v tišini zamislimo. V tem času naj si mladi izprašajo vest in se osebno zahvalijo Bogu za preživetje dan.

P.s.

Opozorilo: Odlomki "V skupini", "Molitev" in "Zgodba v igri" so središčni deli vsakega dneva in se logično navezujejo na "Zgodbo" in na "V premislek". Omenjeni trije deli vsebujejo vedno isto vzgojno sporočilo. Animator naj poskrbi, da bo ta notranja povezanost med izvajanjem programa ostala jasna. To namreč zagotavlja ob koncu neko harmonično izkušnjo. Časovno lahko priročnik prilagodimo, kot smo že omenili. Prilagoditve ne smejo prekiniti notranje doslednosti. Dovolj je, da animator na začetku vsakega dela nekaj namigov, navodil... in mladi bodo hitro razumeli, kako se avantura njihovih in Azafovih počitnic logično odvija.

DODATEK

V dodatku najdemo predloge delavnic, nekaj novih pesmi, navdihnjenih ob zgodbi, še nekatere igre.

PRILOGA

V prilogi ponujamo osnutke za skupna molitvena srečanja animatorjev ob začetku oz. sklepu vsakodnevnega oratorija, ki pa jih lahko uporabimo tudi ob drugih priložnostih.

CILJI ORATORIJA

Pomagati mladim, da bi izkusili življenje s pozitivne, sproščene plati, da bi se zavedli, kako bogato je lahko njihovo življenje. S tem jim pomagamo razvijati najbolj skrite zaklade njihove človečnosti.

Poslušati pripoved o gradnji babilonskega stolpa in posodobiti sporočilo.

Izkustveno pokazati mladim, da zlo in greh (kar pomeni življenje brez Boga) na nek način zajemata vse ljudi, tudi mlade same. Polnost sreče in pristno srečanje z drugimi je mogoče živeti samo, če se vrnemo k Bogu.

Obrniti pozornost mladih na socialno resničnost, v kateri živijo (okolje, socialni in politični položaj, problemi, s katerimi se srečujemo na socialnem področju).

Spodbuditi mlade, da bi se odgovorno vključili v življenje in dejavnosti okolja, v katerem so (družina, prijatelji, oratorij, skupina, vas, mestna četrt...).

Vzgajati mlade, da bi odkrivali Boga, ki je navzoč v dogodivščinah vsakdanjosti.

Spodbuditi odraščajoče, da bi se zavedli egoizma, zagledanosti vase in v svoj prav, ki zaznamuje tudi njihovo življenje.

Sredi vsakdanjega življenja odkriti priložnosti za srečanje z Bogom. Z navdušenjem živeti svojo vero in pričati zanjo še posebej v okolju, ki zahteva od nas napor in velikodušnost.

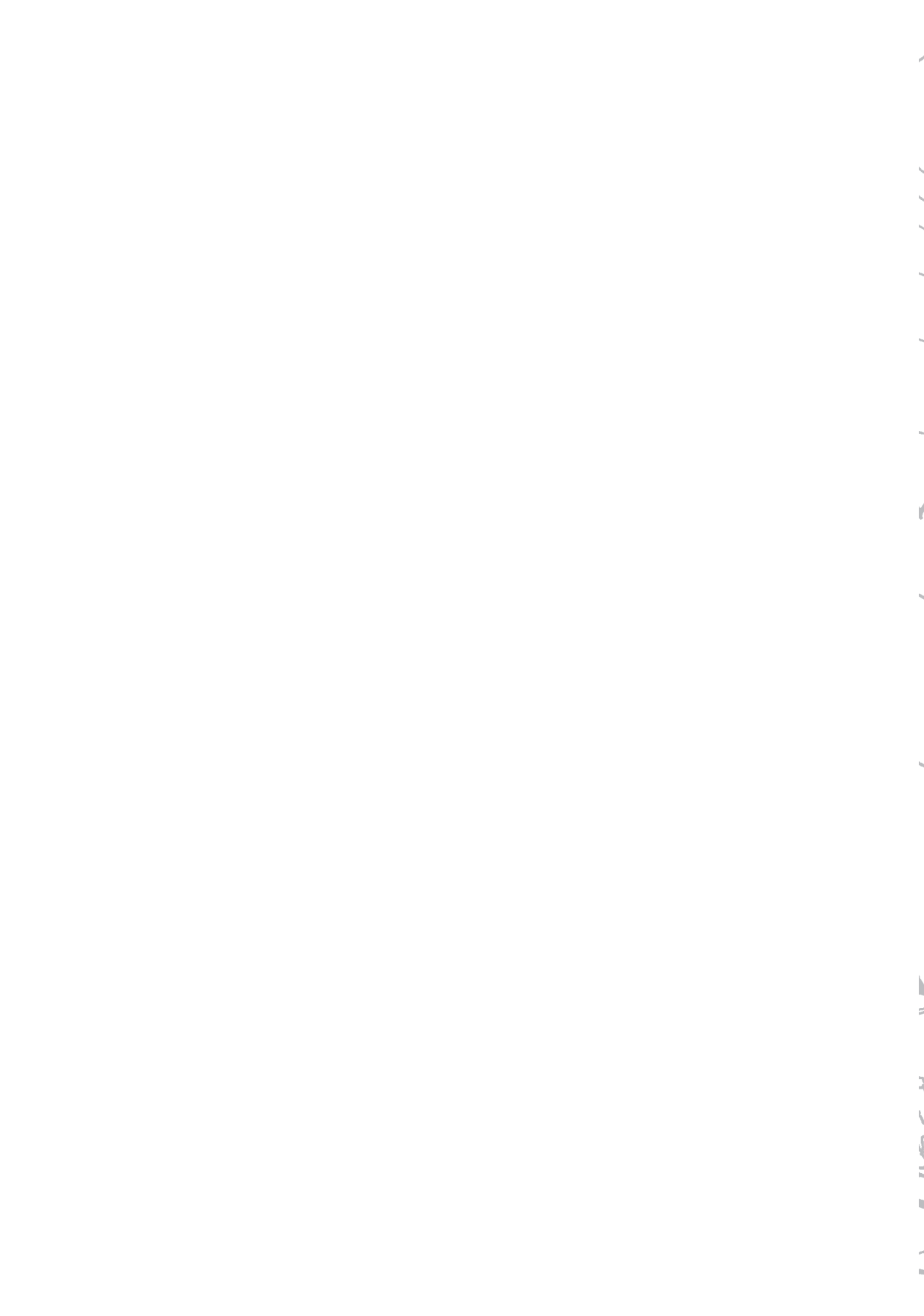
Pomagati mladim, da bodo na zdrav način zaživel s seboj, z drugimi in z Bogom. Pri tem nam bo še posebej v pomoč izkustvo tišine, molitve in zaupanja voditelju.

I. DEL

GREMO NA POT

Prva zgodba

POVSOD LE PUŠČAVA

Vzgojni cilj

- Sprejeti in ljubiti vsakdanje življenje.
- Podati se na pot dogodivščin skupaj s prijatelji.
- Zahvaljevati se Bogu za darove, ki smo jih vsak dan deležni.

Zgodba

Nekoč, pred mnogimi leti, je sredi velike puščave ležala oaza. Kraj je bil čudovito lep, vode, kolikor hočeš, rastlinje, kaktusi, rože, trava za živali... A onkraj tega malega koščka zemlje je življenje izginilo, kot bi odrezal, pesek in nič drugega: puščava. V tej oazi, ki so ji rekli Vadi, je skupina potujočih pastirjev postavila svoje šotore. In če bi zdaj radi zvedeli kaj več, obstaja le en način: zaprite oči, obujte najbolj udobne čevlje, kar jih imate, dihajte globoko in pripravite se, da mi sledite na dolgo potovanje...

... Počasi odprite oči.

Loko - Živijo! Jaz sem Loko. Zdi se neverjetno, a pred vami je lisica, ki zna govoriti. Kako? Ne verjamete, da znajo lisice govoriti? Potem pa se morate še veliko naučiti o starodavnih puščavskih lisicah! Sicer pa, kako ste vi sploh prišli sem? S pomočjo fantazije? In ste čisto zares tukaj? No torej...!

Toda pustimo čenče. Takoj vas bom predstavila Azafu, svojemu najboljšemu prijatelju... Ko bi vi vedeli, koliko sva jih skupaj ušpičila!

Vedeti morate, da so v Azafovi družini očka, mama in osem bratov in sester; dva od njih sta že poročena in imata torej s seboj svoji ženi.

Tu se živi tako. Vse družine skupaj tvorijo klan, ki se zbere predvsem ob najpomembnejših dogodkih: praznovanjih, gostijah, porokah, molitvah. Več klanov skupaj tvori pleme. Azafov oče je zelo srečen mož. Gospod je blagoslovil njegovo družino z mnogimi otroki. Je poglavar družine, odloča o vsaki stvari, skrbi za družino, udeležuje se plemenskih zborovanj. Vsi v klanu ga imajo radi.

Azaf je najmlajši, a najbolj nadarjen in je bil vedno ljubljeneček družine.

Oče (*stopi na oder, spremlja ga Azaf*) - Kako lep je ta kraj! Idealen za naše živali. Ostali bomo tu, dokler bo dovolj paše, potem, nekega dne, ko bo Gospod hotel, bomo podrli šotore in začeli iskati rodovitnejši kraj. Naj bo zahvaljen Gospod Bog, ki je ustvaril nebo in zemljo in nam daje ta kraj, da v njem prebivamo.

Loko - V tem plemenu je zelo veliko dečkov. Njihova naloga je, da vodijo ovce na pašo, jim dajo piti, jih pomolzejo in pazijo, da se zvečer vse vrnejo v ogrado. Deklice pa pomagajo mamam strojiti kože in peči kruh, nabirajo drva za ogenj in hodijo k izviro po vodo.

Vedeti morate, da ima Azaf 11 let, približno toliko kot vi, toda... lep je in močan, poglavar klape je. V prvih letih svojega življenja se je od mame naučil lepega obnašanja, zdaj pa ga oče uči delati tako, kot zahteva tradicija plemena. Vse svoje naloge opravi skrbno, a kolikor mogoče hitro, da se gre potem igrat s svojimi prijatelji. Vedno se igrajo tako, da posnemajo odrasle pastirje, ali skrivalnice ali pa gradijo šotore... A najljubša igra jim je, ojoj, zasledovati puščavske lisice. Kakšen trud, fantje!

(Od zunaj se zasliši vpitje, ki se vse bolj približuje)

Serik - Daj, ujemi jo!

Sem - Kam bežiš?

Faruk - Ujemite to lisico!

Loko (*zaskrbljena, a nekoliko "važna"*) - Oprostite mi, toda moram vas za trenutek zapustiti ... (*Zapusti oder*)

Azaf - Le kje se je skrila?

Ester - Dajte, ujemite jo!

Azaf - Po mojem tu sploh ni bilo nobene lisice. (*Gredo proč*)

Loko (*se previdno vrne*) - Tudi tokrat me je Azaf rešil! Azaf je res pravi prijatelj, vedno navdušen in zadovoljen. Kakšna sreča! Ima dobre starše, veliko prijateljev, kar nekaj deklic tekmuje, katera se bo igrala z njim. (*V resnejšem tonu.*) A ni bilo vedno tako. Prej je bil pogosto nemiren. Pravil mi je, da včasih čuti v sebi veliko željo po nečem več, niti sam ne ve, po čem, sanja na veliko. Pogosto se je zadrževal pred puščavo in strmел v daljavo. Dolgo je stal tako, začuden, in sanjal z odprtimi očmi.

A nekega lepega ali morda grdega dne se je v daljavi prikazala...

V premislek

◆ Življenje je najdragocenejši dar, ki ga imamo ... je dar, ki bi ga morali sprejeti v vsej njegovi pestrosti ...

◆ Da bi ga napravili zanimivega in bogatega, nam lahko pomagajo mnoge izkušnje, med njimi tudi Azafova z vsemi svojimi dogodivščinami, ki smo jim začeli slediti.

◆ Zahteva, da življenje ljubimo in ga tudi ovrednotimo, prevzema vse težnje naše biti: potrebe po primerni rasti ne smemo nikoli

opustiti, ne smemo ji privoščiti počitnic ne poleti ne med prazniki niti ne ob koncu tedna ...

◆ Tako je tudi z Azafom, ki se nam na začetku zgodbe predstavi v svojem vsakdanjem življenju, in nam kliče v spomin vsakdanjik vsakega mladega človeka.

◆ Vsakdan

+ je prednostni kraj tvoje rasti;

+ je kraj, kjer se srečuješ z drugimi in okušaš oporo družinske topline;

+ je kraj prijateljstva, igre in sproščenosti;

+ je tudi kraj dolžnosti, je kraj, v katerem se naučiš pravil življenja, da bi znal živeti s seboj, z domačimi, s prijatelji, z vsemi ljudmi ...;

+ lahko pa postane tudi kraj, kjer domujejo dolgočasje, enoličnost in sivina: ko živiš kar tja v en dan, skratka ko životariš, ko živiš samo na račun drugih, ko misliš, da se svet vrti le okoli tebe, ko obzorje življenja ne seže dlje od lastne udobnosti, ki je pogosto izraz kaprice;

+ vendar je vedno zaklad, ki ga je treba ovrednotiti tako, da znamo kljub osornosti ali navdušenju v življenju izkoristiti vsako priložnost, ki nas notranje gradi, ki nam prinaša novih prijateljev, ki nas vabi k sodelovanju pri graditvi boljšega sveta, kjer bi se vsi dobro počutili;

◆ Vsakdan tako postaja kraj:

+ kjer odkriješ, da je vse le en velik dar, za katerega moraš biti hvaležen;

+ kjer z začudenjem zaznaš in odkriješ mnogo lepega in dobrega, kar je del tvojega življenja;

+ kjer se srečaš z Bogom in si deležen njegove dobrote;

+ kjer se spraviš s seboj, kjer moliš in kjer se zahvaljuješ ...

Za poglobitev

□ Kateri dogodki in osebe napolnjujejo tvoj dan? (Naštej jih v vrstnem redu glede na pomembnost.)

□ Kaj pričakuješ od teh dni (oratorija, taborjenja ...) in kaj ti morda povzroča skrb, strah?

□ V SV. PISMU

Oseba: Dvanajstletni Jezus

Tudi Jezus je živel vsakdanje družinsko življenje in imel obveznosti, toda evangelij pravi o njem, da je rasel v starosti, modrosti in milosti ... Zamislite si, kako je potekal dan dvanajstletnega Jezusa.

Prilika: Gorčično zrno (Mr 4, 30-32)

Evangelij pravi, da je Božje kraljestvo podobno gorčičnemu zrnu. Tako je tudi z našim življenjem: naše odločitve, dejanja in besede gradijo prihodnost, vesel ali pa žalosten jutrišnji dan.

V skupini

✿ Življenje je ...

Namen: Pomagati mladim, da v vsakdanjih okoliščinah odkrijejo bogastvo življenja.

Potek: Vsakdo naj si zamisli podobo, ki po njegovem izraža besedo "življenje" (npr. cvetov travnik v raznolikih barvnih odtenkih, vzpon na goro skupaj s prijatelji ...). Animator razprede pogovor, tako da mladi odkrijejo, kako vsaka podoba vsebuje lepe strani, obenem pa tudi neizogibne pogoje (npr. priti na vrh gore je čudovito, toda ne gre brez napora in odločne volje); tako je tudi v življenju.

Za zaključek lahko izberete najlepšo zamisel in jo upodobite.

✿ Azaf išče izgubljeni vsakdan

Namen: Mladi naj razmislijo o vrednosti (pozitivni ali negativni) svojih vsakdanjih dejavnosti.

Potek: Iz posameznih delov sestavljenke uredite podobo mladega človeka; na vsak delček naj vsakdo napiše eno od njegovih dejavnosti, na hrbtno stran pa njegovo pozitivno ali negativno vrednost.

Ko bo sestavljanica spet zložena, drugega za drugim obrnite vse delčke; sledi pogovor o tem, kar je zapisano.

Zgodba v igri

Zaščitimo palmo

Število: 2 skupini, v vsaki vsaj 15 igralcev.

Prostor: Dvorišče, travnik, plaža.

Uvod: Življenje brez palme v vroči puščavi je nekaj nesprejemljivega in jo je torej potrebno na vsak način ohraniti in primerno vzdrževati.

Pripomočki: večji predmet, ki ima obliko palme (večja veja, lopata, metla ali kaj podobnega), omejitev področja igre, dve lažji žogi.

Potek igre:

V sredino igralnega polja, ki ga zarišemo v obliki večjega (ca. 4-6 m polmer) in manjšega kroga (ca. 1,5 m polmer), postavimo "palmo". Napadalna skupina se razporedi z zunanje strani okrog večjega kroga, skupina, ki palmo brani, pa v polje med večji in manjši krog. Obrambna skupina ima nalogo preprečiti, da bi igralci napadalne skupine z žogo palmo zadeli. Ko to doseže, se skupini zamenjata. Zmaga tista, ki porabi manj časa, bodisi za izločitev nasprotnikovih igralcev bodisi za "odstrelitev" palme.

Varianta: Napadalna skupina lahko uporablja eno ali več žog. Ali: Igralci obrambne skupine smejo braniti "palmo" samo z glavo ali samo z nogami. Kdor žoge ne odbije ali če je zadet v kak drug del telesa, je izločen iz igre.

Molitev

Srečevanje z Bogom je ljudem, ki so blodili po puščavi, napolnjevalo dneve. Tudi Azaf je živel v takem vzdušju. Božjo navzočnost izrazi človek najbolje s hvaležnostjo in proslavljanjem Gospodovega imena.

Vsak dan je Azafov oče, kot se vernemu Judu pač spodobi, izpovedal zahvalno molitev Bogu in se mu tako zahvalil za vso dobroto, ki jo nenehno izkazuje ljudem.

Tudi mi začnimo našo skupno pot s hvaležnostjo Bogu za vse lepote, ki jih je ustvaril in s katerimi se bomo v teh počitnicah srečali. Svojo hvaležnost mu bomo izrazili z besedami starih Judov.

Odpev: Bodi hvaljen, večni Gospod!
Bodi hvaljen, večni Gospod!

Bodi hvaljen, večni Gospod, naš Bog,
kralj vesoljnega sveta,
ki nam daješ kruha iz zemlje!

Odpev

Bodi hvaljen, večni Gospod, naš Bog,
kralj vesoljnega sveta,
ki si ustvaril sad vinske trte!

Odpev

Bodi hvaljen, večni Gospod, naš Bog,
kralj vesoljnega sveta,
ki si ustvaril sadove zemlje!

Odpev

Bodi hvaljen, večni Gospod, naš Bog,
kralj vesoljnega sveta,
za tvojo moč, ki napolnjuje ves svet!

Odpev

Bodi hvaljen, večni Gospod, naš Bog,
kralj vesoljnega sveta,
ker si ustvaril rastline in dišeče sadove!

Odpev

(Judovski ritual)

V molitvi "Tebe ljubim" molimo: "Tebe ljubim, Stvarnik moj, ki si ohranil me nočoj". Tako izrazimo Bogu svojo hvaležnost za dar življenja in za dar krščanske vere.

Tebe ljubim, stvarnik moj ...
(zjutraj)

O Jezus, blagoslovi me ...
(zvečer)

Pesem: Nov korak

<p>Sklep: Spoznal bom vse, ki obiskujejo oratorij in se trudil, da bom z vsemi prijatelj.</p>

Druga zgodba

KARAVANA

Vzgojni cilj

- Gojiti v sebi željo po vse večjem poznavanju in rasti, ki sta pripravljena sprejemati tudi nove velike ideale; ki človeka vsestransko utrjujejo v pozitivni izkušnji, ki jo prinaša življenje.
- Truditi se v medsebojnem dialogu v družini, v spoštljivem in resnem pogovoru s starši, vedno sprejemati tudi njihovo čutenje in skrbi.

Zgodba

Azaf (*se ustavi, pogled ima uprt v puščavo*) - Hej, ustavite se, kaj je to tam daleč? Prihaja karavana trgovcev. Končno bo danes zvečer spet praznik!

Prihod trgovske karavane je priložnost za velik praznik, ki bo zvečer v oazi Vadi. Vsi se zberejo okrog velikega kresa na sredi taborišča. V krog se usedejo starešine plemena z gosti iz karavane. Dekleta oblečejo najlepše obleke in pokažejo svojo spretnost z dolgimi privlačnimi plesi. Vsi jih občudujejo in ogenj riše v noč velike sence. Ritem bobnov in zvoki citer prekinejo tišino brezmejnih daljav. Vse je kot magija in zdi se, da tudi noč s svojimi skrivnostmi ne vzbuja več strahu. Najtežje pričakovan je trenutek, ko gostje pripovedujejo o svojih dogodivščinah in o daljnih in tako drugačnih svetovih.

Trgovec Jojakim - Mesto? Čudovit in gostoljuben kraj! Tudi ko piha strašen puščavski veter, si lahko čisto brez skrbi. Živali so na varnem, in veste zakaj? Vse hiše so zgrajene iz kamnov in opek.

Azaf - Kaj res? Jaz nisem nikoli videl hiše, zgrajene iz kamna.

Oče - Azaf, kaj govoriš? Bodi tiho!

Jojakim - Mesto je res polno presenečenj. Prav rad bi ti ga pokazal, ha, ha, ha.

Oče - Da, res je, da je mesto trdno zgrajeno iz kamna, toda tu v puščavi vetrovi odnašajo bolezn; poleg tega, ko se hočemo preseliti, je dovolj razstaviti šotore in poiskati boljši kraj, in če ni dovolj paše, se premaknemo tja, kjer je zemlja bogatejša.

Azaf - In ljudje, ki živijo v mestu, kako premaknejo hiše, zgrajene iz kamnov?

Jojakim - Ha, ha, ha ... sploh jih ne premikajo. Živež lahko shranijo v hišah in vodo v zbiralnikih. Ni nevarnosti, da bi pomrli od lakote, in poleg tega so v mestih možje, ki znajo delati orožje in orodje; prodajajo ju in lahko postanejo zelo bogati. Fant moj, mesto je res čudovit kraj!

Azaf - Prosim, me lahko vzameš s seboj v to mesto, zgrajeno iz kamna?

Oče - Azaf!

Trgovci - Ha, ha, ha ...

Medtem ko se je praznovanje nadaljevalo, se je na očetovem obrazu zarisala senca žalosti. Le zakaj si je Azaf zaželel odpotovati?

Oče - (Kako naj mu dopovem, da je eden izmed nas in da je njegovo življenje tu med nami? Mesto je popolnoma drugačen svet in to potovanje mu lahko le škodi.)

Toda Azaf je bil v svojem srcu bolj kot kdaj prepričan, da se bo lotil te dogodivščine.

V premislek

□ Kot v Azafovi, tako tudi v življenjski zgodbi vsakogar pride trenutek, ko te nekdo ali nekaj spodbudi, da usmeriš pogled dlje od tedanjega trenutka. V tebi se porodi globoko hrepenenje po nečem novem, po spremembi, po tem, da bi zapustil puščavo, v kateri se zdi, da izgubljaš svoj jaz.

□ Lepota let, ki jih preživlja mlad človek, je odvisna od sposobnosti, da je radoveden, zanimiv, odprt do tega, kar se dogaja okoli njega.

□ Poletne dejavnosti, življenje v skupini, poletna šola ... so enkratna priložnost za notranjo rast k odprtosti do drugih. Ta se odraža na različne načine: v navezovanju novih prijateljstev, v tem, da storimo prvi korak, da ne obupavamo, da damo lasten prispevek k izkušnji, ki jo živimo, da bi tako postala nekaj lepega za vsakogar.

□ Živeti novost lastnega vsakdanjika pomeni razvijati v sebi željo po znanju, po poznavanju, sposobnost za sprejemanje vsega, kar je pozitivnega v našem srečevanju in življenju.

□ Biti odprt za življenje v vsej njegovi izvirnosti pomeni znati izbirati med tistimi ljudmi, ki nam pomagajo širiti obzorja naše biti v družini, v oratoriju, v šoli, v širšem okolju ..., pomagajo pa nam tudi "sanjati".

□ Res je nekaj lepega in pomembnega sanjati, vendar je treba sanjati z nogami na tleh. Sanje imajo namreč svojo pravo vrednost le, če postanejo tudi uresničljive in ne tavajo samo med oblaki. Evangeljska prilika o hiši na skali je s tem v zvezi zelo pomenljiva in izzivajoča.

□ Naše sanje se ne ujemajo vedno s sanjami naših staršev in drugih vzgojiteljev, kar večkrat porodi nasprotja in napetosti. Presežemo jih lahko le s spoštovanjem in z zmožnostjo prisluhniti eni drugim, sklicujoč se na srce in zdravo presojo.

Za poglobitev

- Kaj te usmerja v sanje? Kaj najpogosteje sanjaš?
- Povej pet stvari, za katere bi želel, da se uresničijo v desetih letih.

V SV. PISMU

Oseba: Samuel

Mladenič Samuel sliši Božji glas in nanj navdušeno odgovori. Zato je zgled vsem mladim, ki želijo uresničiti velike sanje.

Prilika: Talenti (Mr 25, 14-30)

Pomembno je, da mladim pomagamo odkriti bogate darove njihovega življenja. Spremljati jih moramo, da noben "talent" ne bi ostal zakopan.

V skupini

✦ Recept sreče

Namen: Izraziti sanje in želje, ki jih mladi nosijo v sebi.

Potek: Sestavimo recept, to je seznam sestavin (vrednote, dejavnosti ...), neobhodno potrebnih za "življenje, ki si ga želim".

Vsaka skupinica (ali posebna žirija) naj oceni in izbere "najboljši recept" (npr.: 10g prijateljstva, 50g vzajemnosti ...).

✦ Vrednote novega sveta

Namen: Razmisliti o najpomembnejših vrednotah.

Potek: Zamislimo si, da moramo po skupinah ustanoviti novo civilizacijo. Vrednote, na katerih naj bi le-ta temeljila, se lahko nabavijo na trgu.

Vsaka skupina ima na razpolago 100 kamel. Za katere vrednote je pripravljena več potrošiti?

Da bi ta dejavnost dobro stekla, mora animator pripraviti plakat z vsemi vrednotami, ki so v prodaji (prijateljstvo, velikodušnost, molitev ...); vsakokrat določimo ceno.

Vsaka skupina bo morala ob koncu vsem ostalim razložiti, zakaj je izbrala določene vrednote.

Zgodba v igri

Naredi si palmo

Število: Več skupin, v vsaki najmanj 6 tekmovalcev.

Prostor: Dvorišče, gozd.

Uvod: Sanje! Pogosto oddaljujejo sedanjost od našega vsakdanjika. Mi ne iščemo oaze, ampak jo ustvarjamo. Kako? Da naredimo palmo!

Pripomočki: predmeti, ki se z lahkoto sestavljajo (palice, storži, kamni..., vsaka skupina mora imeti svoje.

Potek igre: Dve ali več skupin dobijo nalogo, da morajo iz raznih predmetov brez merilnih pripomočkov sestaviti npr. 2 m visoko (ali 1 m široko) palmo. Komisija pozneje zmeri, katera skupina se je najbolj približala zastavljeni nalogi.

Varianta: Vsi uporabljajo enake predmete in morajo sestaviti 2 m velik okrogel kokosov oreh ipd.

Molitev

Sanje, pričakovanja ... hranijo naše življenje, dajejo dih vsakdanjosti. S prihodom karavane je tudi Azaf začel sanjati o avanturi svojega življenja. Zakaj se ne bi pogovarjal z Bogom, ki nas spremlja na poti našega življenja? Bog nam je dal razum, da moremo spoznavati, voljo, da se moremo odločati, srce, da moremo ljubiti; poleg tega pa nam je položil v dušo toliko sanj. Vse te stvari nam pomagajo, da delamo to, kar Bog od nas pričakuje, in nam pomagajo na poti k naši sreči. S skupno molitvijo izrazimo Bogu svojo hvaležnost.

O Bog, dobri Oče, vsak dan ostajamo prevzeti ob čudovitih stvareh, ki jih zmoreš storiti samo Ti! Zahvaljujemo se ti za zaupanje, ki nam ga izkazuješ dan za dnem. Hvala ti, da nikoli ne izgubiš potrpljenja, niti takrat ne, ko se mi zapremo sami vase. Zahvaljujemo se ti za sanje, ki si jih položil v naša srca, za velike ideale, za željo po novem,

za navdušenje in za vztrajnost, ki jo zmoremo.
Oče, daj, da ne bo vse to samo slepilo,
da ne bomo ostali samo pri lepih besedah,
da navdušenje ne bo samo nekaj bežnega, prehodnega.
Pomagaj nam, da se bomo resno potrudili,
da bomo dali vse od sebe in
tako uresničili Tvoje in svoje sanje!

Na vsako zahvalo bomo odgovorjali:

Hvala ti, Gospod!

Hvala ti, Gospod!

Za telo, ki si mi ga dal.

Hvala ti, Gospod!

Za oči, s katerimi morem videti lepote, ki si jih ti ustvaril.

Hvala ti, Gospod!

Za usta, s katerimi te morem hvaliti in se pogovarjati z
ljudmi, ki so ob meni.

Hvala ti, Gospod!

Za roke, s katerimi morem delati in pomagati svojim
bratom in sestram.

Hvala ti, Gospod!

Za Svetega Duha, ki biva v mojem telesu.

Hvala ti, Gospod!

(Če kdo želi, lahko doda še kako osebno zahvalo.)

*Z molitvijo "Tebe ljubim (ali: Molim te ...)" obnovimo svojo
hvaležnost za tisto, kar nam je najdražje.*

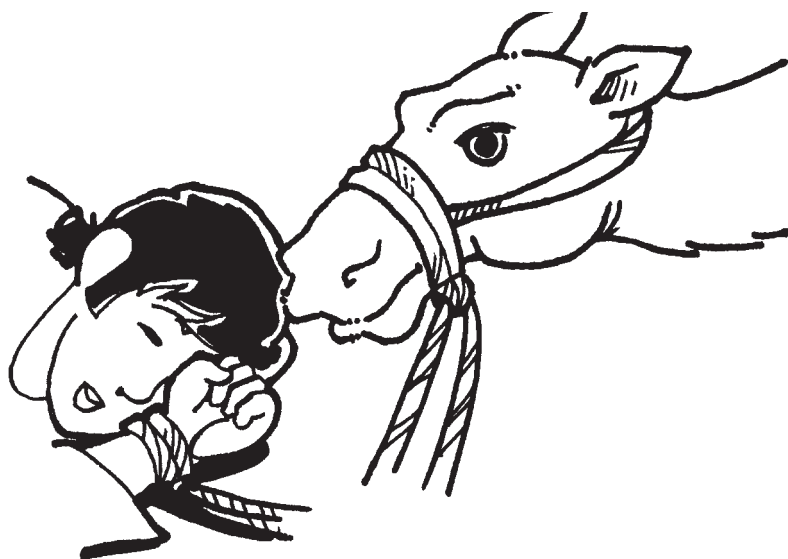
Tebe ljubim, Stvarnik moj ...

Pesem: Pesem vesela

Sklep: Potrudil se bom, da bom ves dan zavzeto sodeloval.

Tretja zgodba

VRV ZA KAMELO

Vzgojni cilj

- V življenju odkriti pot, ki ima svoj začetek, svoj tek in svoj cilj.
- V psihičnih in fizičnih danostih razviti trdnost, žilavost in pogum, da se lažje upremo različnim težavam in premagamo utrujenost, ki jo prinaša življenje.

Zgodba

V puščavi se zgodaj zdani, karavana odide ob prvih sončnih žarkih. Preden zaspi, vsak popotnik priveže vajeti svoje kamele za zapestje. Ko se kamela zbudi in vzdigne glavo, zbudi tudi svojega gospodarja.

Nekaj trenutkov in vse je nared: karavana se lahko odpravi naprej.

Tudi Azaf je tisto noč privezal vajeti svoje kamele za zapestje. Hotel se je zbuditi, da bi odšel, ne da bi kdo vedel. Morda je tisto noč šel res pozno spat ali pa mu je morda Gospod pripravljaj drugačno pot. Dejstvo je, da se ni zavedel ničesar, in ko se je prebudil, je karavana že odšla. Poskus, da bi jo dohitel, se je končal z grdim padcem na glavo. Tedaj mu je oče, ki je sledil vsem njegovim poskusom, začel govoriti s tistim umirjenim glasom, ki ga je Azaf dobro poznal: to je bil glas pomembnih trenutkov, velikih ustnih izročil in molitev ob koncu dneva.

Oče - Si hotel oditi, ne da bi pozdravil svojega očeta?

Azafa je zbodlo v srce. In vendar je vpila v njem želja, da bi odšel.

Oče - Daleč od svojih ljudi življenje ni tako lahko, kot misliš!

Azaf - Ampak jaz sem naveličan te puščave, videti hočem mesto.

Oče - Ne pusti se prevarati, Azaf. Kako boš preživel? Si pomislil na to? Tukaj si svoboden, v mestu pa bi postal suženj.

Neki glas iz notranjosti je govoril Azafu: to je tvoja velika priložnost.

Azaf - Ampak jaz se ne bojim oditi. Hočem videti to mesto.

Oče ga je vzdignil in ga pogledal v oči. Azaf že ni bil več v oazi Vadi. To mu je prebral v očeh. Tisoč besed, tisoč priporočil se je nenadoma pojavilo, toda ... neuporabnih. Kot da se je ustavil čas. Ustavili so se veter in pesek in temni šotori pastirjev in dolge sence, ki jih je delalo vzhajajoče sonce. Potem je miren in moder očetov glas prelomil to magično in strašno tišino.

Oče - Azaf ... tisti trgovec in tisto mesto sta osvojila tvoje srce. Morda je ta izkušnja zate potrebna. Torej pojdi, Azaf...

Azafov obraz je zažarel.

Azaf - Torej lahko odidem! To je moj veliki trenutek: spoznal

bom mesto, postal bom bogat in slaven, moje življenje se bo spremenilo... *(In kup podobnih misli mu je v tistem trenutku napolnilo možgane, da se mu je kar zavrtele v glavi.)*

Hitro je pozdravil očeta in se zagnal v obupnem poskusu, da bi dohitel trgovce. Izkazalo se je, da je pot utrujajoča; veter je bil močan, pesek je prodiral skozi obleko in silil v oči.

Na poti so mu ga kot udarci kladiva spremljale očetove besede, mu polnile oči s solzami ter ga napolnjevale s strahom: "Pomni, moj sin, ne pozabi svojih staršev, svojih bratov, svoje vasi, a predvsem bodi zvest svojemu Bogu, ki je ustvaril nebo in zemljo."

Toda navdušenje nad novo svobodo, ki si jo je pravkar izbral, je prepodilo vse te misli. Potem se je nepričakovano zdramil in njegov lovski čut, navajen zaznati vsak šum, ga je opozoril: nekdo me zasleduje. Ustavil se je. Nedvomno je to majhna rdeča lisica; kolikokrat jih je lovil po vasi! In zdaj ga zasleduje? Gotovo je lačna. Iz torbe je izvlekel košček mesa in pokleknil na razbeljen pesek. Ni bilo lahko približati se ji, toda lisica je bila res lačna in ... dva koraka naprej, enega nazaj ...

Azaf - Kaj delaš tukaj? Počakaj, mala, vzemi tole, drži! Ko prideva v mesto, bova našla hrane na pretek; pridna, klical te bom Loko.

Kazalo je, da potovanja ne bo nikoli konec, vode je bilo vsako uro manj, napor je bil vedno večji, a puščava se je zdela vedno enaka. Končno je Azaf za nekim hribom zagledal nekaj kot prikazen, zamegljeno od vročine in valov peščenega viharja.

Azaf - Pridi, Loko, ne boj se! Kako čudovito ... Uspelo mi je, tole tam spodaj je mesto, prepričan sem! Še vedno je zelo daleč, a zdi se velikansko.

Utrujenost je v trenutku izginila, Azaf je stekel kot še nikoli. Cilj je bil že blizu, nihče ga ne more več ločiti od njega.

Azaf - Oh! ... kako lepo! Res je, hiše so zgrajene iz kamnov in opeke.

V premislek

□ Življenje je kot veliko potovanje. Tudi človekova zunanja in notranja rast je neke vrste potovanje, ki na svoji poti dobiva različne razsežnosti: gre gor pa spet dol. Tudi obdobje

predpubertete je čas velikih sprememb in “razdalj” na poti k odraslosti, k bodočim dolžnostim in odgovornostim.

□ Podati se na pot: Toda s kom? Pogosto ostanemo sami, ko se soočamo s tovrstnimi življenjskimi “potovanji” in drugimi pomembnimi odločitvami. Obstaja bojazen, da zato ne bi zaupali staršem ali vzgojiteljem, da bi se prenaglili in omagali na poti ter se želeli vrniti. Šli bi z nekom, ki bi bil vreden našega zaupanja samo zato, ker bi nam dopuščal vse, kar je lepo in udobno, in nas odvrčal od tega, kar bi nas lahko nekaj stalo, a bi bilo prav tako neobhodno potrebno.

□ Podati se na pot: Pomeni na nek način zapustiti tiste prijatelje, ki so do sedaj delili z nami del svojega življenja, zapustiti, kar nam je bilo pri srcu, ne samo drage osebe, ampak tudi navade, ki so do tedaj dajale smisel in polnost našemu življenju. Pomembno je naučiti se preverjati, če je cilj, ki smo ga izbrali, resnično vreden truda in mnogih odrekanih.

□ Potovati: Prinaša napor in utrujenost ... nam jemlje navdušenje ... daje tudi izkušnjo osamljenosti. Vsakovrstne težave prinašajo bojazen pred tem, kar prihaja, in porajajo celo neke vrste domotožje, željo po vrnitvi ... Brez ponižnosti, vztrajnosti in odločnosti se ne moremo soočiti z resno izbiro življenjske poti.

Za poglobitev

□ Kaj ti je všeč in kaj te moti v življenju tvoje družine, v šoli, v oratoriju? Kaj bi lahko storil, da bi bilo bolje?

□ Predstavljal si življenje kakor potovanje: katere cilje si po svojem mnenju že dosegel? Katere ovire si premagal? Katere ti še ostajajo (tvoj značaj, okoliščine, kjer živiš ...)?

□ V SV. PISMU

Oseba: Abraham.

Abraham je zapustil svojo deželo, ne da bi vedel, kaj ga čaka, popolnoma je zaupal Bogu. Vsaka pot zahteva zaupanje in pripravljenost na tveganje; ne poznamo do potankosti naše poti, a vemo, da je Bog z nami.

Prilika: Dve poti (Mt 7, 13-14)

Strah pred težavami in naporom nam večkrat onemogoči pomembne izkušnje. Odpraviti se na pot nujno zahteva, da računamo z nepredvidenim in z ovirami...toda to je cena poti, ki pelje v življenje ...

V skupini

✿ Azafov kovček

Namen: Razmisliti o stvareh, ki so nujno potrebne za življenje.

Potek: Vsakdo naj si zamišlja, da je Azaf, ki potuje v mesto. Našteje naj stvari in vrednote, ki bi jih vzel s seboj.

Pot postaja utrujajoča in potrebno je zmanjšati prtljago. Kaj odložiti? Za vsak krog mora na mizo odložiti del prtljage.

Po nekaj krogih poglejte in se pogovorite o vrednotah, ki so vam preostale.

✿ Korak za korakom

Namen: Poglobiti pomen poti kot simbola našega življenja.

Potek: Pripravimo nekaj listov (velikost A 4) s tipičnimi situacijami (npr. "Začetek šole - težava vključevanja", "Nezaslužen opomin učiteljice", "Srečanje z najboljšo prijateljico", "Prisotnost pri spornem prizoru med sošolci", "Občutek, da se me prijatelji izogibajo" itd.).

Animator razporedi po tleh - v obliki poti - vse liste. Ima pa še druge liste z raznimi držami (npr. potrpežljivost, ponižnost, pogum, iskrenost, prosojnost, vedrina, sprejemljivost, odločnost, žrtev ...). Po vrsti se vsakdo "odpravi na pot". Ob vsaki situaciji izvleče po en listek z držo, ki ga lahko obdrži le tedaj, ko vsi udeleženci menijo, da je primerna za določen položaj. Vsakokrat se ob tem razvije pogovor. Ob koncu lahko vsakdo pove, katera drža mu je potrebna prav tisti hip.

Zgodba v igri

Zalij palmo (*Igra z vodo*)

Število: Dve skupini, v vsaki od 10 - 15 oseb.

Prostor: Na odprtem, na dvorišču, kadar je sonce.

Uvod: V puščavi je pomembna vsaka kaplja vode. Pomagajmo Azafu, da si ponovno preskrbi vse za zalivanje palme, ki jo je zasadil blizu šotora.

Pripomočki: označeno igrišče, ena ali več steklenic za vodo, pladenj, plastični kozarci, vodne bombice, dve žogici za tenis (lahko tudi več).

Potek igre: Tekmovalec skupine A mora na pladnju prenesti kozarec (tudi dva ali tri), poln vode do steklenice. Med potjo ga z določene razdalje (oz. samo z določenega mesta) ovirajo tekmovalci skupine B, ki poskušajo s pomočjo žogic zbiti kozarec s pladnja. Tekmovalci skupine A, ki so na nasprotni strani glede na tekmovalce skupine B, poskušajo z vodnimi bombicami ovirati tekmovalce skupine B. To je igra na čas. Na koncu se skupini zamenjata. Zmaga tista skupina, ki prinese v steklenico več vode.

Varianta: Istočasno lahko tekmuje tudi več skupin, namesto nasprotnikov lahko tekmovalce na poti ovirajo razne prepreke (iti morajo pod stolom, čez gugalnico, po gredi, vsak kozarček ima lahko luknjo ipd.).

Molitev

Predlagano molitev lahko opravimo na začetku poletnega oratorija.

Odpev: Stopi iz svoje gotovosti,
in našel boš obzorja svobode.

Oditi ... pomeni odločiti se za spremembo.

Oditi ... pomeni najti cilj in si prizadevati, da bi ga dosegel.

Oditi ... pomeni hoditi in sprejemati napore.

Odpev

Oditi ... pomeni z veseljem stopati skupaj s prijatelji.

Oditi ... pomeni čutiti, da se cilj približuje.

Oditi ... pomeni vedeti, da bdi nad tvojimi koraki
ljubeče oko.

Odpev

Oditi ... pomeni ne objokovati tega, kar zapuščaš.

Oditi ... pomeni premagati strah pred trpljenjem in dvomom.

Oditi ... pomeni ustaviti se, pomagati onemoglemu ob tvoji
poti in skupaj z njim nadaljevati pot.

Odpev

Oditi ... pomeni prepevati kljub osamljenosti.

Oditi ... pomeni prepričati ob poti sedeče, da se ti pridružijo.

Oditi ... pomeni nenehno zapuščati mali svet svoje ujetosti.

Odpev

Gospod, pomagaj nam oditi in ... podaj se z nami na pot!

Za začetek počitniškega oratorija

*Azafova zgodba se je začela takrat, ko se je v spremstvu
simpatične lisice Loko odpravil proti mestu.*

*Ravno tako se sedaj začenja naša avantura, ki se bo odvijala
kar ... dni.*

*Med to uvodno molitvijo se bodo predstavili animatorji, ki
jim je v teh počitnicah zaupana posebna vzgojna naloga.*

*To molitveno slavje je tudi uradni začetek poletnih doživetij
z Azafom.*

Priprava prostora

Plakat, na katerem je narisano križišče in odtis dveh stopal na
razcepu poti.

Pesem: Ta pot je kratka

Začetni pozdrav

Na primer: Začenjamo najpomembnejši dogodek letošnjih
počitnic: naš oratorij. Dan za dnem se bomo zbirali, se igrali,
peli, zabavali, molili ...

Nismo sami, z nami je že veliko prijateljev; če pa koga še ne

poznamo, bomo imeli do konca oratorija veliko priložnosti, da se med seboj dobro spoznamo.

Z nami so tudi nekoliko starejši prijatelji, ki nam bodo pomagali, da bo naše skupno življenje lepše potekalo. Brez njih si teh počitnic sploh ne moremo zamisliti. To so naši animatorji.

Božja beseda

Glej, predložil sem ti danes življenje in srečo, smrt in nesrečo. Kar ti danes zapovedujem, je: Ljubi Gospoda, svojega Boga, hodi po njegovih potih in spolnuj njegove zapovedi, zakone in naredbe! In živel boš in se množil, in Gospod, tvoj Bog, te bo blagoslavljal v deželi, ki greš vanjo, da jo prejmeš v last. Ako se pa tvoje srce odvrne in ne boš slušal in se boš dal zapeljati, da bi molil druge bogove in jim služil, vam danes oznanjam, da boste gotovo preminuli; ne boste dolgo živeli v deželi, kamor greš čez Jordan, da jo prejmeš v last (prim. 5 Mz 30, 15-18).

Kratka razlaga

(Na primer: V teh tednih bomo živeli z zgodbo, ki govori o izbiri poti ...)

Odpev: Naj bomo s teboj, Gospod.
Naj bomo s teboj, Gospod.

Blagor tistim otrokom in mladim,
ki se ne obnašajo grdo,
ampak hodijo po poti dobrote;
ki se izogibajo slabe družčine
in iščejo svoje veselje v Gospodu.

Odpev

Rasli bodo kakor drevesa,
zasajena ob reki:
njihovi listi bodo vedno zeleni,
ob svojem času bodo dali sadove.

Odpev

S tistimi, ki zapustijo Gospoda
in krenejo s poti njegovih zapovedi,
s tistimi pa ne bo tako.
Oni bodo kakor mrtvo listje,
ki ga odnaša veter.

Odpev

Gospod je blizu vsem,
ki hodijo po poti dobrote.
Kdor hodi po krivih potih,
ne bo nikoli srečen.

Odpev

(prim. Ps 1)

Znamenje

Animatorjem izročimo "znamenja služenja in oblasti": piščalko in zastavico njihove barve. Tudi otrokom izročimo zastavico njihove skupine ali kako drugo znamenje. Znamenje pomeni pripadnost skupini in obvezuje otroke k dejavnemu sodelovanju.

Molitev

Gospod, bodi vedno z nami. Skupaj bi radi rasli v prijateljstvu in se navduševali za dobro. Pomagaj nam in nas reši vsega hudega. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Sklepna pesem: Mnogo sem prehodil poti

Sklep: Potrudil se bom, da bom danes z veseljem in vztrajno sodeloval pri vseh aktivnostih.

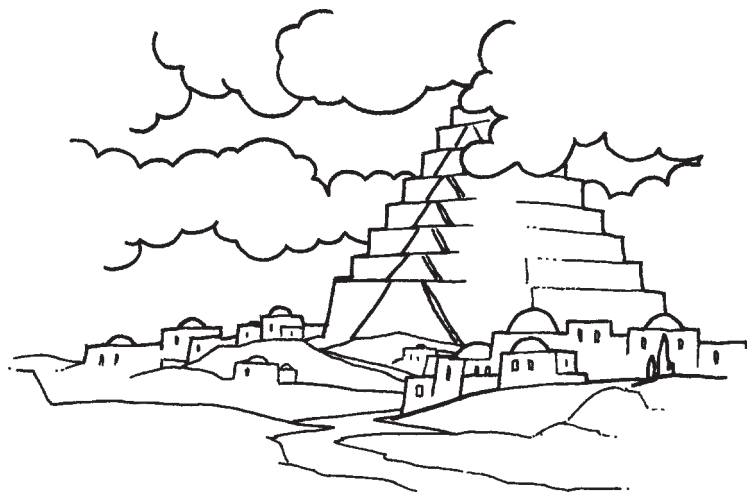

II. DEL

V MESTU BABILON

Četrta zgodba

MESTO

Vzgojni cilj

- Biti vse bolj pozoren na družbeno okolje, v katerem živiš.
- Prisluhniti človeku, še posebej tistemu, ki se počuti tujca in se je znašel v povsem novem okolju: zato je treba preseči ozke miselne okvire, ki temeljijo na različnosti in predsodkih ter razvijati medsebojno poznavanje, spoštovanje in sprejemanje.
- Odkriti v bližnjem navzočnost Boga ter se v molitvi spominjati tudi lastnega naroda.

Zgodba

Azaf - Glej, Loko, ne morem verjeti svojim očem ... ta velikanski stolp.

Pravljichen razgled se ponuja Azafovim očem. Vse drugačen od tistega, ki ga je imel še malo prej.

Vedeti morate, da so začetki tega mesta zelo stari. Po potopu, ki je preplaval zemljo, so Noetovi sinovi Sem, Kam in Jafet, njihovi sinovi in sinovi njihovih sinov poselili te hribe in doline. Bili so tako pomembne in slavne osebnosti, da se po njih imenujejo celi rodovi. Eden izmed njih je Nimrod, ki se je spustil na ravnino in začel graditi mesto Babilon. Bil je močan in pogumen mož, dober lovec, tako da je postal najmočnejši na zemlji. Bil je vladar desetih mest od Senara do Asurja in, ošaben kot je bil, je pozabil na vsemogočnega Boga.

To mesto je bilo vsem v ponos. Obkrožalo ga je mogočno zidovje in pri osemnajstih mestnih vratih je stala oborožena straža, pripravljena na boj. Znotraj so bila skladišča pijače in zbiralniki vode za več mesecev, orožje in vse, kar je potrebno v primeru vojne. In vse to kljub temu, da na vsej zemlji še ni bilo velikih sporov in vojn. Brezštevilne ceste in ulice so se kot ogromna pajčevina razpredale od središča mesta k obrobju vse do mogočnih mestnih vrat.

V zadnjem času so v središču mesta porušili hiše, da so pripravili prostor za velikanski stolp, ki so ga začeli graditi. Prav ta stolp je zbujal Azafovo pozornost. Bil je velikanski in vendar ni kazalo, da bi ga že kmalu končali.

Blizu tega ogromnega stolpa je Azaf opazil množico ljudi, ki so gradili. Vlekli so navzgor ogromne skale, vedra črnega blata in rdeče opeke ... Gibi so bili pod žgočim soncem počasni, in napar, ki se je kazal na obrazih delavcev, je bil res velik.

Azaf - Neverjetno, ko bo končan, bo segal do neba!

Azaf se je spustil s hriba, ki mu je nudil razgled. Bolj ko se je bližal, višji se je zdel stolp.

Azaf - *(Čudno, tako visok je, da se mu ne vidi do vrha! A kako je mogoče zgraditi tako visok stolp samo s kamni in opekami? Hočem zvedeti kaj več. Zdi se, da je ta gospod eden od poglavarjev; gotovo mi bo vedel kaj povedati.)* Povejte mi, gospod, čemu je namenjen ta stolp? In kako visok bo, ko bo končan?

Sabita, stražar *(ga grobo odrine, da zleti po tleh)* - Proč, smrkavec, pojdi mi izpod nog!

Gadiri, nadzornik delavcev (*seže vmes in se približa Azafu*)
Ha! Ha! Ha! Počakajte, nobenega razloga ni, da ne bi ugodili njegovi radovednosti.

Azaf - Hvala, gospod. Nikoli nisem videl česa podobnega.

Gadiri - Kaj praviš, mar nismo sposobnejši od bogov?

Azaf - Kdo ve, kakšen je pogled na mesto od zgoraj. Rad bi vedel, kaj je tam zgoraj.

Gadiri - Ha! Ha! Ha! ... Pravim ti, deček: z vrha boš lahko videl čudovit svet. Od tam zgoraj boš lahko videl vse naše slavno mesto, kot ga lahko vidijo le ptiči.

Azaf - Splezati hočem vse do vrha.

Gadiri - Ne sanjaj; splezati na zigurat ni tako lahko, kot se zdi.

Azaf - Kako? Ste rekli zigurat?

Gadiri - Fant moj, zigurat pomeni tempelj; to je stolp, ki ga vidiš pred seboj. Naš bog prebiva na njegovem vrhu.

Zadnje besede so Azafa zmedle, nekaj mu ni šlo v glavo. Pogledal je velik kip, ki je čakal pripravljen, da ga postavijo na stolp in spomnil se je besed, ki jih je tolikokrat slišal od svojega očeta.

Azaf - V resnici Bog ne prebiva v nobenem kraju; to mi je povedal moj oče. Bog je vsepovsod na svetu.

Gadiri - Ne bodi neumen, fant! Bog, ki smo mu posvetili ta zigurat, je izbral za svoje bivališče ta tempelj. On je od vseh bogov najmočnejši.

V premislek

□ Dejstvo, da se je bil Azaf kljub malce ravnodušnosti sposoben vživeti v novo okolje, nam pomaga razumeti današnjega mladega človeka, ki se prav tako s težavo vživlja v družbeno stvarnost, ki ga obdaja, pa naj si bo to na deželi ali v mestu.

□ Za mnoge mlade je živeti v mestu nekaj povsem normalnega, tako da se včasih celo ne zavedajo vseh družbenih struktur, ki jih obdajajo in ki so potrebne, da življenje teče normalno: poslojpa, javne službe, kraji pomembnih odločitev.

□ Ne moremo si več zatiskati oči pred vsakdanjo resničnostjo ter biti odtrgani od življenja sveta, ki nas obdaja; potrebno je razumeti "stroj" družbenega življenja, ki ponuja marsikaj spodbudnega in zanimivega; zato je prav, da se vedno bolj

vključujemo v svet okoli sebe in da sodelujemo pri delu v dobro vseh.

□ Medtem ko vse bolj spoznavamo različnost družbenih področij življenja, je prav, da se naučimo tudi ceniti vse to, kar s svojo prisotnostjo in uporabnostjo služi v dobro vsakogar (strukture, javna sredstva, mestni avtobus, telefonske govornice, mestni parki, ulice ...). Zato je treba upoštevati prometne znake, biti pošten pri plačilu vozniških kart itd.

□ Kraj (mesto), kjer živim, v prvi vrsti sestavljajo povsem konkretne osebe; iz medsebojnih odnosov le-teh (še posebej to velja za odgovornejše moške in žene) je v dobršni meri odvisno tudi družbeno življenje v celoti. Znotraj skupnosti je pomembno sprejeti tudi tiste ljudi, ki so podobno kot Azaf iz tuje dežele, vrženi v drugačno kulturno okolje, v svet drugačnih potreb in zahtev, ki pa prinašajo s seboj nove možnosti in njim lastne prednosti.

□ V Azafovi zgodbi lahko prepoznamo zgodbo mnogih bratov in sester, ki jih imamo za "tujce", ki pa so v Božjih očeh nam vsem enaki, saj so prav tako člani iste velike družine človeštva, ki ima le enega Očeta. Ta Bog ki želi, da bi bili srečni mi, želi srečo tudi njim. Pri naših dejanjih moramo torej upoštevati tudi to dejstvo; ne jih zavračati, moramo jih razumeti in ljubiti, spoštovati in storiti vse, kar je v naši moči, da bi tudi njihovo življenje postalo bolj vredno življenja.

Za poglobitev

□ Poskusi narediti kratek oris stičnih točk v tvojem okolju (od družine do oratorija, od šole do ulice...): Katere sončne in senčne strani vidiš? Kaj ceniš in kaj odklanjaš?

□ So v tvojem okolju tudi tujci? Jih sprejemaš? Imaš kakšne predsodke do njih? Se ti zdi, da je možno živeti z njimi v spoštovanju in odprtosti? Kakšen odnos bi moral imeti kristjan do tujcev?

□ V SV. PISMU

Oseba: David

David je bil pogumen in neustrašen, zato mu je uspelo ubiti Filistejca; Azaf se je želel povzpeti na vrh "Zigurata"; dva mladeniča

proti mogočnejšem ... Najvažnejše pa je, da se damo voditi vrednotam, za katere vemo, da so prave.

Prilika: Ljuljka (Mt 13, 24-30)

Kakor na posejani njivi med pšenico opazimo tudi ljuljko, tako je tudi v mestu, kamor je prišel Azaf: veliko lepih stvari je videl, toda videz večkrat vara.

V skupini

✦ Nebeško mesto

Namen: Spoznati osnovne strukture vsakega mesta.

Potek: S pomočjo plastike ali plakata izdelamo miniaturno podobo mesta z vsemi strukturami, ki so potrebne za življenje (bolnišnice, krajevni urad, trgovine, parki, hiše ...).

✦ Življenje v nebeškem mestu

Namen: Premisliti, kako skupno življenje zahteva spoštovanje pravil.

Potek: Predlog igre "Tangentopoli". Vsak tekmovalec se mora soočiti z ekonomskimi problemi naše družbe. Ima srednjo plačo. Veliko je vsakdanjih skušnjav (odlašati s plačilom položnice ...) in seveda tudi nevarnosti (plačilo kazni).

Zgodba v igri

Osvojimo kamelo

Število: Po možnosti, samo da so po parih

Prostor: V zaprtem, večjem prostoru

Uvod: V puščavi mora tisti, ki želi na pot, imeti kamelo.

Pripomočki: blazina ali preproga, velika približno 70 x 70 cm, stoli (ali podobne ovire).

Potek igre: Tekmovalci obeh skupin, ki so v vrsti eni nasproti drugim (med njima naj bo vsaj 6 m), so po vrsti oštevilčeni. V sredini je blazina ali preproga. Med vsako vrsto in blazino v sredini je stol ali kaka druga ovira. Cilj igre je pred nasprotnikom osvojiti kamelo (blazino). Animator pokliče eno številko; ustrezna tekmovalca morata iti pod stolom proti blazini. Kdor se prvi usede nanjo, zмага. Animator lahko omeji igro na čas ali odloči npr., da zмага skupina, ki prva osvoji 10 točk (blazin).

Varianta: Animator lahko istočasno pokliče več števil; zato je lahko tudi več blazin in več stolov. Skupina dobi po eno točko vedno, kadar njen tekmovalec zasede blazino pred nasprotnikom.

Molitev

Koliko privlačnih stvari je videl začuden Azaf, ko je prišel v Babilon! Zakaj ne poskušate tudi vi zaupati Bogu svojih izkušenj, še posebej tiste nove, letošnje?

Bog je navzoč povsod: v puščavi, v Azafovi vasi, v mestu Babilon. Tudi tukaj je, med nami in v nas. Molimo ga s psalmom današnjega človeka.

Ti si naš Bog,
ti si Bog naših mest, trgov in vasi,
ti si Bog vseh stavb našega sveta.
Prosimo te: obrni svoj pogled na nas, tvoje ljudstvo.
Poglej, kako trdo je življenje brez tebe!
Ozri se na naša s smogom napolnjena mesta,
kjer je ostala samo še siva barva,
kjer nočejo vrabci in lastovke več letati,
kjer nimajo otroci niti enega travnika več, da bi se igrali.
Ozri se na naše trge,
kjer se ljudje cele dneve drenjajo po trgovinah
in kjer ponoči toliko mladih prepušča
najlepše trenutke svojega življenja drogi in uživanju.
Ozri se na naše mestne četrti,
kjer mladi ne vedo, kako bi preživel svoj prosti čas
in se pogosto zatekajo v nasilje,
kjer so starčki ostali sami
in si zato iščejo družbo na samotnih klopek sredi parkov.
Ozri se na naše stavbe,

vstopi v stanovanja, kjer živijo ljudje, ki so izgubili delo,
stopi v stanovanja, v katerih se družine prepirajo,
v katerih so ostareli ljudje osamljeni, prizadeti žalostni ...
Obrni, Gospod, svoj pogled,
pogled ljubezni, miru, veselja, solidarnosti in odpuščanja.
Daj nam, da se bomo tudi mi ozirali po naših
mestih in vaseh s tvojim pogledom. Amen!

Izrazimo Bogu svoje prošnje za naše mesto (za naš kraj), za ves svet.

*Na prošnje odgovarjamo: **Prosimo te, usliši nas!***

Molimo za mir na svetu, da bo lahko vsak človek živel s svojim dostojanstvom.

Molimo za papeža, za vse škofe, duhovnike in za vse, ki oznanjajo evangelij, da bodo svoje poslanstvo nadaljevali s pogumom in vztrajnostjo.

Molimo za naše družine, še posebej za vse, ki preživljajo težke trenutke, da bi čutile Tvojo bližino.

Molimo za nas same, da bi bili prvi, ki si bomo prizadevali za lepše življenje v našem mestu (našem kraju).

Pustimo nekaj trenutkov časa, v katerih lahko še kdo od navzočih izrazi kako svojo prošnjo. Povabimo jih, naj še posebej molijo, da bi rešili probleme, s katerim se srečuje naše mesto (naš kraj), naš oratorij, naše okolje.

V molitvi očenaš molimo: "Ki si v nebesih". To pomeni, da je Bog večji od našega mesta, od našega naroda, od vse zemlje. Večji je od našega razuma. Zato je navzoč povsod, vsaka oseba in vsaka stvar nam razodevata njegovo navzočnost. Zato dvignimo sedaj roke proti nebu in skupaj molimo:

Oče naš ...

Pesem: Slavim Boga

Sklep: Danes se bom v cerkvi osebno zahvalil Gospodu za njegovo navzočnost med nami in mu v molitvi priporočil naše mesto (naš kraj).

Peta zgodba

VELIČASTNI TRENUTEK

Vzgojni cilj

- Sprejemati druge, sovrstnike takšne, kakršni so.
- Biti vsi med seboj, fantje in dekleta, prijazni, spoštljivi in dobri.
- Zahvaljevati se in moliti za tiste, ki jih srečujemo, za prijatelje, za sovrstnike.

Zgodba

Azaf je razumel, da je prišel trenutek za odhod, a nadzornikove besede mu nikakor niso šle v račun.

Pogledal je naokrog in zagledal vodnjak. Končno požirek sveže vode. Prijazno je pozdravil in stekel k njemu. Preskočil je nekaj ovc, druge odrinil, potegnil za rep eno od koz. Povzročil je pravo zmešnjavo.

Sara - Ti grdi nasilnež. Pazi na moje ovce.

Azaf se je ustavil. To je bil najprijaznejši glas, kar jih je kdaj slišal. Privzdignil je pogled in njegove oči so se srečale z njenimi. Kdo pravi, da ne obstajajo čudeži? Tisto tam je bil čudežen trenutek. Nenadoma sta oba obstala začudena in nepremična in se gledala. Bila je zelo lepa.

Azaf - *(je vendarle uspel zajecjati)* Smem popiti požirek vode? Ničesar nimam, da bi jo zajel v vodnjaku.

To so sanje, je pomislila Sara in nekajkrat zaprla svoje oči, ki so se Azafu zdele zelo velike.

Sara - Prav.

To je bila edina beseda od tolikih, ki bi jih rada izrekla.

Približala se je Azafu, ki je medtem napravil dva koraka naprej, privzdignila pravkar napolnjeni vrč in ga nagnila nad njim. Nekaj v tem čudnem gibanju ni šlo prav, kajti Azaf, ki je skušal piti, je bil naenkrat ves moker.

Azaf - Kaj delaš?

Sara - Oh, oprosti mi, prosim.

Azaf - Saj ni nič, že dobro, prav tega sem bil potreben.

Deklica ga je gledala z lahnim nasmehom na ustnicah. Voda je še vedno kapljala od njegovih črnih las. Razmočen prah je na njegovem obrazu napravil smešen izraz. Ona je bila v zadregi, to se je videlo, a on nič manj.

Sara - No, tega si zares potreben.

Azaf - Če hočeš, kar nadaljuj ...

In sta se začela smejati. Oba sta se zdela tako smešna.

Azaf (kot da bi prvič govoril s kako deklico.)

Sara (kot da bi bil to prvi deček, ki je prišel iz puščave.)

Nasmehneta se, ker ugotovita, da oba mislita isto.

Azaf - Kako ti je ime?

Sara - Sara, Nakujeva hčerka sem. In ti?

V tistem trenutku ju prekine neki glas.

Oče - Sara, zakaj že ne prideš? In kdo je ta deček?

Iz njegovega tona se je dalo razbrati, da ne misli čakati.

Sara - Oh, očka, takoj pridem.

Pogleda sta se še enkrat ujela, potem se je ona obrnila in stekla proč, medtem ko je Azaf nepremičen in zasanjan obstal.

Oče (*z istim nestrpnim glasom.*) Kdo je tisti revež?

Azaf se je še za trenutek ustavil, da se je umil; mislil je na tiste čudovite oči. Potem ga je znova prevzela misel na stolp.

V premislek

□ Globlja medsebojna povezanost med fanti in dekleti, kot med Azafom in Sara, ima v sebi nekaj magičnega; je del čarobnega in skrivnostnega sveta, ki moškega in žensko nagiba k medsebojnemu srečanju in k prizadevanju, da bi soustvarjala zgodbo človeškega življenja.

□ Gre za srečanje, ki se lahko v vsej polnosti uresniči le, če se odpre prijateljstvu.

□ Prijateljstvo je sad sprejemanja, medsebojnega poznavanja, začudenja, da nas drugi upoštevajo. To ne vodi k razdvojenosti zaradi različnosti ali občutka večvrednosti.

□ Človek je "ustvarjen" za srečanje in sporazumevanje z drugimi; gorje, če se zapre v svoj svet. Življenje je v tem, da ga delimo z drugimi, da smo v medsebojnem odnosu, da skupaj stopamo na pot. Vendar je v tem tudi tveganje, ki lahko prinaša negativne posledice: zaprtost, osamljenost, raztresenost, nezmožnost sporazumevanja, nevoščljivost ...

□ Vzajemnost v odnosu med fanti in dekleti ni zgolj nekaj zunanjega, temveč je dialog, je poslušanje, vzajemno spoštovanje,

je medsebojna pomoč, je spodbujanje samega sebe, da bi rasel in da bi bil v življenju resnično srečen v polnem pomenu besede, kot je to sam Bog določil vsakomur po lastni presoji.

□ Brez spoštovanja in globokega dostojanstva do samega sebe (do lastnega telesa, do lastnega čutenja) in do drugega (do njegovega telesa, čutenja in potreb) ni mogoče graditi dialoga in ne resničnega prijateljstva. Napuh in hudobija namreč rušita še tako trdno prijateljstvo. Spoštovati bližnjega in želeli mu le dobro ni nič drugega kot sprejeti ga takšnega, kakršen je v vsej svoji biti, z vsemi sposobnostmi in talenti, pa tudi z vso njegovo življenjsko zgodbo, z vsemi pomanjkljivostmi.

□ Nad vse to smemo postaviti le Boga in njegova znamenja, da ga zmoremo prepoznati; gorje, če poenostavljamo ali brišemo to, kar je On "izumil" z ljubeznijo. Trenutki skupne rasti med fanti in dekleti so zares nekaj magičnega, če postanejo izraz delikatnosti, jasnosti in dobrohotnosti.

Za poglobitev

□ Tvoje mnenje na osnovi sedanje izkušnje: kaj prispeva k rasti prijateljstva in kaj ga uničuje?

□ Kaj pričakuješ od prijateljev? Kaj pa jim ti daješ oziroma bi jim lahko dal?

□ V SV. PISMU

Oseba: Jonatan

Samuelova knjiga pripoveduje o prijateljstvu, ki je zraslo med Davidom in Jonatanom; bilo je zares iskreno in globoko, ki je oba spodbujalo, da sta si pomagala in delala dobro. Ob Jonatanovi smrti je David ihto vzdihnil: "Jonatan, ti si mi bil več kakor brat!"

Prilika: Usmiljeni Samarijan (Lk 10, 29-37)

Usmiljeni Samarijan je zgled vsem tistim, ki hočejo živeti v pristnem prijateljstvu; biti prijatelj pomeni "postati bližnji", vedno se čutiti blizu!

V skupini

✿ Kakšnega te želim

Namen: Premisliti o lastnostih prijatelja.

Potek: V pogovoru naštejemo lastnosti dobrega prijatelja. Vsakdo naj jih v stolpcu zapiše na svoj list in ob robu za vsako od lastnosti ime osebe, ki jo zanj predstavlja.

Druga možnost je, da med mlade razdelimo liste z vprašanji, na katera naj odgovorijo:

H komu grem, če:

se počutim osamljenega ...

moram narediti nalogo ...

se želim zabavati ...

želim zaupati skrivnost ...

potrebujem denar ...

itd.

✿ Darilo za prijatelja

Namen: Poglobiti pojem prijateljstva s pomočjo fantazije in pogovora.

Potek: Animator naj preskrbi razne predmete, ki naj jih bo več kot je članov skupine. Na "start" vsakdo izbere tisti predmet, ki mu pove nekaj o prijateljstvu; če se za isti predmet odloči več oseb, morajo navesti večje število razlogov za izbiro.

Predmeti so svojevrstni: kozarec, jopica, cvetlica, milo, goba, kuli, čokolada, knjiga ...

Ob koncu postavimo vprašanje, katere predmete bi želeli in zakaj.

Zaključimo z mislijo, da je pravzaprav prijateljstvo veliko več kot predmet, vendar je od nas odvisno, če druge vrednotimo ali pa jih "predalčkamo".

Drugače povedano: "lepota je v pogledu".

✿ Pismo prijatelju ...

Namen: Razmisliti, koliko smo sposobni zaupati prijateljem.

Potek: Predstavljajmo si, da smo prejeli pismo, v katerem nam naš najboljši prijatelj pove svoje dobre in slabe vtise.

Zgodba v igri

Iščemo izgubljeni izvir (*igra z vodo*)

Število: 4 skupine, v vsaki vsaj 10 igralcev.

Prostor: Dvorišče, na prostem.

Uvod: Azaf išče v mestu vodo in jo tudi najde!

Pripomočki: vodne bombice, krožnik, večja posoda ali steklenica, priveza, palica

Potek igre:

Tekmovalci ene skupine sedijo v vrsti čim bližje drug za drugim. Nad glavo si podajajo krožnik poln vode (od spredaj nazaj), dokler ne napolnijo posode. Zmaga skupina, ki prej napolni posodo oz. v določenem času prenese več vode.

Varianta: Igralec ene skupine, ki je zvezan, s palico, na kateri ima obešene tri balone, ovira drugo skupino pri delu.

Ali: Skupina je razporejena po drevesu ali na lestvi. Od spodaj navzgor mora spraviti krožnik (ali več), poln vode in jo na vrhu izliti v steklenico.

Variante te igre lahko povežemo v eno tako, da si sledijo druga za drugo.

Molitev

Vse izkušnje in vsa srečanja bogatijo naše življenje. Nič se ne zgodi slučajno. Bog nam govori po novih prijateljih in nam naroča, naj jih ne izkoriščamo, ampak naj nam bodo priložnost, da bomo skupaj postajali dobri.

Pogosto lahko vidimo, da to ni lahko, zato prosimo Gospoda za odpuščanje in recimo:

Gospod, odpusti nam!

Gospod, odpusti nam!

Če smo se iz naših prijateljev norčevali.

Gospod, odpusti nam!

Če delamo razlike med simpatičnimi in nesimpatičnimi prijatelji in tako ustvarjamo razdeljenost in prepir.

Gospod, odpusti nam!

Če se norčujemo iz svojih prijateljev in jih smešimo zaradi njihovih napak.

Gospod, odpusti nam!

Če smo nasilni z besedami ali z dejanji.

Gospod, odpusti nam!

(Priložnost za spontane prošnje)

Z veseljem se zahvalimo Gospodu za vse prijatelje in prijateljice, ki nam jih je dal:

Kako lepo je biti skupaj, se zabavati, igrati in peti ...
Kako lepo je imeti toliko prijateljev in prijateljic,
s katerimi lahko skupaj hodimo po poti svoje mladosti ...
Kako lepo je, ko se čutimo povezane v istem idealu, v istem hrepenenju po lepem, v istih sanjah, ki jih skupaj uresničujemo,
kot da bi našli nebesa že na tem svetu,
kot da bi pripadali eni sami veliki družini,
kot da bi imeli toliko bratov in sester!
V vsakem izmed njih lahko srečaš Gospoda!
Zato se resnično trudimo, da bi vsakogar spoštovali in se do njega obnašali tako, kot se obnašamo do Jezusa.
Tako bi radi živeli, da bo lahko vsak ob nas rekel:
"S teboj mi je lepo!"
Tako dajemo svoj delež pri gradnji civilizacije ljubezni.

Z molitvijo "očenaš" skupaj z Jezusom molimo Boga, ki je "Oče". Ko pa izgovorimo "naš", priznamo, da smo vsi med seboj bratje in sestre. Zaradi tega živimo tako, kakor je živel Jezus, naš starejši brat.

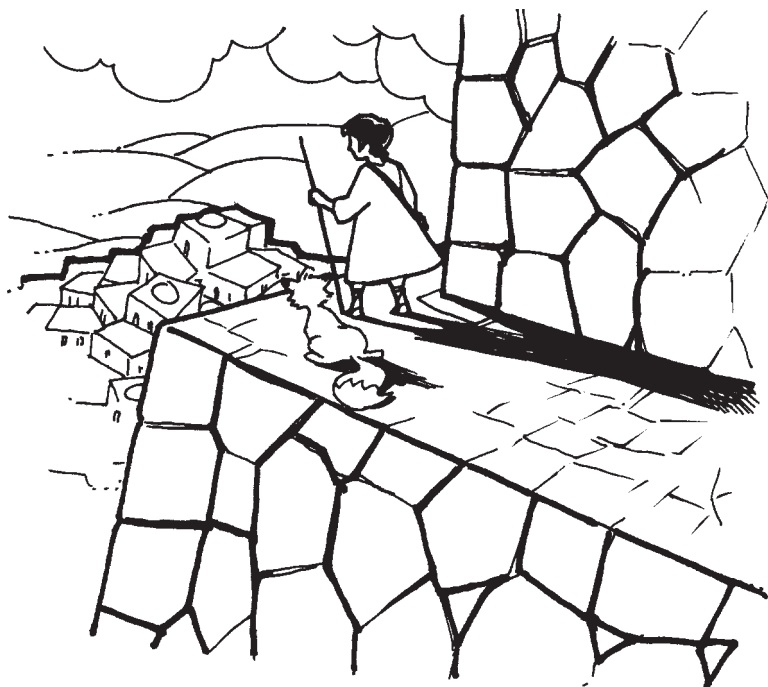
Oče naš ...

Pesem: Mi se imamo radi

Sklep: Rad se bom igral tudi s tistimi, ki mi niso najbolj simpatični.

Šesta zgodba

NA STOLPU

Vzgojni cilj

- Pridobiti si sposobnost razločevanja, da bi znal v sebi odkriti vse, kar me napravlja ošabnega in prevzetnega.
- Odkriti vrednoto preudarnosti.
- Pridobiti si sposobnost razločevanja med Božjimi in zgolj človeškimi rečmi.

Zgodba

Azaf je izkoristil trenutek, ko so delavci jedli, stražarji pa so bili raztreseni, da se je ponovno približal stolpu.

Azaf - Čudovit pogled, je rekel ... zelo dobro ... Prav rad bi videl ...

Azaf se je pognal kot maček in začel plezati po neskončnih stopnicah stolpa, Loko pa mu je zvesto sledila. Čudovito je bilo gledati, kako je stolp zgrajen. Toliko rdečih kock, ki so jim pravili opeke. Opeke: nova beseda ... Ampak kakšen napor, sape mu je začelo zmanjkovati, veter pa je bil vedno močnejši. Splezal je tako visoko, da se je naenkrat znašel sredi oblaka. Tedaj sta se plezalca za trenutek ustavila, da se spočijeta.

Azaf je težko dihal, kot da bi se zrak razredčil. Prevzel ga je tesnoben občutek. Premagan od utrujenosti je zaprl oči. Ves dopoldan je potoval brez počitka in zdaj ga je naenkrat obšla utrujenost. Ampak mora vzdržati, videti mora, kaj je na vrhu, preden ga kdo odkrije. Kar naenkrat se je megla razpršila in kot prikazen mu je prišla pred oči pravljlična podoba: čudovit vrt, z najlepšimi rožami in drevesi, polnimi sadežev. Živali vseh vrst so jih jedle in tekale sem in tja po zeleni travi. Čudovita mavrica je obdajala to čarobno pokrajino.

Azaf - Kako lepo ... glej, Loko ...

A kakor se je razgled v megli odprl, tako je naenkrat spet vse izginilo.

Azaf - So bile to le sanje?!

Spet sta začela navdušeno plezati.

Azaf - Kako visok je, nikoli ne prideva na vrh! Pazi na veter, Loko! Aaaaah ...

Veter je bil premočan, z nenadnimi sunki. Skoraj nemogoče je bilo iti naprej. Azaf se je za trenutek obrnil, da bi poiskal Loko v oblaku megle in peska. Korak je bil napačen, sunek vetra ga je presenetil in ga potegnil v praznino. Velikanski skok, nekaj deset metrov ... Azafu se zdi, da je izgubljen, in istočasno mu ne uspe misliti na nič, niti na svoje drage. Videl je samo veter in zemljo, vedno bliže ...

Zaprl je oči in stisnil zobe v zadnji obupni volji po življenju. Potem udarec, nenavadno mehak in prijeten, in takoj je razumel, da ga je nekaj prestreglo, morda napet šotor. Odbije se in pade na tla, a tudi zemlja se mu ne zdi posebno trda. Dolgo ostane

negiben. Ne razume, če je še živ, če je še cel. Počasi se prepriča, da je skoraj ves potopljen v blato. Gre za eno od tistih blatnih jam, v katerih so delavci gnetli material za opeke - hvala jim ...

Azaf - Kakšen let! Mislil sem, da me bo konec! A prihodnjič mi bo uspelo videti ta čudoviti svet.

Loko - Očitno lekcija našemu junaku ni zadostovala. Kar se tiče mene, nisem ravno prepričana, da bi hotela poskusiti še enkrat.

Proti večeru se je Azafu začela odločno oglašati lakota, njegove zaloge hrane pa so pošle. Tako je začel hoditi po mestu in iskati hrano.

V premislek

□ Tako kot vse, kar je novega, velikega in pomenljivega ... tudi podoba stolpa očara Azafa v vsej svoji veličini in ga zato tudi privlači.

□ Babilonski stolp predstavlja poizkus, da bi človek zgradil mesto edinosti različnih vrednot, raj na zemlji; celo religijo, in to brez pomoči od zgoraj.

□ Toda ali je človek resnično sposoben "graditi" samega sebe zgolj z lastnimi močmi? Jezus pravi, da ne, kajti le v povezanosti z Njim lahko postanemo resnično učinkoviti, rodovitni: "Brez mene ne morete ničesar storiti".

□ Veličina stolpa kaže tudi na prevzetnost človeka, ki bi rad pri vsakršni izgradnji nadomestil Boga z lastnimi sposobnostmi. S tem se seveda oddaljuje od Njega samega.

□ Stolp predstavlja istočasno tudi "kamnitega boga", ki so si ga prebivalci Babilona ustvarili. Vedno, v vsakem trenutku, je človek v skušnjavi, da bi si naredil malika, tudi danes, tudi v svetu mladih. S tem v zvezi je pomembo odkriti, kateri so ti maliki, da se znamo pravočasno zoperstaviti njihovim kvarnim vplivom.

□ Kljub vsemu ni vse črno, kar je človek zmožen ustvariti z lastnimi sposobnostmi. Treba je priznati, da so nekatera njegova dela zares čudovita. So sad njegovega razuma in hkrati spodbuda k rasti in razvoju vse človeške skupnosti ... Toda to je lahko prepričljivo le, kadar je človek zmožen izboljšati lastne pogoje za življenje, kadar najde prostor za lastno ustvarjalnost v soglasju

z Božjim načrtom, ki vodi zgodovino človeka. Skratka, kadar gradi svet, ki je ustvarjen po meri človeka in ki ga zato ne sme kvariti ali celo razvrednotiti.

□ Vrednote, ki nam jih Bog zaupa, so v službi življenja, v službi okolja, kjer je prostor za človeka vredno življenje ... Resnični napredek odpira življenje k vsemu, kar ga dela boljšega, pomaga k rasti in razvoju vsakega človeškega bitja. Toda le s skupnimi močmi in s svetlejšim gledanjem na svet je mogoče iti naproti novemu in boljšemu jutrišnjemu dnevu.

Za poglobitev

□ Kateri maliki so navzoči danes v tvojem okolju? Kdo jih je zgradil?

□ Kaj pa maliki v tvojem osebnem življenju? Jih je možno odkriti in podreti? Kako?

□ **V SV. PISMU**

Oseba: Mojzes

Mojzes si je na vso moč prizadeval pomagati ljudstvu, da ne bi zapadlo češčenju malikov. Popolnoma je zaupal Bogu, ki ga je imel za edinega Boga. Gorje babilonskega naroda ni bilo samo v tem, da ni spoznal pravega Boga, ampak da se je imel za povsem samozadostnega.

Prilika: O desetih družicah (Mt 25, 1-13)

Kakršen je bil Azaf, ko se je vzel na stolp, takih je bilo tudi pet nespametnih družic. Ta zgodba lahko mlade spodbudi k razmišljanju o lastnih dejanjih, ki so večkrat nepremišljena in za katere jim je ob koncu žal.

V skupini

✿ **Moji maliki**

Namen: Spoznati, da se časi spreminjajo in z njimi tudi maliki.

Potek: Vsak naj na svoj list odgovori na naslednja vprašanja:

Kateri športniki, pevci, avtorji, prijatelji so moji maliki?
(Naštej vsaj eno ime za vsako zvrst!)
Katere malike s teh istih področij sem imel pred dvema letoma?
Kaj najbolj obožujem na svojem maliku?
Kaj lahko pravzaprav od tega uresničim tudi jaz?
Po skupinah si izmenjajte odgovore in povejte svoje
mnenje o lastnih malikih.

✿ Babilonski stolp

Namen: Odkriti "socialne grehe" (negativne strani, za katere smo vsi odgovorni) v okolju, kjer živijo mladi.

Potek: Kakor je bil babilonski stolp simbol brezbožnega mesta, tako lahko tudi mi postanemo soudeleženi pri gradnji našega stolpa, ne da bi se tega sploh zavedali.

Na plakat zapišite - v obliki stolpa - "grehe" našega oratorija, ulice, mestne četrti, kraja.

Kako bi lahko podrli ta stolp?

Zgodba v igri

Dihalni nogomet ali odbojka

Število: 2 skupini ali več, v vsaki 3 do 10 igralcev.

Prostor: Večja soba, tudi zunaj v brezvetrju.

Uvod: Azaf se vzpenja na utrdbo, kjer pa ga zelo ovira veter.

Pripomočki: kurje pero, vata, ping-pong žogica, vrv oz. trak, večja miza.

Potek igre:

Tekmujeta lahko hkrati dve skupini. S pihanjem poskušata spraviti ping-pong žogico čez nasprotnikovo črto oz. v nasprotnikov gol (odvisno od iznajdljivosti in možnosti). Zmaga skupina, ki v določenem času da več "golov".

Varianta: Namesto nogometa z žogico lahko igramo odbojko s kurjim peresom ali kosmom vate. Animator vrže pero oz. vato v zrak nad vrvjo oz. trakom, ki je privezan ca. 1,5 m visoko. Izgubi skupina, ki ji pade pero oz. vata na tla na njeni strani.

Molitev

Azaf se je hotel na svojo pest povzpeti na stolp in ni bil pripravljen prisluhniti nasvetom drugih. Veliko je tvegalo! Tudi mi smo velikokrat nepredvidni in izzivamo nesrečo, ker hočemo pokazati, da smo veliki in da se ničesar ne bojimo. Bog od nas kaj takega ne pričakuje!

S psalmom, ki je starodavna judovska molitev, bomo izrazili Bogu svoje zaupanje. On je naše pribežališče in naša moč.

Odpev: Ti, Gospod, si moje pribežališče.

Ti, Gospod, si moje pribežališče.

Velik je naš Gospod,
višji od gora, ki nas obkrožajo.

Odpev

Kdor živi v prijateljstvu z Njim, mu lahko reče:

“Ti si moje pribežališče, vate zaupam!”

Odpev

Njegovo varstvo te obkroža kakor orlove peruti.

Pod njimi boš našel zavetje, ničesar več se ne boš bal:
ne teme ne dneva ne bolezní ne nesreče.

Odpev

Kajti rekel si: “Bog je moje zavetje.”

Zatekel si se v senco Vsemogočnega,
nič hudega se ti ne bo zgodilo.

Bog naroča svojim angelom,
naj te spremljajo na tvojih potih.

S svojo močjo te bodo dvigali,

da se tvoja noga ne bo spotaknila.

Odpev

Gospod pravi: “Osvobodil ga bom, ker mi zaupa,
ker me kliče, mu bom odgovoril: “Jaz sem s teboj!”

Proslavil te bom in boš spoznal,
da sem te rešil.”

Odpev

V molitvi “očenaš” molimo: “... ne vpelji nas v skušnjava”. To pomeni: pomagaj nam, da ne bi delali nič takega, kar bi lahko škodilo nam samim ali našim bližnjim. Pomagaj, Oče, da bomo previdni!

Oče naš ...

Pesem: Prihajam k tebi, moj Gospod

Sklep: Danes se bom še posebej trudil, da bi bil velikodušen do svojih prijateljev in do Gospoda.

Sedma zgodba

KAMNITI LABIRINT

Vzgojni cilj

- Zavestno spoznavati zunanjo obliko in položaj družbe v celoti in okolja, v katerem živim; ob vseh pozitivnih oblikah videti tudi težave.
- Naučiti se spoštljivega odnosa do vsega, kar je del našega skupnega življenja: do oseb, struktur, raznih dejavnosti ...
- Privzgojiti si čut za bližino in solidarnost do brata v potrebi.

Zgodba

Azaf je bil navajen na svojo oazo, v kateri je poznal vse, kjer je bilo normalno ustaviti se in se pogovarjati s poglavarjem vasi Bukijem, se šaliti s stražami in nagajati stari Adar. Zdaj pa se je nenadoma znašel sredi množice ljudi, ki se niti niso zavedali njegove prisotnosti. Vse od vhoda v mesto se je čudil, ker ni nihče odgovarjal na njegove prijazne pozdrave. Zdelo se je, da se vsem mudi, kakor bi morali iti na pogovor h kralju.

Res, le kdo ukazuje vsem tem ljudem!

Še vedno je bil prevzet od teh misli, ko ga je naenkrat zgrabil in prestavil mož s hudobnim obrazom.

Mož s hudobnim obrazom - Na kolena, smrkavec, ne vidiš, da bo šel mimo kralj?

Kaj se dogaja? Vsi so se v trenutku ustavili in legli po tleh na obraz. S hitrimi koraki se je bližal sprevod. Spreddaj štirje možje, oblečeni v kovino in usnje, z dolgimi meči. Takoj nato nekaj zelo lepo oblečenih oseb. Za njimi pa spet štirje, debeli in krepki, s pozlačeno nosilnico, zakrito s svilenimi zavesami. Zadaj so številni sužnji nosili zaboje in nerodne pakete. Na koncu sprevoda so bili spet vojaki. Nenadoma se je eden od nosilničarjev rahlo spotaknil, da se je nosilnica zamajala.

Kralj (*iz nosilnice*) - Dal ti bom odrezati glavo! (*In takoj je eden od vojakov z bičem udaril ubogega nesrečnika.*)

Neznanec (*ki je ležal ob Azafu, ne da bi vzdignil glavo.*) - Bolje bo, če držiš glavo dol!

Azaf se je takoj sklonil, prav v trenutku, ko se je tisti vojak obračal k njemu. "Bo udaril tudi mene?" se je prestrašen vprašal. Kot se je sprevod nenadoma pojavil, prav tako je tudi izginil v daljavi.

Torej - si je mislil Azaf - kralj je bil v tisti nosilnici in drugi so bili njegovi uradniki. Ampak kakšen užitek mora biti, da te prenašajo takole okrog in ti ni treba hoditi! Toda ta kralj mora biti prav hudoben. Vsakomur se lahko zgodi, da se spotakne; je bilo mar prav udrihati z bičem po nesrečniku? In potem, zakaj se morajo vsi pokloniti, kot da bi bil kakšen "bog"? Ni mi všeč, kako je urejeno to mesto.

Ko se je vzdignil, je videl, da so ljudje spet začeli hoditi kot prej, ne da bi se menili zanj.

Nenadoma je Azaf iz zapletenega labirinta mestnih uličic prišel

na širok prostor, prenapolnjen z ljudmi in predmeti. Veliki kupi dišečega sadja so hitro privabili njegovo pozornost. Bil je sredi tržnice, ampak tega ni vedel, saj je še ni nikoli videl.

Azaf - Koliko dobrot!

Približal se je neki stojnici. V želodcu je čutil lakoto, pa še kakšno! Ampak sreča, da je ravno v pravem trenutku našel vse te božje dobrrote. Mirno je začel jemati sadje.

Trgovec - Povej mi, fant, imaš dovolj denarja, da plačaš vse, kar si vzел?

Azaf - Denar? Kaj je denar?

Trgovec (*mu pokaže nekaj kovancev*) - Tole je denar!

V premislek

□ Pogosto se znajdemo v položaju ali kar v potrebi, da se vključimo v življenje skupnosti. Tudi Azaf po prvem srečanju z bliščem mesta, ki ga je povsem prevzelo, odkriva, da življenje v mestu, naj bo kakršnokoli že, ni kot življenje v oazi: vse je dosti bolj preračunano in povezano, strukture življenja v vsej svoji pestrosti kar presenečajo, družbene in politične organizacije so odraz ekonomskega stanja in moči tistega, ki ima več sredstev in materialnih zalog.

□ Tudi v današnji družbi nismo vsi enaki: so razlike, obstajajo ubogi, odrinjeni na rob družbe, različne situacije, ki so v nasprotju s človekovim dostojanstvom. Nihče ne more ostati brezbrizen ob vseh teh problemih znotraj skupnosti. Tudi mlad človek je pritegnjen k sodelovanju za reševanje nastalega položaja vsaj s kančkom velikodušnosti in prizadevanja, da bi po svojih močeh prispeval k boljšemu življenju okrog sebe.

□ Mesto je splet različnih okoliščin. Družbeno življenje in ekonomija v njih pogosto prevladujeta. Azaf počasi odkriva pravi način "trženja": lakota ga sili, da išče, in ne, da obnemore; toda, da bi lahko kaj imel, mora plačati, da bo lahko plačal, mu je potreben denar, in da bi imel denar, bo moral delati ... Celotno življenje v Babilonu se vrti prav okrog tega, seveda na račun večine prebivalcev, ki pa so revni. Tudi v našem času je delo postavljeno na častno mesto.

□ V Babilonu imajo tudi kralja, malika iz mesa in kosti, ki mu vsi služijo bolj kot kateremukoli gospodarju. Tudi politično stanje

danes, način, kako ravna oblast, ima mnogo podobnosti z življenjem v davnem Babilonu. Ali je verjeti, da je človek v tem sorazmerno dolgem obdobju tako malo napredoval in se ni od zgodovine skoraj ničesar naučil? V čem naj bi torej bil smisel civilizacije, če ne prav v izboljšanju življenjskih razmer človeka na različnih ravneh? Ob vsem tem ne smemo ostati neprizadeti. Priložnosti, da bi skrbeli le za lastno udobnost in za svoje osebno napredovanje, tudi danes ne manjka. Zato je prav, da že mladim omogočamo čutiti velike potrebe družbe. Tudi v službi morajo biti pripravljeni na odprtost, ki je v nasprotju z ozkosrčnostjo in ki ne poskuša priti do lastnega cilja za vsako ceno in na račun drugih.

□ Jezus pravi učencem: “Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte”. Če sprejmemo Jezusovo naročilo v polnem pomenu besede, nam pomaga, da damo delu, denarju, oblasti le tisto vrednost, ki jim gre, in nič več.

Za poglobitev

□ V Babilonu je imel denar izredno vrednost. Se ti ne zdi, da mu tudi danes dajemo pretirano vrednost? Zakaj? Kaj pa v družini, v oratoriju ...?

□ Preudari okolje, kjer živiš: ga znaš opredeliti glede na značilnosti ljudi, umetnostne spomenike, javne zgradbe, čistočo in urejenost ...?

□ **V SV. PISMU**

Oseba: Salomon

Salomon je vzor modrega in preudarnega vladarja (gl. primer dveh žena, ki mu prineseta otroka: 1 Kr 3, 16-28).

Prilika: Neusmiljeni služabnik (Mt 19, 23-34)

V priliki Jezus poudarja, kako moramo biti pošteni in pravični; mnogokrat obtožujemo druge za krivice, ki smo jih sami zagrešili.

V skupini

✿ **Mestna kronika**

Namen: Vzbuditi sposobnost opazovanja, kritične misli in dovezetnost za probleme.

Potek: Članom skupine razdelimo nekaj dnevnega časopisja. S pomočjo raznih člankov naj na plakatu prikažejo stanje svojega naroda oz. mesta s socialnega, političnega, ekonomskega, cerkvenega, rekreativnega ... zornega kota.

✧ Občinski svet

Namen: Spoznati osebe, ki imajo v rokah vodilna mesta v narodu oz. v mestu.

Potek: Obiščemo občino ali pa z intervjujem poizvemo za imena članov in njihovo odgovornost v domačem občinskem svetu in podatke prenesemo na plakat.

✧ Draginja

Namen: Spodbuditi k razmišljanju, koliko življenje stane.

Potek: S pomočjo kviza preverimo, koliko udeleženci poznajo cene prehrabmenih izdelkov, hišnih potrebščin, koliko se potroši za položnice, za oblačila, koliko stanejo običajne zabave ...

Ob koncu skupaj premislimo, kako pomembno je biti nezahahteven, varčen in velikodušen do tistih, ki nimajo ničesar.

Zgodba v igri

Dihaj

Število: 2 skupini ali več, v vsaki najmanj 8 igralcev.

Prostor: Dvorišče ali na odprtem.

Uvod: Da bi Azaf izpolnil svoje poslanstvo, mora rešiti cel kup nalog.

Pripomočki: dvopek, moka, korenje, kakav, krožnik, sveče, kovanci, balončki, odeje ali časopis.

Potek igre:

1. del: Zaporedne igre na mestu.

- Pojesti dvopek in ugasniti prižgano svečo.

- Z usti zagrabiti košček korenja na krožniku z moko.

- Spraviti s pihanjem kovanec z enega na drugi konec mize.

- Z usti, polnimi kakava, upihnniti svečo, ki je postavljena za steklenico.

Zmaga, kdor najhitreje konča. Igre se lahko večkrat ponovijo.

2. del: Po eden iz skupine na znak piščalke napolni balon in ga odbija nad glavo do konca igrišča. Tam ga počí tako, da se usede nanj. Nato začne naslednji v skupini in tako do konca ...

Vsi igralci iz drugega tabora poskušajo nasprotnemu tekmovalcu balon odpihniti (seveda ga fizično ne smejo ovirati!). Če tekmovalcu pade balon na tla, je izločen in takoj začne naslednji. Zmaga skupina, ki počí največ balonov.

Molitev

V Babilonu je živel človek, kralj, ki je hotel ukazovati kakor Bog. Hotel je tudi, da bi ga ljudje častili kot Boga: da bi ga ubogali, poklekovali pred njim, se mu klanjali ... Azaf pa se je spomnil, da je samo Bog vsemogočen ter edini kralj sveta in zgodovine.

Mi vemo, da se nam je Bog razodel v Jezusu Kristusu, ki je človek in Bog, kralj sveta. Počastimo zato Jezusa, našega edinega kralja. V znamenje češčenja bomo pokleknili in najprej nekaj časa molili vsak zase v tišini.

Sedaj pa molimo skupaj. Na vsak vzklik bomo odgovorili:

Gospod, mi verujemo vate!

Gospod, mi verujemo vate!

- Ti si Bog! **Gospod, ...**

- Ti si Gospod!

- Ti si naš brat!

- Ti si naš Oče!

- Ti si mogočen!

- Ti si vedno navzoč!

- Ti si usmiljen!

- Ti si pravičen!

- Ti si kruh!

- Ti si Odrešenik!

- Ti si Ljubezen!

Nekateri ljudje imajo nalogo, da vodijo našo družbo, naše mesto, našo domovino. Mnogi jih kritizirajo. To je najlažje. Mi bomo danes molili zanje. V molitvi "očenaš" molimo: "... posvečeno bodi tvoje ime". Vsak izmed nas naj si prizadeva živeti tako, da bo s svojim življenjem posvečeval Božje ime. Skupaj molimo:

Oče naš ...

Pesem: Veruj v Boga

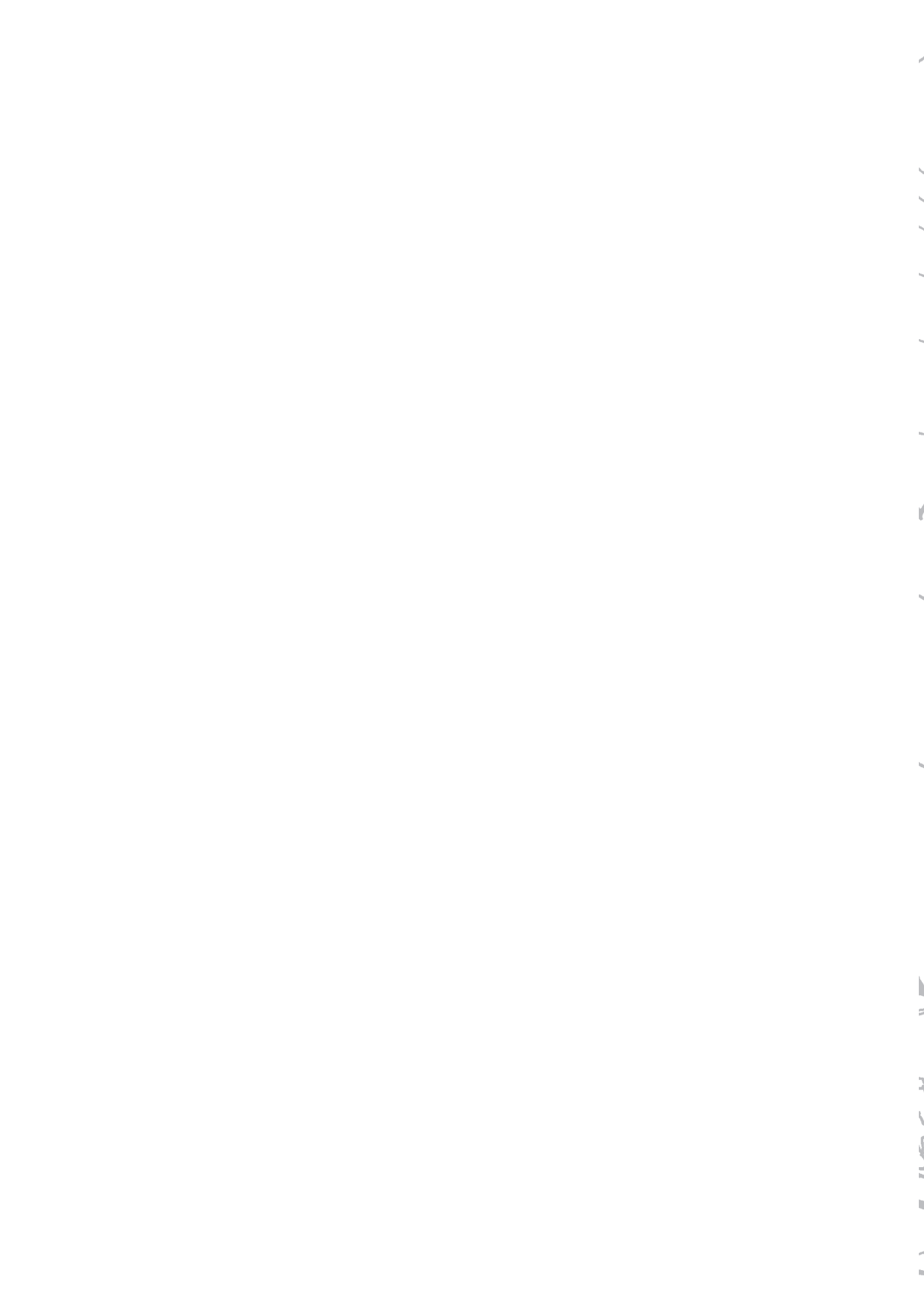
Sklep: Danes bom še posebej pazljiv, da ne bom uničeval skupnih stvari: žog, barvic, listov, škarij...

III. DEL

PREROK

Osma zgodba

SARINE OČI

Vzgojni cilj

- Prizadevati si za pošteno sporazumevanje.
- Ustvarjati pristrčen odnos med fanti in dekleti brez napačnih čustev, besed in kretenj.
- Odkrivati vrednoto odkritosrčnosti in pravičnosti.

Zgodba

Azaf se je obrnil potrto, zaskrbljen in malo jezen; že nekaj časa mu ni šlo prav dobro. Globoko je vzdihnil, kot bi si dajal poguma in s pogledom premeril tržnico: "Delo? ... Saj se mi je zdelo, da bom moral komu postati suženj."

Ko je še razmišljal o tem, jo je zagledal. V svetli obleki z zelenimi resami. Bila je videti še lepša. Zdelo se mu je, da vidi palme, ki jih ziblje veter v vročih puščavskih dneh. Videl je le njo, ni mu bilo mar ne ovac ne njenega očeta. "Zdaj ali nikoli!"

Še enkrat je pogledal naokrog, potem pa se ji je z zaigrano gotovostjo približal.

Azaf - Živijo! Si se morda izgubila? Si lačna? Bi hotela kupiti sužnja?

Sara - Živijo, Azaf! Vesela sem, da te spet vidim.

Azaf (Pri vseh puščavskih kamelah! Spomni se mojega imena, vesela je, da me vidi. Uspelo je!) Tudi jaz sem vesel, da te spet vidim, Si ... Su ... hm, hm, Sara, če se ne motim.

Z besedami se je skušal pokazati še nekoliko pomembnejšega in prikriti svoj porazni položaj. A bil je tako razburjen, da ni imel poguma, da bi ji pogledal v oči. Sara ga ni hotela spraviti v še hujšo težavo.

Sara - Da, Sara, Nakujeva hčerka. Moj oče je pastir in ima zelo veliko čredo ovac. Danes jih je veliko prodal in se je že odpravil na zahodne pašnike. Če bo vse po sreči, bo prišel tja še pred jutrišnjim večerom.

Azaf - Odšel je? In ti si ostala tukaj?

Sara - Ostala sem v hiši svojega strica Beretha. In ti, si iz teh krajev?

Azaf - Da, to se pravi ... ne, to se pravi ... pravzaprav ne. No, zaradi poklica mojega očeta ... sem prisiljen, to se pravi, mi omogoča ... pogosto ..., da se odpravim na poslovna potovanja.

Sara - Je tvoj oče lastnik kamel?

Azaf - (Lastnik kamel? Je to pomemben poklic?) Kdo? Moj oče lastnik kamel? Ne.

Sara - Škoda. Rada bi kakšnega poznala.

Azaf - Vendar ni problema. Moj oče ni lastnik kamel, ampak je poglavar velikega ... kako bi se reklo ... velike skupine lastnikov kamel. Organizira karavane po vsem svetu, od severa do juga.

Sara - Ampak potem on ne potuje.

Azaf - Toda občasno mora kontrolirati in tako kar naprej potuje. Ko bi ti videla, kakšne čudovite kamele ima moj oče! Škoda, da zdaj ni tukaj.

Sara - Je na potovanju?

Azaf - Da, na potovanju ... Prihaja sem ... Prišel bo te dni ... Prihaja, ker ga je kralj poklical zaradi nekaterih pomembnih dejavnosti, organiziranja, pošiljk ...

S takimi in podobnimi izmišljotinami je še kar nadaljeval. Ko je izrekel prvo laž (*ampak oprostite, zakaj neki laž, simpatičen izmislek, če že hočete*), je ugotovil, da je dovolj, če jih nekajkrat ponovi, pa "postanejo resnica".

Pravzaprav je bilo zabavno spreminjati stvari, jih večati ali manjšati, ustvarjati nove svetove samo z močjo besed, misli, ustvarjalnih zmožnosti. Izmišljotina za izmišljotino in vse je bilo prav. Res da je bilo nekaj pretiravanja, ko je npr. moral razložiti, zakaj ima tako blatno obleko. A njegova simpatičnost in zvite oči, ki so izžarevale veselje, bi prepričale kogarkoli. Toliko bolj Saro, ki se ji je Azaf zdel "simpatičen" že od prvega srečanja dalje.

Zmenila sta se, da se bosta dobila naslednji dan ob isti uri in na istem mestu, ker je že postajalo temno in so se ljudje vračali z dela na svoje domove.

Odšla sta vsak v svojo smer, Sara proti stričevi hiši, Azaf pa proti "kraljevemu dvoru ... v katerem je bil nastanjen do prihoda svojega očeta."

Za ovinkom je naletel na svojo simpatično prijateljico Loko. Takoj je videl, da ni prav nič zadovoljna. Gledala ga je, kot bi hotela reči:

- Lažnivec! Te tvoj oče ni učil, da Bog ne prenese lažnivcev? Se ti zdi to dober način, da skleneš prijateljstvo? Tako, da ji lažeš?

To je bil resen opomin, pa še zaslužen, tako da so se Azafu nekoliko zatresle noge. Potem se je Loko nasmehnila in spremenila pogled:

- Le glej, da boš drugikrat bolj pošten.

Kot velik črn plašč se je spustila noč in Azaf je bil čisto sam in lačen v neznanem mestu.

Azaf - Ne morem več. Tako sem lačen. Moram jesti ...

V premislek

□ Da bi sklepali pristna prijateljstva in da bi pokazali, da želimo drug drugemu le dobro, ni potrebna domišljavost, še manj nezaupno prikrivanje. Noben dialog ali prijateljstvo nista mogoča, če se začneta s pretvarjanjem in dvoumnostjo.

□ Da bi se fantje in dekleta medsebojno spoznavali, ni treba nič drugega kot živeti skupne trenutke v spoštovanju in resnosti, tako da se preprosto sprejmemo in si pomagamo med seboj. Zrelost srca namreč pomeni, da znamo prav živeti skupaj brez čustvene navezanosti ali škodoželjnosti.

□ Pesmi, TV, filmi, prireditve, reklame ... pogosto na ponižujoč način odkrivajo temno stran človekovih čustev, nagibov srca, spolnosti in tudi napačne vizije, kako fant in dekle ali moški in ženska živita skupaj. Za resno in verodostojno zrelost je temeljnega pomena razbliniti vsakršno dvoumje in napačno prikazovanje vrednot.

□ Želeti drugim dobro pomeni ne se bati, da bi nas drugi poznali take, kot smo: preproste, nenarejene, poštene.

□ Želeti drugemu dobro pomeni žrtvovati se zanj, mu biti na voljo, biti odkritosrčen in zvest ... Zvestoba majhnim in večjim prijateljstvom nas v teh letih vodi k skladnosti misli in dejanj, k zvestobi in k predanosti trajnim prijateljstvom in izbiram, ki nas bodo spremljale pozneje v življenju.

□ Želeti drugim dobro pomeni skrbno in zavzeto prizadevati si za srečo tistega, ki ga imamo radi. Tukaj si ne smemo privoščiti "improviziranja", češ, kakor pač nanese.

□ Pogoj pravega prijateljstva je, čutiti drugega kot svojega bližnjega v želji, da na sebi odpravimo vse tisto, kar nas od njega oddaljuje, kar nas v njegovih očeh napravlja manj simpatičnega.

Za poglobitev

□ Misliš, da je Azafovo obnašanje do Sare pravilno? Se tudi tebi zgodi, da se enako vedeš? Kaj je vzrok za takšno obnašanje?

□ Kaj po tvojem moti naše skupno bivanje v oratoriju? Katere pa so pozitivne značilnosti?

□ Podoživi eno od znamenj zaupanja, ki si ga prejel ali ki si ga znal podariti; kako si se tedaj počutil?

□ V SV. PISMU

Oseba: Samarijanka

V Jezusovem srečanju s Samarijanko vidimo, kaj se zgodi, kadar smo pripravljeni na iskreno srečanje z Bogom. On bere v našem srcu in razkrinka naš greh. On, ki je izvir žive vode, nam pomaga, da bi postali jasni in prosojni, čistega srca.

Prilika: Dva sinova (Mt 21, 28-32)

Kolikokrat se tudi nam zgodi kakor dvema sinovoma iz prilike: obljubimo, a ne držimo besede. Tudi Azaf je nasedel na prevaro. Bog ceni tiste, ki pogumno gredo za korak nazaj in priznajo svojo zmoto ... Vse lahko varamo, tudi sami sebe, toda Boga ne.

V skupini

✦ Direndaj v srcu

Namen: Odkriti podobo fanta/dekleta današnje dobe.

Potek: V obliki srca pritrдите na plakat izrezke reklam, ki ponazarjajo moške in ženske modele, nato premislite:

Je v resnici tako?

Poznate koga, ki rešuje svoje probleme tako, da si kupuje parfume?

✦ Videz je pomemben

Namen: Izdelati idealno podobo dekleta/fanta.

Potek: Za to dejavnost je primerno, da fantje in dekleta delajo ločeno.

Skupina fantov s plakatom ponazori idealno podobo dekleta, skupina deklet pa fanta. Nato si plakate izmenjajo in jih ocenijo.

Ob koncu se skupini združita in se kritično pogovorita.

□ Laž ima kratke noge

Namen: Prepričati se o tem, kako pomembno je biti iskren.

Potek: Po predloženem obrazcu in z animatorjevo pomočjo napišemo "skupne" laži, ki jih kar vsi govorimo staršem, prijateljem,

učiteljem, animatorjem, duhovnikom. Poiščimo vzroke in posledice teh laži ter premislimo, kaj bi se zgodilo, če bi povedali resnico. Ob koncu sestavimo geslo, ki naj mladim pomaga, da bodo bolj iskreni (npr. "če boš lagal, se boš kesal", "Kdor laže, še druge umaže" ...).

Zgodba v igri

Zaupajte mi

Število: 2 ali več skupin, v vsaki približno 8 igralcev.

Prostor: Igrišče brez ovir.

Uvod: Azaf je odkril, da v življenju ne more živeti sam. Zelo pomembno je imeti nekoga, ki ti kaže pravo pot.

Pripomočki: preveze za vse igralce, po en trak (rep) za skupino.

Potek igre: Igralci v skupini imajo zavezane oči, razporedijo se eden za drugim in se držijo za pas. Vidi le igralec v sredini, ki usmerja. Skupine štartajo zunaj igrišča. Zadnji igralec ima za hlačami zadaj zataknjen trak - "rep". Cilj igre je, da prvi igralec prve skupine odvzame trak zadnjemu igralcu druge skupine. Skupina brez traku je izločena. Zmaga skupina, ki ostane najdlje na igrišču.

Molitev

Da bi uspel pri Sari, si je Azaf izmislil veliko čudnih zgodb. Vse je bilo zlagano. Lisica Loko ga je spomnila, da mora biti pravi Jud pošten in iskren, kajti Bog je resnica. Jezus je rekel: "Jaz sem resnica." Samo Jezusove besede nas zares osrečujejo in samo tisti, ki je iskren kot Jezus, je vseh Bogu Očetu in ljudem.

1. bralec

Kdaj lahko pristopi k tebi otrok
z mirno vestjo, Gospod?

2. bralec

Kdaj te lahko sreča
v templju svojega srca
z mirno dušo?

Odpev: Pomagaj nam, da bomo iskreni!
Pomagaj nam, da bomo iskreni!

Kadar je dober in se trudi,
da bi bil do vseh pravičen,
kadar je iskren in prosojen,
kadar ne vara svojih prijateljev.

Odpev

Kadar si upa jasno povedati resnico,
ki jo nosi v svojem srcu
in ne govori zoper svoje prijatelje
za njihovim hrbtom.

Odpev

Kadar spoštuje dano besedo,
tudi če ga to veliko stane.
Kadar z veseljem posoja
in se ne pusti kupiti z darili.

Odpev

Mladi, ki se tako obnašajo,
živijo v miru z Gospodom,
se razumejo s svojimi bližnjimi
in živijo v gotovosti za večno.

Odpev

(prim. Ps 14)

*Marija, Jezusova mati, je bila vse svoje življenje zelo iskrena
v odnosu do svojega Boga. Prosimo jo za pomoč in skupaj
molimo:*

Zdrava, Marija ...

Pesem: Na poti skozi življenje

Sklep: Vedno bom govoril samo resnico; ne bom govoril zahrbtno

Deveta zgodba

SREČANJE S PREROKOM

Vzgojni cilj

- Pustiti, da nas nagovorijo stvari in osebe, po katerih nam je Bog še na poseben način blizu.
- Zaupati življenje nekomu, ki nas želi voditi, in se zavedati prave poti, ki nam pomaga tudi pri razločevanju med resničnimi in krivimi "preroki".

Zgodba

Azaf se je začel potikati po mestu, bil je utrujen in lačen. Pomislil je na svojo družino in po licih sta mu stekli dve solzi. Navdala ga je žalost in bilo ga je strah. Kako se bo preživel, kje bo našel hrano? Bo kradel? A kje? In kje bo vzel pogum? Ne, nikoli mu ne bi uspelo!

Naenkrat zasliši, da ga nekdo kliče.

Prerok - Hej, deček!

Bil je starec z dolgo belo brado. Pri hoji je šepal in si pomagal s palico. Dolga suknja, ki je morda nekoč bila bela, mu je segala do pete. Večerni vetrič jo je gubal skupaj z brado, kot bi bili ena in ista stvar. Odkod se je vzel ta tip in zakaj ga kliče? Bolje je pogledal in se še bolj prestrašil. Starčeve oči so bile popolnoma bele, brez zenic in nepremične, a odprte. Bil je slep in nek mladenič ga je vodil. Približala sta se Azafu, ta pa je stopil za korak nazaj.

Prerok - Ne boj se, deček. Če si res lačen, pojdi z menoj.

Azaf - (Od kod ve, da sem lačen? Sem morda na glas govoril, ne da bi se zavedal. Moram si izmisliti kako zgodbo, da jo povem temu starcu. Bolje bo, da mu ne zaupam, čeprav se zdi, da ni nevaren.)

Starec ni rekel nič več in se je napotil iz mesta. Azaf mu je sledil: bil je tako lačen, da bi šel tudi za razbojniki.

Azaf - (Morda je bolje, da začnem spraševati jaz, tako ju prehitim. Tale mladenič se mi zdi bolj dostopen.) - Če je slep, kako me je mogel videti? In kako je mogel vedeti, da sem zelo lačen?

Mladenič - Tudi če ne vidi, prepozna mnoge stvari okrog sebe; moj učitelj je prerok, ki prihaja iz puščave. Prišel je v mesto, ker je zvedel, da hočejo tu zgraditi stolp, ki si ga videl.

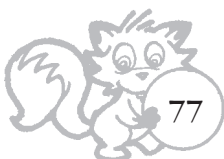
Azaf - To je čudovit stolp! Škoda, da ga ne more videti. Največja zgradba je, kar sem jih videl. Kamni, iz katerih je zgrajen, so tako veliki, da ga nikoli noben vihar ne bo mogel porušiti.

Mladenič - Da ... Toda odkar je slep, zmore videti stvari, ki so globlje od videza. Včasih se čudim. Kot da bi bral ljudem iz srca.

Azaf - Tudi v moji vasi so astrologi, ki ugibajo prihodnost.

Mladenič - Ne! Moj učitelj ni čarovnik niti vedeževalec. Je prerok!

Azaf - Prerok? To pomeni, da govori, kaj se bo zgodilo v prihodnosti!

Mladenič - Ne! Živi vedno združen z Bogom, v tišini, premišljevanju in molitvi. Zato z božjimi očmi vidi resničnost in nam govori o njej.

V premislek

□ Prerok ni človek, ki zna razbrati, kaj se bo zgodilo v prihodnosti, marveč ki zna gledati v sedanji trenutek z božjimi očmi, razbira v njem Božjo voljo in opozarja na napake slepega človeškega srca, ki se pogosto oddaljuje od Gospoda.

□ Mnogi odrasli so neke vrste preroki mladim; ni jih strah kazati jim pot, ki vodi k dobremu, ter jih opozarjati na napake.

□ Pogosto so ti preroki mladim le glas opomina, ki so ga že slišali, vendar mu še niso prisluhnili ... Toda brez njihove pomoči je težko priti daleč, ostanejo le zaletavanja in še tako lepe sanje se pogosto razblinijo v nič.

□ Prerok je tisti, ki ga Bog izbere, da stopi na čelo svojega ljudstva kot voditelj. Pomembno je, da imamo v odločilnih letih mladosti oporo, pomoč, ki v Božjem imenu usmerja mladega človeka po pravi poti v življenje. Mladi sami so pogosto zaletavi in domišljivi!

□ Uravnovešenost, spoštovanje, dostojanstvo, potrpežljivost, razumevanje, modrost, zmožnosti poslušanja, dobrohotnost, sposobnost biti čuteč in zaupljiv, pošten, vztrajen in zmeren so le nekatere kvalitete, ki označujejo pravilno vodstvo v življenju mladega človeka.

Za poglobitev

□ Ali je za mladega človeka nujno, da ga v življenju nekdo vodi? Zakaj?

□ Katere lastnosti se ti zdijo pomembne za osebo, ki naj bi vodila tvoje življenje? Poznaš koga, ki ustreza tem zahtevam? Poskusi se mu približati in se z njim pogovoriti.

□ Imaš voditelja? Če ne, zakaj? Če ga imaš, v kakšnem odnosu si z njim?

□ V SV. PISMU

Oseba: Janez Krstnik

Kakor slepi starec tudi Janez Krstnik govori ljudem, da je prišel čas, ko naj prenovijo svoje življenje. Ne boji se plačati ceno lastnega življenja. Božje kraljestvo je zanj pomembnejše od lastnega obstoja.

Prilika: Opozorilna znamenja (Lk 21, 8-19)

Azaf v starcu ni takoj prepoznal preroka. S pomočjo te zgodbe naj mladi razmislijo o svojih srečanjih, o tem, kar se jim pripeti čez dan: Bog se poslužuje oseb in dogodkov, da bi nam sporočil svojo besedo.

V skupini

✦ Slepci na prehodu

Namen: Priklicati v zavest, da nam v življenju nekateri res pomagajo, drugi pa nas varajo. Če nas ima kdo rad, nam zato ne daje vedno prav.

Potek: En član skupine mora z zavezanimi očmi prehoditi določeno pot, pri čemer ga vodita dva glasova. Eden je prerokov, drugi zapeljivčev.

Značilno za tistega, ki ne daje pravih nasvetov, je, da nikoli ne opozori slepega, če ta zgreši pot. Nasprotno pa bo prerok to storil, ne vedno, ampak le v resnični potrebi.

✦ Rak

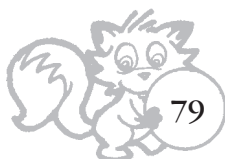
Namen: Razumeti, da je življenje kakor hoja nazaj: ne vidimo, kam bomo stopili, vidimo le prehojeno pot.

Potek: Vzvrtno prehodimo določeno pot z ovirami. Prvi se bo precej mučil, toda lahko bo naslednjemu svetoval, kako naj ovire hitreje premaga.

✦ Slepi starec

Namen: Razmisliti o lastnostih, ki naj bi jih imel naš življenjski voditelj.

Potek: Na plakat narišemo podobo slepega preroka in povabimo mlade, da v višini glave, ust, srca napišejo ustrezne značilnosti

mišljenja, govorjenja, ljubezni dobrega voditelja.

Npr.:

- “glava” - voditelj premisli, kakšne posledice ima lahko posamezna odločitev; voditelj “študira” Božjo besedo;
- “usta” - voditelj govori resnico;
- “srce” - voditelj je sočuten in pokaže, da ti je blizu, ko ti je hudo, ko ga potrebuješ ...

Zgodba v igri

Vprašaj preroka

Število: Več skupin, v vsaki 8 igralcev in voditelj, ki meri čas.

Prostor: Notranja igra (več prostorov).

Uvod: Da se znajdeš v različnih trenutkih svojega življenja, je treba vprašati za nasvet preroka.

Pripomočki: 2 barvna lista (lepaka), 2 bela lista (lepaka), pripomočki za risanje in barvanje.

Potek igre: Cilj igre je kar najbolje prerisati tisto, kar je na listu nasprotne skupine. Skupine se razdelijo po sobah ali drugih ločenih prostorih. V skupini je en slikar, dva kurirja, ki hodita na opazovanje k nasprotni skupini, en prerok, dva sodnika, ki bosta šla v prostor nasprotne skupine. Voditelj določi, koliko časa bo trajala igra in da znak za njen začetek.

Slikar: (ki slike ni videl) ima nalogo narisati na bel papir sliko nasprotne skupine, o kateri mu pripovedujeta dva kurirja.

Prerok: si dobro ogleda sliko nasprotne skupine, o njenih značilnostih govori drugemu kurirju.

Prvi kurir: hodi gledat sliko nasprotne skupine in na vprašanja svojega slikarja lahko odgovorja samo z da ali z ne.

Drugi kurir: (ki ne sme videti slike nasprotne skupine) gre k preroku in ga vprašuje po značilnostih slike: ali je predmet, ali je rdeče barve, prerok mu lahko natančno odgovori na vsa vprašanja...

Po dva sodnika stojita blizu slikarjev, druga dva pa blizu preroka, da nadzorujeta pravilen potek igre.

Zmaga skupina, ki bolje “preriše” sliko nasprotne skupine.

Molitev

Kadar govorijo animatorji in starši tako, kakor pravi evangelij, takrat so za nas preroki. Tudi mi lahko postanemo preroki s svojim obnašanjem, s svojimi besedami, pa tudi če poslušamo Božjo besedo in se pogovarjamo z Jezusom.

Gospod, ni lahko razumeti tega, kar moramo storiti,
ni lahko videti steze, po kateri je treba kreniti,
ni lahko odkriti načrta, ki ga imaš z nami ...
Toda Ti si izumil preroke, da govorijo v Tvojem imenu.
Zahvalim se ti, Gospod, za starše,
ki mi kažejo pot v življenje;
zahvalim se ti za animatorje in vzgojitelje,
ki mi dajejo zgled veselega in pristnega življenja;
zahvalim se ti za vse prijatelje, ki mi znajo prav svetovati.
Nočemo jim vedno slediti,
včasih se delamo, da jih nismo razumeli.
Pomagaj nam, da bomo po njih slišali Tvojo besedo.
Daj, da bomo tudi mi postajali preroki za ljudi ob sebi.
Edino, kar želimo, je, da bi bili takšni,
kakršne nas hočeš Ti, naš Gospod.

Prosimo sedaj Gospoda, da bi nam poslal preroke in da bi jih mi znali poslušati ter jim slediti. Odgovarjali bomo:

Pošlji nam svetih prerokov, Gospod!
Pošlji nam svetih prerokov, Gospod!

V tvojo sveto Cerkev: **Pošlji nam svetih ...**

V misijone:

V naše družine: Daj, da jih bomo poslušali:

V naš oratorij: Daj, da jim bomo sledili:

V našo župnijo: Daj, da jih bomo posnemali:

Marija je pozorno prisluhnila angelu Gabrijelu, ko ji je prinesel Božje sporočilo. Učimo se od nje in skupaj molimo:

Zdrava, Marija ...

Pesem: Na poti skozi življenje, 3-4 kitica

Sklep: Brez godrnjanja bom poslušal animatorje in starše.

Deseta zgodba

KO POSTANE TIŠINA TEŽKA

Vzgojni cilj

- Prisluhniti govorici prerokov in njihovim znamenjem, ki nam razodevajo Boga in nas vodijo k Njemu.
- Privzgojiti si čut za svobodo in za čisto vest.
- Odkrivati v vsem Božjo dobroto in usmiljenje.

Zgodba

Medtem so prišli iz mesta. Usedli so se okrog ognja in začeli jesti. Azaf je bil res lačen in je jedel z velikim tekom.

Prerok - Ti nisi iz tega mesta, je tako?

Azaf (*tehtajoč besedo za besedo*) - Prišel sem iz puščave.

Prerok - Puščava je dobra. Dam ti nasvet: vrni se tja, od koder si prišel, prej ko mogoče.

Azaf (*nekoliko jezno*) - Ne. Nočem. Zakaj se ne vrneš ti?

Prerok - Nisem tu po svoji volji. Tudi jaz nekoč nisem poslušal Njegovega glasu, toda Bog je bil usmiljen z menoj in me je poklical, da povem tem ljudem, naj se vrnejo k Njemu. Naj bo vedno hvaljena Njegova dobrot!

Mladenič - Poslušaj ga, zaupaj mu, pojdi iz tega mesta.

Azaf - Ampak to je čudovit kraj.

Prerok - Sin moj ... v tem mestu kraljujeta hinavščina in prevzetnost. Bog, ki ga tu častijo, je kamnit kip, a resnični Bog je kot veter, ki ga ni mogoče zgrabiti, kot ocean, ki ga nihče ne more izmeriti, kot moč, ki se ji nihče ne more upreti. Vsemogočni Gospod ni prazen malik, ni kip. Njegova moč je neizmerna!

Azaf je bil ranjen v svojem ponosu. Odšel je od doma, ker ni mogel več prenašati podobnih besed.

Azaf - Moj oče je govoril enako. A to me ne briga; hočem živeti tu!

Starec in mladenič, ki ga je spremljal, sta ostala nepremična, ne da bi se spogledala, ne da bi še kaj rekla, ne da bi pokazala zadovoljstvo ali nezadovoljstvo. Nekaj časa so bili tiho. Neprijetna je bila ta tišina, nanjo Azaf ni bil navajen. To ni bila mirna tišina puščave, ampak mrka in nemirna tišina, ki ga je kar dušila. Potem se je prerok z mladeničevo pomočjo vzdignil in se odpravil spat. Pripravila sta ležišče tudi Azafu, ki je tisto noč prespal tam.

V premislek

□ Človekova vest je najsvetejši kotiček njegove notranjosti; tukaj se srečamo z Bogom in tu zorijo velike življenjske odločitve, seveda pa tudi manjše, vsakdanje.

□ Pomembno je prisluhniti vesti in slediti njenim nagibom. Da jo prebudimo, je včasih potreben tudi glas "preroka", kot se je zgodilo v Azafovem primeru.

□ Za mladega človeka je temeljnega pomena, da si pri oblikovanju vesti najprej prisvoji krepost odkritosrčnosti (ta ne pozna poenostavljanja in prikrivanja napak) in zmožnost poslušanja vzgojiteljev, ki mu želijo dobro (starši, učitelji, katehet ...)

□ Kdor se ne trudi pri oblikovanju lastne vesti, tvega, da bo zamenjal svetlobo sonca z brljenjem navadne svetilke in da se bo slepo predal le samemu sebi. Pustil se bo voditi le lastnim nagonom in počutju, v življenju bo vedno izbiral le najlažjo pot.

□ Azaf noče poslušati glasu preroka, kot v začetku ni poslušal očetovega, ki mu je odsvetoval odhod v neznano. Misli, da je zato svoboden. Tudi mladim danes se dogaja podobno, saj so prepričani, da je svoboda le v tistem, kar jim je všeč.

Za poglobitev

□ Je kdo v tvoji okolici ali sploh na svetu, ki bi ga lahko imeli za preroka in torej govori ljudem v Božjem imenu? Papež, škof, župnik ... so sprejeti kot voditelji? Zakaj?

□ Po krstu si sprejet, da živiš kot Božji otrok. Ali si tudi ti kdaj "prerok"? Za koga in kdaj bi tudi ti lahko to bil?

□ V SV. PISMU

Oseba: Ezekijel

Sv. pismo ga predstavlja v trenutku, ko se hrani z Božjo besedo, kar pomeni, da je njegova naloga zares od Boga. Tudi mi smo poklicani, da bi bili preroki: to pomeni, da nam Bog zaupa, pa tudi, da imamo veliko odgovornost (Ez 3, 20).

Prilika: Zaklad in biser (Mt 13, 44-46)

Naša vest je kakor skrit zaklad in dragocen biser, o katerem

govori Matejev evangelij: pripravljeni moramo biti sprejeti pomoč, da bi naša vest postala iskrena in bi iskala le resnično dobro. Preroki ob nas nam na tej poti veliko pomagajo.

V skupini

✧ Azaf odgovarja

Namen: Pomagati mladim, da temeljiteje razmislijo in presodijo, kaj je dobro in kaj je slabo.

Potek: Poiščimo razna pisma, objavljena v mladinskih revijah (Ognjišče ...); vsakdo dobi eno od teh pisem in poskuša napisati odgovor. Pismo in odgovor nanj prebere vsem v skupini. Sledi lahko zanimiv pogovor.

✧ Vest

Namen: Razmisliti o vesti.

Potek: Na plakat, sredi katerega je zapisano "vest", naj vsakdo zapiše tej sorodno besedo. Sledi pogovor o teh besedah. Nekatere so bližje izhodiščnemu pojmu, druge dlje od njega. Sklep: skupaj oblikovati definicijo "vesti".

✧ V vlogi pisatelja

Namen: Razvijati domišljijo in razmišljati o odločitvah, ki osvobajajo.

Potek: Predstavljajmo si, da se Azaf ne dela gluhega, ampak se odloči, da bo poslušal preroka ...

V manjših skupinah sestavimo nadaljnji razplet zgodbe.

Zgodba v igri

Poslušajmo glas

Število: 2 skupini ali več, v vsaki po 10 ali več igralcev.

Prostor: Dvorišče ali velika dvorana brez ovir.

Uvod: Prerok hoče preskusiti Azafa. Zaveže mu oči in mu reče, naj gre kupit na trg sadje. Azaf se zaveda, da tega ne bo mogel storiti sam in da potrebuje nekoga, ki ga bo spremljal.

Pripomočki: 2 ali več prevez za oči za vsako skupino, z zrakom napolnjeni balončki, začrtamo območje igre.

Potek igre: Skupine so enako oddaljene od sredinskega kroga. Po en tekmovalec iz skupine ima zavezane oči in mora iti do sredinskega kroga, kjer so balončki. Pri tem ga usmerjajo soigralci s svojimi glasovi. Ko pride do balončkov, poskuša počiti enega tako, da se nanj usede, ter se takoj vrne v skupino. V tem trenutku štarta naslednji igralec (ki mu zavežemo oči, ko se prejšnji vrne v skupino). Zmaga skupina, ki uspe v določenem času počiti največ balončkov.

Varianta: Če se igra odvija zunaj sredi vročega poletja, so balončki po možnosti napolnjeni z vodo; igralcem so lahko napoti razne ovire, ki jih morajo premagati, da pridejo do kroga z balončki.

Molitev

Prerok je razodel Azafu ne samo obraz mogočnega Boga, ampak tudi obraz usmiljenega Boga, Boga, ki ima veliko srce in ki z dobroto gleda na človeške otroke. Bog nas je tako ljubil, da nam je poslal Jezusa, svojega edinega Sina, da bi tudi mi spoznali ljubezen, ki jo ima do nas. Tej Božji ljubezni odgovorimo tako, da zapustimo pot greha. Najvišji izraz Božje ljubezni do nas ljudi je bila Jezusova smrt na križu.

Odpev: Gospod, pomagaj nam, da te bomo posnemali!
Gospod, pomagaj nam, da te bomo posnemali!

Ti, Jezus, si želel vsem ljudem dobro,
toda niso vsi sprejeli
tvojih znamenj ljubezni in tvoje besede resnice.

Odpev
Eden od tvojih učencev te je izdal
in te izročil v roke sovražnikov.

Medtem ko si v vrtu Getsemani molil k Očetu,
so te prijeli kot razbojnika.

Odpev

S sovraštvom so te peljali na sodišče,
te obsodili in križali.

Žebliji so prebodli
tvoje noge in tvoje dlani.

Odpev

Brezno trpljenja si sprejel za naše odrešenje, Gospod.
Ti, Jezus, si umrl z molitvijo na ustih,
tvoja ljubezen je odpustila ljudem,
ki so te iz sovraštva umorili.

Odpev

Toda Bog Oče te je obudil od mrtvih.
In ti, Jezus, si se v slavi vstajenja živ prikazal učencem.
Dal si jim Svetega Duha in si jih poslal v svet,
da bi vsem ponesli oznanilo tvojega evangelija.

Odpev

Hvala, Jezus, za tvojo neskončno ljubezen.
Pomagaj mi, da bom premagal sebičnost
in da bom vsem ljudem želel dobro tako,
kakor si jim želel Ti.

Odpev

*Prosimo Boga odpuščanja, če nosimo v svojem srcu sovraštvo,
nasilje, greh. Skupaj molimo kesanje:*

Moj Bog, žal mi je ...

Pesem: Cesta zvalila me je

Sklep: Vsem, ki so me prizadeli, bom rad odpustil.

IV. DEL

RAZOČARANJE

Enajsta zgodba

ČLOVEKOVE ROKE

Vzgojni cilj

- Pravilno vrednotiti delo in trud vsakega človeka, pa naj bo še tako preprosto in zakrito očem.
- Biti pozoren do socialne nepravilnosti, predvsem tiste s področja dela.
- Presegati oblike nepravilnosti v osebnih stališčih.

Zgodba

Zgodaj zjutraj, ob svitu, se je Azaf vrnil v mesto, odločen, da si poišče delo, s katerim bi se preživel. Videl je, da so pri stolpu sprejemali delavce za gradnjo.

Nadzornik - Stoj! Nisi ti tisti deček, ki ... Vidiš može tam zgoraj? Potrebujejo veliko delavnih rok. Ker si tako navdušen, boš od jutri zjutraj lahko delal skupaj z njimi.

Azaf - Hvala lepa, gospod.

Nadzornik - Tam zgoraj je veter zelo močan, pazi se!

Azaf - Od malega sem živel v puščavi, vetra sem navajen.

Nadzornik - Toliko bolje.

Azaf - Uspelo mi je! Tokrat bom le prišel prav na vrh.

Ves navdušen je Azaf začel teči, da bi se vzel na stolp, a nadzornik mu je takoj zaprl pot.

Nadzornik - Kam pa? Takoj se vrni.

Ta dan za Azafa ni bil lahek. Najprej je bil dodeljen mojstru, trdemu in molčecemu človeku, ki ga je premeril z lahnim nasmeškom na ustih.

Mojster - Lahko neseš dve košari z opekami do vrha, fant?

Azaf - Seveda, gospod.

Mojster (*zamomljal je in pokazal dve veliki košari privezani na palico*) - Tu sta. Pa poglejmo, če zmoreš!

Azaf je na oko ocenil težo obeh polnih košar. Nista mogli biti veliko težji od mehov z vodo, ki sta jih njegova mama in starejša sestra polnili pri potoku. Ampak, mu bo uspelo prinesiti polni košari na vrh? Prijel je za palico, se trdno ustopil, še za trenutek potežkal, potem pa si je odločno naložil tovor na ramena. Bilo je res težko. Skušal je utajiti napor in je z nasmehom dejal:

Azaf - Ste zadovoljni?

Mojster - Če sem zadovoljen? O tem se pogovoriva zvečer.

Sprva se mu vzpon ni zdel pretirano težak, a po eni uri je bil že utrujen. Pot ga je skelel v oči. Palica ga je rezala v hrbet, in ker je nekajkrat padel, mu je eno koleno krvavelo. In vendar ga je navdajalo čudno navdušenje. Vsi, tudi najnižji sužnji, so bili videti zadovoljni z delom, mnogi so delali načrte in sanjali, kaj bodo delali kasneje, kaj se bo videlo s končanega stolpa... Počasi so ga ti pogovori prepričali. Tudi on je imel čast, da je sodeloval pri največji gradnji, ki naj bi človeku za vedno spremenila usodo.

Tako je manj čutil utrujenost.

Po končanem delu so se vsi delavci postavili v vrsto, da prejmejo plačilo tega dne.

Mojster - Tu je tvoj denar.

Azaf (v upanju, da ga bo prepoznal) - Hvala.

Morda se je nadzornik le pretvarjal ali pa ga je res pozabil; ne da bi ga sploh pogledal, je zakričal:

Mojster - Naslednji!

Kovance je krepko stisnil v pest. Čuden občutek ga je prešinil: prvi denar v njegovem življenju. Sam si ga je prislužil. Z njim si bo končno lahko kupil hrano. Stekel je na tržnico. Pri priči je začutil veliko lakoto. Koliko časa že ni jedel? Odkar je srečal tistega čudnega starca ...

Vrgel se je k prvi stojnici. Duh po pomarančah ga je skoraj opijanal.

Azaf - Poglejmo ... tole, prosim, pa še malo tega.

Naslednja stvar je bila kupiti si dostojno obleko, da se bo lahko postavil pred Saro. Na to je večkrat pomislil že med delom, zdaj pa je moral to čim prej opraviti. Pa se mu je res vse izšlo po načrtu, z nekaj improvizacije seveda!

Ponovna srečanja s Saro so med njima spletla tesno prijateljstvo. Vprašanj je bilo vedno manj, ker ju ni zanimalo zvedeti vse o njunih očetih ali stricih, ampak sta se želela pogovarjati, smejati in skupaj zabavati.

Tako so si delovni dnevi sledili eden za drugim. Navdušenje prvih dni je upadlo. A delati je pomenilo živeti in to je Azafu zadostovalo.

Nekoč, ko je med delom zmanjkalo opek, je začel pogovor z enim od delavcev.

Azaf - Povejte mi, je po vaše mogoče, da bo ta stolp, ko bo zgrajen, segal prav do neba?

Delavec - Kakšen pomen ima to za nas, fant moj?

Azaf - Kako!? S tem stolpom bomo postali slavni po vsem svetu. Najmočnejši bomo, povsod nas bodo poznali ...

Delavec - Umrli bomo od truda! Kaj še, meni je dovolj, da imam za preživetje! Delamo kot konji in tisti, ki imajo oblast, gradijo svojo slavo na naš račun.

Azaf - Glejte ... jaz nisem nikoli videl nič podobnega!

Nenadoma se zasliši močno vpitje.

Prerok - Nehajte, neumneži!

Glasu ni bilo mogoče zgrešiti: bil je stari prerok z dolgo belo brado, ki mu je dal jesti in ki mu je svetoval, naj se vrne v puščavo.

Prerok - Nehajte! Neumneži! Vaša srca so bolj slepa od teh mojih ubogih oči! Noben stolp iz kamna in opeke vas ne more privedi do pravega Boga. Noben malik ga ne more nadomestiti.

Kralj (*jezen zaradi teh besed*) - Kdo ti je dovolil, da tako govoriš, stari norec! (*Stražarjem*) - Takoj ga utišajte! (*Eden od stražarjev z bičem zamahne preroku po obrazu, da ta pade po tleh.*)

Azaf - Ste nori? Nehajte vendar!

Delavec (*zgrabi Azafa, ki se hoče vmešati, za roko in ga skuša zadržati*) - Pusti, fant! Bolje bo, da se ne mešaš v to.

Prerok - Pozabite na ta stolp in takoj zapustite mesto!

Potem se je obrnil in kakor se je nenadoma pojavil, tako je tudi izginil med množico, ki se je nagnetla naokrog, vznemirjena zaradi vpitja in vrveža. Azaf je dolgo ostal negiben. Prerokove besede so odmevale v njem z mešanico jeze, strahu in upornosti. Ko ga je mojster zdramil, se je vrnil k svojemu delu. Tisti večer se je odločil in odšel iz mesta iskat preroka, z opravičilom, da hoče videti, če "se dobro počuti".

Azaf (*v veliki zadregi; preroku je prinesel sadja*) - Pozdravljen, kako si? Vesel sem, da sem te srečal ... Prosim, sprejmi te sadeže kot znamenje zahvale.

A prerok se razjezi in vrže sadje proč.

Azaf - Ampak ... kaj delaš?

Prerok - Zakaj si se vrnil, deček?

Azaf - Glej ... slišal sem, kaj si danes govoril ... Moj oče mi je govoril na enak način, preden sem odšel ...

Prerok - Zakaj si se odločil, da se ne boš vrnil v vas svojega očeta?

Azaf - Ker mi ni všeč ... in hočem živeti tukaj!

Prerok - Sin moj, nisi še spoznal, kakšen kraj je to mesto. Vsemogočni in pravični Bog bo kaznoval vse tiste, ki si drznejo graditi ta stolp in mislijo, da bodo z njim dosegli nebo!

Azafovo srce je popolnoma zakrknilo. Nikomur ga ne bi uspelo odpreti.

V premislek

□ Delo je eden temeljnih elementov v življenju vsakega človeka, je način, ki mu daje možnost, da se počuti “pomembnega” (protagonista) pri ustvarjanju lastne zgodovine, a žal ga pogosto sprejema le kot nujno zlo.

Delati pomeni:

+ v svetu pustiti vidno sled, da bi ga napravili lepšega in bolj sprejemljivega za vse ljudi;

+ prispevati k boljšemu, pravičnejšemu življenju človeka, da bi vsi imeli, kar potrebujejo;

+ zaslužiti vse potrebno zase in za družino.

□ Sveto pismo pravi, da ima človekovo delo svoj delež tudi pri Božji stvariteljski dejavnosti.

□ Toda delo je lahko tudi trdo in utrudljivo za tistega, ki je suženj ali je plačan pod ceno. Kot v Azafovem času, tako postaja delo tudi za mnoge zgolj napor, poln nepravčnosti in brezplodnosti... Družina kot družbena celica v tem pogledu ne more veliko storiti. Ob globljem poznavanju ključnih razlogov za takšno stanje pa lahko pridemo do bolj optimističnih zaključkov, ki so pozneje v vsakdanjem življenju zelo porabni.

□ Kot kristjani ne moremo ostati brezbrizni ob vseh oblikah nepravčnosti, ki smo jim priča v vsakdanjem življenju. Bog je pravičen in je zato tudi garant pravice ubogega in njegovega dostojanstva. Ne moremo biti resnični kristjani, če se ne odzivamo zoper raznovrstne oblike nepravčnosti. Prvi korak je treba storiti pri sebi: biti pošten, pravičen, s spoštljivim odnosom do zaupanih nalog, stvari, dejavnosti.

□ K pravemu Bogu nas ne more voditi stolp, narejen zgolj iz kamna in opeke. Ni težko ustvariti si boga v svoji domišljiji, ali še slabše, misliti, da smo v besedah in dejanjih kakor on, ker pač zaupamo v svoje umske in fizične sposobnosti.

□ Poletne dejavnosti (oratorij) so nam kot nalašč v pomoč pri razumevanju in odkrivanju prave podobe Boga: Bog ni policaj, ki komaj čaka, da bo kaznoval vsako našo napako, še manj, ki bi z ljudmi počel kakor z figurami na šahovnici in jih premikal, kakor bi se mu zahotelo.

□ Jezus nam je pokazal resnično podobo Boga, ki je dober Oče, tako zelo dober, da ni mogoča nobena primerjava s katerimkoli zemeljskim očetom. Ve za vse, kar človek potrebuje. Je tisti, ki prihaja odprtih rok nasproti sinu, ki je odšel od doma, da bi sledil lastnim odločitvam. Te pa se pozneje izkažejo kot prevara in zato si želi ponovno živeti v domači hiši.

Za poglobitev

☐ Azaf je delal za denar. Obstajajo kake dejavnosti, ki jih opravljaš zastonj? Kdaj in na kakšen način pa zahtevaš plačilo? Se ti zgodi, da imaš kdaj odvečne stvari in jih po nepotrebnem uničuješ? Pojmuješ to kot nepravičnost do tistih, ki nimajo ničesar?

☐ Opažaš v svojem okolju nepravičnost? Do koga? Kaj meniš, je možno to popraviti?

☐ So tudi v tvojem načinu obnašanja (doma, v šoli, v skupini...) sledi nepravičnosti?

☐ V SV. PISMU

Oseba: Pavel

V prvem pismu Korinčanom (1 Kor 9) Pavel pojasnjuje, kako je uspel združiti in uskladiti svoje vsakdanje potrebe z božjo službo, ter opisuje svojo delovno izkušnjo. Lahko bi jo strnili v misel: "Zame je življenje Kristus". Sredi fizičnega dela Pavel doživlja Božjo bližino in obenem čuti dolžnost, da oznanja evangelij, kar postane njegova obvezna naloga. Po Pavlovem zgledu bi moral vsak kristjan v svojem delu srečevati Boga, vendar se ne ustaviti samo pri tem.

Prilika: Nespametni bogataš (Lk 12, 15-20)

Prilika prikazuje, kaj se zgodi tistemu, ki na prvo mesto postavi denar in bogastvo. Morala bi nas spomniti, da ne živimo za zaslužek, ampak nam ta le omogoča, da lahko živimo.

V skupini

✿ Življenje v mestu

Namen: Spoznati, da delo ni le vir zaslužka, ampak tudi priložnost za pomoč drugim.

Potek: Napišemo seznam okvar in presodimo, kdo jih lahko odpravi: pokvarjena pipa, pregorela žarnica, lakota, želja po prebiranju časopisa ...

✿ Intervju

Namen: Spoznati organizacijo oratorija in osebe, ki v njem zastonj delujejo.

Potek: Intervjuvamo animatorje in odgovorne v oratoriju, da bi videli, kaj vse je potrebno za dober potek in koliko ljudi dela brez povračila.

Intervjuvamo ljudi na ulici o tem, kakšno vrednost pripisujejo denarju.

Primerjamo rezultate obeh skupin in se o tem pogovorimo.

✦ Delavci vseh dežel, združite se!

Namen: Razmisliti o dostojanstvu vsakega poklica.

Potek: Na več listkov napišemo nazive različnih poklicev. Vsakdo izžreba enega in sestavi govor predstavnika sindakata, ki upravičeno zahteva povišanje plač.

Zgodba v igri

Skalp

Število: 2 skupini ali več, v vsaki najmanj 10 igralcev.

Prostor: Dvorišče, igrišče, ki naj bo zaključeno .

Uvod: Da bi Azaf kaj naredil, se mora pošteno potruditi in skrbno varovati svoje stvari, da jih po nepotrebem ne zapravlja.

Pripomočki: Toliko barvnih trakov (za vsako skupino druge barve), kolikor je tekmovalcev.

Potek igre: Animatorji razdelijo svojim tekmovalcem trakove, ki si jih morajo zatakni za pas, tako da imajo neke vrste rep. Vsak tekmovalec mora skrbno varovati svoj trak (ne z rokami, ampak tako, da se umika nasprotnim igralcem), obenem pa si prizadevati, da osvoji kak trak nasprotnikovih igralcev. Pri tem pa nasprotnikovega igralca ne sme ovirati na noben način (npr. da bi ga prijel, spotaknil ali podobno). Tekmovalec, ki je izgubil svoj rep, ne sme več tekmovati in se vrne v tabor svoje skupine, ki skrbno varuje osvojene trakove. Zmaga skupina, ki je nabrala največ tujih trakov oz. ohranila največ svojih.

Varianta: Tekmujeta lahko tudi samo po en tekmovalec iz vsake skupine; pri tem vse tekmovalce postavimo v dve vrsti in jim damo številke; potem voditelj pokliče eno številko, poklicana tekmovalca pa tekmujeta, kdo bo komu prej vzel "rep". Pri tem si lahko izmislimo še dodatne omejitve, npr. da mora imeti vsak tekmovalec levo roko stalno na hrbtu.

Molitev

Kakor v Babilonu, tako je tudi v našem kraju večina ljudi zaposlena. Učiti se, delati v pisarni ali tovarni, čistiti ali pospravljati hišo ... vsako delo je pomembno in dostojno. Kar daje delu vrednost, je ljubezen, s katero ga opravljamo. Vsak izmed nas sodeluje z Bogom Stvarnikom, ko izvršuje svoje vsakdanje dolžnosti. Danes se z veseljem spominjamo te velike resnice.

Blagoslovi, Gospod, vse ljudi, ki delajo na tej zemlji.

Blagoslovi poljedelce in vse, ki redijo živino:
narava naj jih približuje Tebi.

Blagoslovi delavce in vse, ki opravljajo težaška dela:
v naporu naj Te čutijo blizu.

Blagoslovi direktorje in vse, ki morajo zapovedovati:
naj ne pozabijo, da si Ti edini Oče.

Blagoslovi gospodinje in vse, ki delajo po družinah:
naj bodo srečni, ko razveseljujejo druge.

Blagoslovi študente in vse, ki se ukvarjajo z razumskim delom:
naj se trudijo, da bodo razumeli tudi tvoj evangelij.

Blagoslovi vse, ki so izgubili delo in vse, ki ne morejo delati:
naj srečajo brate in sestre, napolnjene z duhom solidarnosti.

Blagoslovi, Gospod, vse ljudi, ki delajo na tej zemlji:
vsak naj bo srečen, da s svojim delom lahko pomaga Tebi.

Kakor nekoč v Babilonu, tako se tudi danes pri nas dogajajo velike krivice. Mogoče smo tudi mi do drugih kdaj nepravični in jim ne priznamo tega, kar jim gre. Na primer: zlagali smo se na račun drugega, zasedli njegovo mesto, medtem, ko je čakal na igro, tajili, da tudi drugi za nas kaj dobrega storijo ... Bog ni takšen. Res je usmiljen, toda hkrati je tudi pravičen. Ne sili nas, da bi delali dobro. Spominja se, kako se je Jezus obnašal do Juda Iškarijota. Kdor greši (se obrne proti Bogu), plača (je žalosten); toda če se obrne na Jezusa, more skupaj z njim začeti novo življenje. Pravični Jezus se je z besedami in dejanji postavil na stran šibkih in ubogih.

Z besedami psalma se bomo potrudili upreti krivicam, ki jih doživljamo v našem kraju, v našem oratoriju ...

Odpev: Gospod, nauči nas, da bomo pravični!
Gospod, nauči nas, da bomo pravični!

Bog vstane v božjem zboru,
sredi bogov izreka sodbo;
"Kako dolgo boste sodili krivično
in dajali prednost krivičnikom?"

Odpev

Branite slabotnega in siroto,
priznajte pravico nesrečnemu in revnemu!
Osvobajajte slabotnega in ubogega,
rešujte ga iz rok krivičnikov!"

Odpev

Ne vedo in ne razumejo,
okrog tavajo v temi,
vsi temelji zemlje se majejo.

Odpev

Mislil sem: "Bogovi ste,
vsi ste sinovi Najvišjega;
toda umrli boste, kakor umre človek,
padli boste kakor kateri izmed knezov."

Odpev

Vzdigni se, o Bog, sodi zemljo,
zakaj ti imaš vse narode v lasti.

Odpev

(prim. Ps 82)

V kesanju prosimo Gospoda, naj nam odpusti vse, kar smo zagrešili v mislih, besedah in dejanjih. Prosimo ga tudi, naj nam odpusti, ker nismo izrabili vseh priložnosti, ko bi lahko delali dobro.

Moj Bog, žal mi je ...

Pesem: Mnogo poti skozi življenje vodi

<p>Sklep: Danes bom še posebej pozoren do najmlajših in najšibkejših članov našega oratorija; vsaj komu izmed njih bom storil kaj dobrega.</p>

Dvanajsta zgodba

DAN VELIKEGA PONOSA

Vzgojni cilj

- Ovrednotiti znamenja, trenutke in osebe, ki nam jih Bog pošilja na poti v življenju.
- Odkrivati, kako Bog na preroške načine posega v naš čas in nas nagovarja tudi v skupnostih, kjer živimo.
- Razpoznavati v svetu, ki je okoli nas, malike in njihovo zavajanje kljub navdušenju, ki nam ga posredujejo.

Zgodba

Napočil je veliki dan, dan, ko bo stolp dokončan in bo nanj nameščen kip boga.

Po vsem mestu je čutiti posebno ozračje. Ljudje so nemirni in vse oči se ozirajo proti vrhu stolpa.

Azaf - Kakšna predstava! In koliko ljudi! Nič nas ne more več ustaviti in končno bom videl tisti čudoviti svet, o katerem so mi pripovedovali. Ponosen sem, da sem lahko sodeloval pri tem delu. Moj oče se je zmotil. Če bi me zdajle videl, bi bil gotovo ponosen name.

Vse je bilo pripravljeno. Na stotine delavcev je čakalo, da bi začeli vleči kip na vrh. Organizacija je bila popolna.

V mestu je bila prekinjena vsaka dejavnost: tržnica je bila zaprta, otroci niso šli v šole, niso se smeli niti igrati. Vsi so čakali na zadnje dejanje.

Nadzornik - Vse je pripravljeno, gospod, čakamo na vaš ukaz!

Kralj - Dobro, zdaj bo stolp dokončan in bo postal simbol naše moči pred vsemi ljudstvi. Začnite!

Nadzornik - Razumem! Naprej!

Na to povelje je Loko (*pa naj kdo reče, da lisice niso radovedne*) stekla, kot bi izstrelil puščico in bila v hipu na vrhu stolpa, medtem ko so se delavci počasi in s trudom vzpenjali in vlekli velikanski kip boga.

Korak za korakom so se pomikali navzgor, po ritmu, ki ga je dajal nadzornik. Navdušena množica jim je sledila s pogledom in z veselimi vzkliki. Ti so dopolnjevali krike, s katerimi so si delavci dajali ritem. Zdelo se je, da se glasovi razlegajo vse do neba. Nebo je bilo neverjetno lepo modro in jasno. Zdelo se je, da bi se ga lahko dotaknil s prstom. En sam oblak se je plašno kazal na obzorju.

Prerok - Poslušajte me!

V praznično veselje je zagrmel glas posebne barve, ki ga ni bilo mogoče zamenjati z nobenim drugim. Nenadoma je zavladala nenaravna tišina.

Kralj - Kaj še hočeš, stari?

Prerok - Jaz sem Gospodov poslanec. Prišel sem, da razodenem besedo Vsemogočnega!

Kralj (*v grozečem tonu z visokega odra*) - Naj bo, le povej, kar moraš, potem pa izgini iz mesta!

Medtem se je Loko vrnila k Azafu in ga z zobmi zgrabila za obleko, da bi ga odvrnila od njegovega dela.

Azaf - Kaj hočeš, zverina; pusti me vendar!

A Loko je vztrajala pri svojem.

Azaf - Res nočeš odnehati? Ne razumeš, da bom zdaj dosegel svet, o katerem sem vedno sanjal?

In je brcnil lisičko, da se je odkotalila deset metrov daleč, le nekaj centimetrov od prepada. Njeno cviljenje je v tišini odjeknilo kot zla slutnja.

Prerok - Vsemogočni Gospod je videl vašo prevzetnost in kmalu bo nad vas prišla Božja kazen. Tako se glasijo njegove besede: "Glej, oni so eno samo ljudstvo in govorijo isti jezik. To je začetek njihovega dela. Stopil bom na zemljo in zmešal njihove jezike, tako da ne bodo več razumeli drug drugega. Na ta način se bodo razkropili po svetu in nehali zidati to mesto. Človeški jezik bo postal babilonska zmešnjava in ..."

Kralj (*razjarjen*) - Dovolj! Takoj odidi iz našega mesta! Izgini, stari lažnivec! Nočemo poslušati tvojih laži. Vse, kar si rekel, je neresnično, smešno in popoln nesmisel!

Prerok (*še močneje*) - Vi mislite, da mora biti vaš bog narejen iz kamna in ste ga izklesali, toda vsemogočni Gospod je bil, ko vas še ni bilo, preden so se rodili vaši predniki in preden je bil svet!

Prerokove besede so odmevale z veliko močjo v nenavadno tišino, ki so jo prekinjali le stoki delavcev in veter, ki je začel pihati z vzhoda.

Kralj (*skuša premagati strah, ki ga je prevzel*) - Spodite ga stran!

Azafa je spreletel trepet, ki je prihajal od znotraj. Prvič je začutil dvom o tem, kar je počel. "Morda se motim, morda ima prerok prav!" To pot so se mu zdele prerokove besede prepričljive.

A množica je s podvojeno močjo začela spodbujati delavce, ki so bili že tik pod vrhom. Azaf je spet povlekel. Že je bil malone na cilju in ni mogel zanikati svojih sanj ... Še vedno je upal.

Množica je začela odštevati korake: 5 ... 4 ... 3 ... 2 ... 1 ... Nič! Končno na vrhu.

Na tleh so se objemali, skakali in vriskali od veselja.

Tudi delavci so kljub utrujenosti začeli peti.

Le Azaf se je razočaran oziral naokrog. Z vrha je bil razgled strašno dolgočasen in nezanimiv. Mesto je bilo le nakopičen kup kamenja in opeke iste barve kot puščava okrog njega. Le sence hiš so dajale drugačen videz. Azaf ni začutil nobenega občutka moči ali oblasti. Toliko manj se je počutil bliže Bogu. Vse skupaj se mu je zdelo kot zaprašena stara pajčevina, v kateri ni mogel razločiti, kaj je skrito, kaj je na preži kot pajek. Sredi tega nemira in navdušenja se je po dolgem času prvokrat počutil kot tujec med tujci.

Azaf - Ah ... Ne morem verjeti ... To naj bi bil tisti čudoviti svet? Puščava, nič drugega kot gola puščava? To že ni vrt, ki sem ga sanjal.

Treba je bilo le še vzdigniti kip, ga postaviti na njegovo mesto in stolp bi bil zares dokončan.

V premislek

□ Božjega glasu nihče ne posluša: hrušč, samozadostnost, domišljavost, množica malikov - vse to pelje k uničenju Babilona. Tudi danes: reklame, množični mediji, razklanost na različnih ravneh napravljajo življenje živčno in ga oddaljujejo od Boga.

□ V mnogih mladih ostane Božji glas, ki je kakor rahel vetrič, preslišan, zadušen od mnogih stvari, ki nadomestijo celo Njega samega, ki naj bi zavzemal prvo mesto v njihovih srcih. Pogosto Bog ne najde mesta niti med prvimi desetimi na lestvici vrednot mladih.

□ Samo če smo sposobni najti prostor za molk in osebno molitev, je mogoče srečati Boga in odkriti v vsakdanjem življenju Njegovo navzočnost.

□ Tudi v našem okolju smo priče mnogim znamenjem, ki nas "opozarjajo", da nam je Bog blizu (cerkve, verski spomeniki, karitativna združenja za pomoč bližnjim), pa tudi mnogim drugim znakom, ki nas oddaljujejo od Njega.

□ Tudi ne prisluhujemo vedno glasu tistega, ki nas nagovarja v Božjem imenu. Pogosto sledimo množici, se prepustimo vplivu javnih medijev in se damo zavajati mnogim malikom.

□ Resnica in pravičnost nista vedno v skladu z odločitvami večine in z načinom življenja tistih, ki so na oblasti (v politiki,

javnih medijih, ekonomiji) ali ki se nahajajo na prvih straneh časopisja.

□ Mnogo je razlogov za navdušenje današnjega mladega človeka, tudi v odnosu do njegovih “malikov”.

Za poglobitev

□ Se v družbenem življenju tvojega kraja dogaja, da poskušajo izbrisati Boga in vse, kar nanj spominja? Se morda včasih navdušujejo prav za tisto, kar Boga žali? Je tako tudi v tvojem osebnem življenju?

□ Obstajajo tudi danes osebe, ki govorijo kakor zgodovinski preroki in so zaradi tega zaničevani? Zakaj?

□ **V SV. PISMU**

Oseba: Bogati mladenič

Bogati mladenič ni imel poguma, da bi se odpovedal materialnim dobrinam. Denarju in bogastvu ni znal dati relativne vrednosti, ampak sta mu pomenila vse ... in na koncu je žalosten odšel.

Ta dogodek lahko mladim pomaga pravilno ovrednotiti materialne dobrine in se usmeriti v to, kar ima res pravo vrednost.

Prilika: Farizej in cestinar (Lk 18, 9-14)

Farizej moli kakor tisti, ki Boga prav nič ne pozna. Bog namreč ne pričakuje naših besed in zunanjih dejanj, ampak gleda na srce. Azaf je spoznal, da je tudi babilonsko ljudstvo v zmoti, ker taji Boga, ki ga je on dobro poznal; to ljudstvo je namreč prevzela enaka nadutost kakor farizeja ...

V skupini

✿ **“Z” in “brez”**

Namen: Pomagati mladim, da spoznajo, kakšna je razlika v mišljenju, obnašanju in izbirah tistih, ki se odločijo živeti “z Bogom” ali “brez Njega”.

Potek: Animator pripravi nekaj tem za pogovor (npr. smrt, smisel življenja, trpljenje, vojna, mamila, osamljenost, pravo veselje, ljubezen ...); mladi naj jih vnesejo v razpredelnico in se pogovarjajo ob njih, npr. kaj pomeni smrt “brez Boga” in kaj smrt “z Bogom”.

✧ Bog ali mamon?

Namen: Priklicati v zavest dejstvo, da živimo v družbi, ki na prvo mesto postavlja imetje in odklanja Boga; odločiti se za hojo proti toku.

Potek: Animator preskrbi dva ali tri časopisne članke: enega iz črne kronike, enega (običajnega) iz politike ali gospodarstva in enega o zabavah in prostem času. Mladi jih v skupinicah preberejo (en članek na skupino) in odgovorijo na vprašanja:

- katere vrednote oziroma nevrednote imajo protagonisti članka na prvem mestu;
- kaj bi se spremenilo, če bi v vrh lestvice zares postavili Boga?

✧ Glas vpijočega v puščavi

Namen: Pomagati, da mladi razmislijo o prerokih našega časa in o njihovih besedah.

Potek: Preskrbimo več knjižic, ki na kratko predstavljajo v današnjem svetu znane može in žene (Martin Luther King, mati Terezija, Laura Vicuna, Chiara Lubich, Slomšek, iz domašega okolja ...) ali predstavimo eno njihovih biografij z diapozitivi. Nato si poskušamo zamisliti: “Kaj bi ta oseba povedala našemu oratoriju? In našim družinam?”

Zgodba v igri

Vrednote in idoli

Število: 4 skupine, v vsaki najmanj deset igralcev.

Prostor: Dvorišče.

Uvod: Prerok se razburja in jezi nad ljudstvom, ki se noče spreobrniti ter nadaljuje s češčenjem idolov in nepravih bogov.

Pripomočki: najmanj 200 listkov, eni so poslikani z “idoli”, drugi s pravimi vrednotami, pripomočki za označitev baze

Potek igre: Otroci na znak piščalke začnejo iskati in zbirati listke, ki smo jih že prej pustili na igrišču (približno po sto listkov "idolov" in "vrednot"). Tekmovalci ne vedo, da eni listki, "idoli", prinašajo negativne, drugi listki, "prave vrednote", pa prinašajo pozitivne točke. Voditelj "prerok" lahko od časa do časa vstopi v igrišče in posuje na tla nove listke. Če se mu zdi primerno, lahko med najbolj razgrajaške (ali največje) vrže "idole", med najbolj umirjene (najmlajše) pa "vrednote". Vsaka skupina zbira listke zase. Ob koncu animatorji preverijo in preštejejo pozitivne (vsaka vrednota ima določeno število pozitivnih točk) in negativne listke (vsak idol ima določeno število negativnih točk). Zmaga skupina, ki je zbrala največ pozitivnih oz. najmanj negativnih točk.

Molitev

Samo Bog je večen, od vekomaj živi in na veke bo živel. Vstali Jezus nas je poklical, da bi za vedno živeli z njim, tudi po naši telesni smrti. Kljub temu, da nas že sedaj toliko stvari navdaja s srečo in veseljem, ne smemo pozabiti, da bomo dosegli resnično veselje šele takrat, ko bomo popolnoma združeni z Jezusom.

Sami se lahko veliko trudimo,
toda samo s Teboj, Gospod, gradimo Tvoje kraljestvo.
Sami gradimo skupino, s Teboj zgradimo skupnost.
Sami se znamo zabavati, s Teboj pa živimo pravo veselje.
Sami zmoremo sočustvovati, s Teboj zmoremo odpuščati.
Sami se pogosto naveličamo, s Teboj pa je vedno vse novo.
Mi povišujemo nekatere, pri Tebi pa smo vsi enako pomembni.
Ne sprejemamo drug drugega, ob Tebi se učimo prijateljstva.
Mi veliko klepetamo, ob Tebi poslušamo besedo, ki nas rešuje.
Sledimo raznim bogovom, Ti pa si naša Pot, Resnica in Življenje.

Prosimo Jezusa za pomoč, da bi znali gledati na svet in na soljudi z Njegovimi očmi. Skupaj odgovarjajmo:

Prosimo te, usliši nas!
Prosimo te, usliši nas!

Pomagaj nam, da ob napakah, ki jih spoznavamo na sebi in na drugih, ne bomo nikoli izgubili poguma!

Pomagaj nam, da bomo prav svetovali vsem, ki delajo napake in grešijo!

Pomagaj nam, da bomo optimisti, da bomo videli predvsem lepe strani življenja!

Pomagaj nam, da bomo čutili tvojo navzočnost v naši skupini, v oratoriju, v naši družini!

Pomagaj nam, da bomo znali tolažiti žalostne!

V molitvi priznajmo tudi svoje grehe.

Moj Bog, žal mi je ...

Pesem: Tihi večer

Sklep: Vse, kar sem danes doživel, mi je podaril Gospod. Za vse prejeto mu bom izrazil svojo hvaležnost.

Trinajsta zgodba

OTROCI, KAKŠNA ZMEŠNJAVA!

Vzgojni cilj

- Biti pozoren na znamenja, ki lahko slabijo medsebojne odnose: nesposobnost sporazumevanja, raztresenost, hudobija, odsotnost Božjega, brezup ...
- Zavedati se, da prekinitev odnosa z Bogom povzroča tudi prekinitev odnosa z ljudmi.
- Zavedati se dejstva, da obstaja zlo, ki se odraža v grehu posameznega človeka in celotne družbe z vsemi posledicami.

Zgodba

Navdušenje je bilo tako veliko, da nihče ni mislil na počitek, ampak so se takoj lotili dela za postavitev kipa na njegovo mesto. Vrvi, na katere je bil privezan, so bile pritrjene na velikanske škripce, pri katerih je delalo veliko delavcev. Po ritmu nadzornikovih ukazov se je začela zahtevna operacija. Vsi so tako zavzeto spremljali dogajanje, da ni nihče vzdignil oči k nebu. In tako nihče ni opazil, da se je tisti edini mali oblaček začel večati in večati. Nenadoma je sonce izginilo za njim in nebo se je zmračilo. Zdelo se je, da bo to običajna puščavska nevihta, pa prav v najmanj primernem trenutku. A kaj kmalu so se ljudje prepričali, da to ne bo le običajna nevihta. Veter je bil silen in je z vseh strani prinašal velike količine puščavskega peska. Vedno močneje je grmel in strele so švigale kot puščice. Nebo je postajalo vedno temnejše. Postavljanje kipa je bilo hudo ovirano.

Naenkrat se je zgodilo nekaj zelo čudnega. Delavci, ki so dotlej delali popolnoma usklajeno, so začeli vleči v nasprotni smeri; eden je vlekel desno, drugi levo. Vsi so začeli kričati. Tudi Azaf, ki se je čutil pri vsej stvari pomembno udeleženega, je skušal napraviti red: "Kaj delate? Vsi morate vleči v isto smer!"

Zgodilo se je nekaj še bolj čudnega. Delavci so govorili drug drugemu, a se niso mogli razumeti; besede, ki so jih izgovarjali, so se spremenile v nerazumljive glasove.

Azaf - Kaj ste rekli? Ne morem razumeti, kaj pravite!

Loko - Fantje, kakšna zmešnjava!

Delavci se niso več razumeli, govorili so v različnih jezikih. Kar je napovedal prerok, se je uresničilo. In vendar nihče ni mogel razumeti, kaj se dogaja. Delo se je ustavilo. Zmešnjava je bila tolikšna, da so se delavci začeli prepirati med seboj in se niso več ukvarjali z vzdigovanjem kipa. Poleg tega so tudi ukazi, ki jih je še naprej dajal nadzornik, postali nerazumljivi.

Vsemogočni Bog je videl prevzetnost tega ljudstva, ki je hotelo častiti kamnitega malika in ni hotelo poslušati prerokovih besed. Kaj naj bi storil? Naj bi jih uničil? Saj očitno tudi po vesoljnem potopu niso ničesar razumeli! Zato je Bog pokazal vso svojo moč v silnem vetru, grmenju in strelah. Potem je med njimi naredil zmešnjava, jim položil v usta različne jezike, tako da se niso mogli več sporazumeti in živeti skupaj.

Nenadoma so se vrvi, na katerih je visel kip, pretrgale. Malik je padel na vrhnjo ploščad stolpa, se zakotalil in začel padati. Na tleh se je popolnoma raztreščil.

Vreme se je še poslabšalo. Bliski so treskali po stolpu. Zemlja se je tresla. Na obrazih ljudi se je zarisal strah. Strah tistih, ki so se zavedli, da so prelomili nekaj svetega, da so skušali izzvati Boga, postati Njemu enaki in živeti brez Njega. Delavci so se v strahu in naglici razbežali. Čim dlje od tega prekletega kraja. Stolp se je začel tresti. V njegovih zidovih so se pokazale razpoke. Med množičnim begom so začele padati opeke in malta. Strah in trepet. Veliko jih je za vedno ostalo pod ruševinami.

V premislek

□ V Babilonu stvari sploh niso več razumljive! Vsak govori neki jezik, ki ga drugi sploh ne razumejo! Prav nesposobnost sporazumevanja pa je posledica načina življenja v svetu, kjer vsakdo misli le nase in je prepričan, da zmore storiti tudi tisto, kar pripada le Bogu.

□ Prekinitev vsakršne oblike sporazumevanja in skupnega življenja se odraža v nesložnosti med ljudmi, ko vsak misli le nase.

□ Skrivnost resničnega sporazumevanja je vzmožnosti, da se znamo postaviti v kožo drugega, na njegovo mesto. Tako je storil Bog, ki se je "postavil" v našo kožo do te mere, da je postal človek.

□ Ljudje se med seboj več ne razumejo več, saj so sklenili odpraviti iz svojega življenja Njega, ki je vir ljubezni, edinosti, resnične skupnosti. "Z Bogom" bi torej pomenilo "sožitje", in izrazu "brez Boga" bi ustrezalo "nerazumevanje".

□ Ljudje se ne sporazumevajo med seboj samo z besedami, temveč z vsem svojim bitjem. Položaj telesa, ozračje pozornosti ali raztresenosti, nasmeh in pogled pogosto povedo več kot kopica besed.

□ Prijateljstvo med mladimi je pomembna stvarnost, ki jo je treba ovrednotiti. Njen temelj mora biti odkritosrčnost in rasti mora iz izkušnje velikodušnosti. Vsakokrat, ko želja po ukazovanju postane le stvar lastnega jaza in osebnih koristi ali hotenj, da bi zrastel v očeh bližnjih, pride do nesporazumov in pogostokrat se končajo še tako trdna prijateljstva.

□ Pogosto si velja izprašati vest o "puhlih" sanjah in o njihovih posledicah, ki tudi našemu srcu niso tuje!

Za poglobitev

□ Kaj povzroča v tebi in v tvojem okolju pomanjkanje dialoga in razumevanja, kaj gradi pregrade in onemogoča komunikacijo?

□ Poznaš primere propada zaradi iluzij in slepega navdušenja? Si jih tudi sam doživel? Kako reagiraš na neuspehe?

□ V SV. PISMU

Oseba: Juda

Juda se ni vključil v občestvo z Jezusom, ni razumel njegove govornice, ki je bila govornica ljubezni. Ko se je tega zavedel, je obupal in si vzel življenje. Tudi z nami Jezus uporablja isto govornico: ko se zavemo svojega izdajstva, se govornica spremeni v besede odpuščanja. Za obup ni prostora, ampak samo za spreobrnitev in spravo.

Prilika: Ubijalski viničarji (Mt 21, 33-41)

Hlepenje po oblasti, ki je oslepila prebivalstvo Babilona, je takšno, o kakršnem govori Jezus v priliki o hudobnih viničarjih. Le-ta se lahko vrine tudi v naša srca, če v skrbi za svoje interese pozabimo na druge.

V skupini

✦ Stolp vrednot

Namen: Osvetliti vrednote, h katerim je vzgajal ta počitniški tabor ...

Potek: vsaka skupina nariše na plakat svoj stolp, kjer za vsako nadstropje določi po eno vrednoto.

Kaj damo za temelj? In v vrh?

Kako vedno bolj utrjevati ta stolp?

✦ Izpraševanje vesti

Potek: Pogovoriti se s svojo vestjo: kaj bi ti rekel(la), ko si v šoli, v družini, s prijatelji? In kakšen je tvoj odgovor?

✦ Običaji in reki

Namen: Odkriti, da se z mnogimi izrazi in navadami razodeva način doumevanja in razlaganja življenja.

Potek: Na plakat v koloni zapišemo besede: sedanje življenje, prihodnost, sreča, delo, denar, moški, ženska, ljubezen ... Ob vsaki besedi naj skupina zapiše ustrezen izraz in običaj.

Vsakdo naj o tem osebno razmisli in zapiše svoje mnenje. Nato naj še drugim posreduje svoje odgovore in se o njih pogovori.

✿ **Proces**

Namen: Ugotoviti, da ima vsako stališče svojo negativno in pozitivno plat.

Potek: Skupina se razdeli na dvoje (zagovorniki - tožilci) in izvede proces raznih stališč, dogodkov ... tako da prikaže pozitivne in negativne strani (npr. denar: je pomemben, toda če ga postavimo nad vse drugo, zavede v "nečloveško" življenje).

✿ **Mimika**

Namen: Zavedati se učinkovitosti brezbesedne komunikacije.

Potek: S pomočjo mimike ugibamo čustva in razpoloženja srca.

Npr:

- Žalost zaradi občutka odrinjenosti.
- Veselje ob ponovnem srečanju s prijateljem po dolgem času.
- Jezo, ker te starši ne pustijo ven.
- Neodločnost glede nakupa jopice.
- Dolgočasje med poslušanjem profesorjeve romantike.
- Strah pred srečanjem z nezaželeno osebo.

Zgodba v igri

Koliko stvari

Število: 2 ali več skupin, v vsaki najmanj 8 igralcev.

Prostor: V naravi.

Uvod: Azaf je sila radoveden. Želi izvedeti, kaj vse so uporabljali za gradnjo veličastne utrdbe. Zanima ga, katere rastline je našel v oazi. Mu želimo pomagati?

Potek igre: Vsaka skupina dobi za nalogo zbrati (prešteti) določene predmete, ki so nekje v bližini (npr.: koliko opek je na neki strehi, koliko robnikov je na določenem odseku ceste, koliko dreves je v sadovnjaku, katera drevesa so odkrili v bližnjem gozdičku; ali: da prinesejo vejice določenih petih vrst drevja ali deset različnih

rastlin oz. cvetov ali po en storž različnih iglavcev ali npr. deset čim bolj okroglih kamnov ...). Na znak gre vsaka skupina k voditelju igre, kjer dobi prvo vprašanje, na katerega mora odgovoriti. Vedno dobijo le po eno nalogo (in to le, če na prejšnjo pravilno odgovorijo). Zmaga skupina, ki prva reši vse naloge, ali tista, ki se najbolj približa pravilnemu odgovoru. Pomembno je, da so naloge za vse skupine enaka, le da jih opravljajo po različnem vrstnem redu. Zelo dobro je tudi, če damo med naloge nekaj preizkušenj, ki jih mora skupina rešiti, če želi nadaljevati (npr.: mini štafeta, uganke, mimika ...).

Molitev

Babilonski stolp se podira! Koliko dela je šlo v nič. Vedno, kadar gradimo brez Boga in doživimo polom, naredimo napako, ki nas postavi nasproti Bogu in ljudem. V Babilonu so hoteli živeti brez Boga. Celo svojega boga so si hoteli narediti! Toda na koncu je šlo vse po zlu. Niso se več razumeli, niso bili več en sam narod, eno samo mesto. Bili so izgubljeni, postali so velik nič. Jezus nam je rekel, da bomo ob naši smrti sojeni po ljubezni, ki smo jo izkazovali našim bratom, v katerih je bil On navzoč.

Če smo bili v življenju velikodušni, bomo za vekomaj srečni (nebesa), če smo bili sebični, bomo za vekomaj žalostni (pekel).

Skupaj molimo psalm

Odpev: Naj bomo s teboj, Gospod!
Naj bomo s teboj, Gospod!

Blagor tistim otrokom in mladim,
ki se ne obnašajo grdo,
ampak hodijo po poti dobrote;
ki se izogibajo slabe družčine
in iščejo svoje veselje v Gospodu.

Odpev

Rasli bodo kakor drevesa,
zasajena ob reki:
njihovi listi bodo vedno zeleni,
ob svojem času bodo dali sadove.

Odpev

S tistimi, ki zapustijo Gospoda
in krenejo s poti njegovih zapovedi,
s tistimi pa ne bo tako.
Oni bodo kakor mrtvi listi,
ki jih odnaša veter.

Odpev

Gospod je blizu vsem,
ki hodijo po poti dobrote.
Kdor pa hodi po krivih potih,
ne bo nikoli srečen.

Odpev

(prim. Ps 1)

Slavimo Gospoda in oznanjajmo njegovo slavo:

Slava Očetu in Sinu in ...

Pesem: Slavim Boga

Sklep: Svojim domačim in svojim prijateljem bom dal vedeti, da sem jim hvaležen in da jih imam rad.

V. DEL
VRNITEV

Štirinajsta zgodba

KLJUB TEŽAVAM ZAČETI ZNOVA

Vzgojni cilj

- Prizadevati si za oblikovanje lastne vesti, za poslušnost vsemu, kar je dobro v Božjih očeh.
- Odpreti se Božjemu usmiljenju v zakramentu svete spovedi.

Zgodba

Azaf se je hipoma prebudil. Zdelo se mu je, da je imel grde sanje.

Azaf - In vendar sem tu sredi kupov ruševin in med ljudmi, ki govorijo različne jezike! Torej se ta mora nadaljuje, tudi ko sem buden!

Pomel si je oči, a ni nič pomagalo: ni sanjal. Vsi okrog njega so skušali doumeti, kaj se je zgodilo. Tudi Azaf se je vsega spomnil.

Gledal je okrog, da bi našel koga, ki bi ga razumel. Strašen občutek je bil, da ni razumel nikogar in da njega ni mogel nihče razumeti. Pogled je bil obupen. Od mogočnega stolpa je ostalo kaj malo razen kupov ruševin, raztresenih po vsem mestu. Glava kipa s polomljenim nosom je ležala v blatu. Azafa je prevzela smrtna tesnoba. V glavi mu je brenčalo in srce mu je razbijalo v prsih. Nagonsko ga je prevzela želja, da bi zbežal, kot bi se hotel prepričati, da se v resnici ni nič zgodilo. Začel je brez cilja teči proti puščavi, a se je spotaknil, padel in se zjokal.

Ta iskreni jok nad uničenimi sanjami ga je spet spravil k sebi. Premislil je vse svoje življenje, od bivanja v vasi, ko je sanjal o velikih pustolovščinah, do odhoda, prihoda v mesto, srečanja s Saro, vseh zabavnih izmišljotin, ki so se mu zdaj zdele neumne in nekoristne laži, velikega stolpa, dela ... predvsem pa se je spet spomnil očetovih besed, besed, ki jih je slišal tudi od starega preroka.

Prerok! Kot da bi se mu nekaj posvetilo. - Poiskal bom preroka.

Toda čakalo ga je še eno razočaranje. Iskal je in iskal, a o preroku ni bilo sledu.

Nekaj dni je ostal sam na kraju, kjer ga je srečal, in razmišljal, kaj bi lahko v življenju počel. Pri tem je spoznal, da mora predvsem poslušati tisti notranji glas, ki ga zadnje čase ni hotel slišati. To je bil Božji glas, ki se je tolikokrat oglasil v očetovi hiši, v pogovorih s prerokom in v ugrizih lisičke Loko. To je bil Božji glas, ki je govoril v njegovi notranjosti, po njegovih mislih, spominih, domislekih, mu pomagal preverjati njegovo življenje in načrtovati prihodnost. Vedno močneje mu je prihajala na misel očetova hiša. Končno se je odločil, da se bo vrnil v svojo vas, k svojemu očetu, k svojim ljudem in k svojemu Bogu. Ni mu preostalo nič drugega.

Še prej si je hotel zadnjič ogledati mesto. Pretresla ga je nepričakovana podoba: skozi osemnajst mestnih vrat je mnogo

Ljudi zapuščalo mesto. Nekoč so govorili isti jezik, a zdaj se niso več znali sporazumevati. Sožitje je postalo nemogoče.

Zato se je ta kraj imenoval Babilon. Bog je namreč zmešal jezike tega ljudstva in ga prisilil, da je zapustilo mesto. Ljudje so se razkropili po vsem svetu in od tedaj je vsako ljudstvo govorilo svoj jezik.

V premislek

□ Negativna življenjska izkušnja je lahko pomemben trenutek pri rasti mladega človeka. Šolski neuspeh ali že samo poraz pri igri lahko pomaga, da znamo odkriti svet lastnih omejitev, kar ni malo.

□ Neuspeh je lahko popoln. Ta človeka - npr. Azafa - nujno popelje nazaj, da si prizna zmoto, ki se je skrivala za namišljeno srečo.

□ Da se obogatimo z lastnimi izkušnjami, tudi negativnimi, je nujno potreben molk, trenutek razmišljanja, refleksije ...

□ Razločevanje je sposobnost odkriti v lastnem življenju vrednote, pozitivne lastnosti, pa tudi tveganja in zmote. Je premislek, ki ga je sposoben v določeni meri opraviti celo otrok. "Šel je vase", pravi Luka v priliki o izgubljenem sinu. "Iti vase" pomeni torej kot v filmu slediti zgodbi lastne preteklosti, da bi se bolje usmerili v prihodnost.

Za poglobitev

□ Kaj ti pomaga, da reagiraš po negativni izkušnji? Kaj predlaga evangelij po porazu zaradi greha?

□ Si že doživel Božje odpuščanje? Kaj ti preprečuje, da bi se prepustil Njegovemu usmiljenju?

□ Je mogoče ponovno najti vedrino, mir in veselje do življenja, če odklanjamo Boga?

□ V SV. PISMU

Oseba: Peter

Po izdajstvu je Peter priznal svojo krivdo in evagelij se zaključuje z opisom velikega poslanstva, ki mu ga je Jezus poveril. Bog ne zahteva, da nikoli ne pogrešimo, pač pa nenehno zavest, da nas ljubi in nam oprošča.

Prilika: Izgubljeni sin (Lk 15, 11-32)

Kakor izgubljeni sin iz prilike se tudi Azaf ustavi, gre vase, spozna zmoto in začuti veliko domotožje po očetovi hiši. Tudi on se napoti domov v prepričanju, da bo ponovno sprejet. To bi morali doživeti tudi mi, vsakokrat ko se oddaljimo od Božjih poti.

V skupini

✦ Odločiti se

Namen: Spodbuditi mlade, da povejo svoje mnenje.

Potek: Animator postavlja vprašanja iz življenja mladih, ti pa naj odgovarjajo z DA ali NE, tako da dvignejo roko (DA) oziroma predročijo roko s prstom navzdol (NE). Animator naj jih povabi, da svoje odločitve primerjajo med seboj.

Vprašanja: Naj mladi samostojno odločajo o nakupu oblačil? Imate navado lagati? Bi svoje otroke vzgajali strožje kot so vas vaši starši? Bi se udeležili praznovanja pri nekom, ki ga ne "prebavljate"? Ste v zadnjem času storili kako dobro delo? Je dovoljeno reči staršem, da smo z njimi skregani? Bi bili radi uspešnejši od svojega očeta, matere?

✦ Reka mojega življenja

Namen: Pomagati mladim, da pregledajo svoje življenje in o njem "pripovedujejo".

Potek: Vsakdo naj pomisli na svoje življenje, na izkušnje, težave, veselje, presenečenja in pripoveduje svojo zgodbo s pomočjo metafore (npr. metafora reke).

Zgodba v igri

Pa kaj pomeni?

Število: Najmanj 2 skupini.

Prostor: Zaprt prostor, večja dvorana.

Uvod: Težava z jezikom je več kot očitna: ničesar ne razumeš, pa tudi drugi ne razumejo tistega, kar želiš povedati. Tudi med prebivalci istega kraja, kulture, lahko pride do enakih težav ...

Pripomočki: pisala, papir, pripravljene različni stavki, katerih vsebino pa ve le voditelj.

Potek igre: Cilj vsake skupine je sestaviti stavek po določenih navodilih soigralcev. Zmaga tista, ki ji to najprej uspe. Izberemo nekaj članov skupine in jim zaupamo stavek, ki ga morajo "prenesti" kolegom svoje skupine. Vzemimo za primer naslednji stavek: "Za božič ne gremo v šolo". Vsak od izbranih članov ima dolžnost prenesti le en del stavka ali besedo, glede na navodila voditelja.

Prvi prenašalec poskuša razložiti samo besedo "božič", in sicer z risbo na kosu papirja.

Drugi prenašalec poskuša z mimiko razložiti besedi "ne gremo".

Tretji prenašalec zapoje pesem, ki govori o celotni vsebini stavka ali npr. o črki "v".

Četrti prenašalec na dolgo in široko razlago besedo "šola", pri tem pa ne sme te besede nikoli izreči.

Poleg risbe, mimike, pesmi, razlage si lahko voditelj izmisli še kak drug način, ki ga tekmovalci uporabijo.

Ko skupini uspe uganiti vse skrivnostne pojme, jih skuša povezati med seboj v smiseln stavek. "Pa kaj pomeni?" je vzklik, ki lahko skupini pomaga za lažjo razrešitev naloge, saj je voditelj ob tem signalu dolžan priskočiti na pomoč (seveda le na določen način). Ta pomoč je neke vrste jolly v primeru, ko se skupina počuti nemočna za rešitev nastalega problema.

Varianta: Igra **Šef in tajnica**: Štirje šefi sedejo v štiri vogale sobe, njihove tajnice sedejo v nasprotni vogal k nasprotnemu šefu. Naloga: šef narekuje tajnici časopisni članek, ki ga mora ta čim bolj verodostojno zapisati. Igra je zanimiva zato, ker kričijo eden čez drugega, na razpolago pa imajo samo določen čas. Zmaga skupina, ki je zapisala največ pravih besed.

Molitev - spokorno bogoslužje

Zrušenje babilonskega stolpa, znamenje vsakega načrta, ki ga dela človek brez Boga, in Azafova pot spreobrnjenja spodbujata tudi nas, da skupaj obhajamo spokorno bogoslužje in se tako ponovno približamo Gospodu.

Priprava prostora

Pri vhodu v cerkev je na mizi plakat s križiščem. Ta plakat smo uporabili že pri uvodni molitvi. Na eni od cest je stolp temnejše barve, ki ga sestavimo iz lego kock.

Pesem: Cesta zvalila me je

Uvodni pozdrav

Na primer: Na začetku našega poletnega oratorija smo videli, kako pomembno je izbrati pravo pot. Kakor Azaf, tako želimo tudi mi včasih poskusiti kaj novega; včasih razumemo, da ne delamo prav, vendar si tega nočemo priznati. Toliko se je zgodilo v teh tednih, ki smo jih preživeli skupaj! Veliko lepega, a morda tudi veliko slabega!

Koliko lepih iger smo pokvarili s svojo vsiljivostjo! Kolikokrat smo se skregali zaradi žoge, kolikokrat smo se med seboj žalili!

Ko ste vstopali v cerkev, ste lahko videli, kam nas je vse to pripeljalo: v stolp! Doživljamo razočaranje, kajti spoznali smo, da smo kljub dobri volji mnogokrat gradili svoje mesto brez Boga. Kljub opominom nismo poslušali prerokovih besed ... Danes smo tu pred Gospodom, da bi ga prosili odpuščenja ...

Božja beseda

Vstopíte skozi ozka vrata, kajti široka so vrata in prostorna je pot, ki vodi v pogubo in veliko jih hodi po njej. Kako ozka so vrata in tesna je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo! (Mt 7,13-14).

(Kratka razlaga)

Odpev: Ljubim te, Gospod, moja moč!
Ljubim te, Gospod, moja moč!

Ljubim te, Gospod, moja moč!
Moj Bog, Ti si moja rešitev.
Vem, da se lahko zanesem nate,
ti me boš rešil hudega.

Odpev

Tvoja mogočna roka, moj Bog,
je moje varno zavetje.
Kakor ščit me varuje,
s svojo močjo me rešuje nevarnosti.

Odpev

Gospod, Ti si žareče sonce
ki razsvetljuje moje življenje.
S svojo lučjo, Gospod, razsvetljuješ
temo mojega življenja.

Odpev

Zato Te bom hvalil, Gospod,
vsem bom pripovedoval, kako dober si.
Prepeval ti bom pesmi veselja, moj Bog:
s svojo ljubeznijo me varuješ.

Odpev

(prim. Ps 18)

Spraševanje vesti

Pesem: Nočem več ur

Spovedovanje

Med spovedovanjem naj animatorji pripravijo primeren program: petje, molitev... Ohranimo potrebno zbranost!

Znamenje

Kdor gre k spovedi, vzame iz stolpa pri vhodu v cerkev en "zidak" in ga izroči spovedniku. Ta bo dal po opravljeni spovedi vsakemu en "zidak" svetle barve. Otroci naj vsak svoj "zidak" ohranijo, kajti z njimi bomo pri maši sestavili križ ali kak drug simbol.

Molitev

Gospod, videl si naše kesanje. Zahvaljujemo se ti za odpuščanje, ki nam ga vedno znova zastonj podarjaš. Daj, da te ne bi več žalili. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen!

Sklepna pesem: Mnogo sem prehodil poti

Petnajsta zgodba

PRESREČNI DOM SREDI PUŠČAVSKEGA PESKA

Vzgojni cilj

- Rasti v dobrem ob vsakdanjem prizadevanju v veri in ljubezni.
- Najti veselje v majhnih stvareh.
- Skupaj ustvarjati praznično ozračje veselja tam, kjer živimo.

Zgodba

Azaf se je odpravil na pot proti svoji domači vasi. To je bilo dolgo potovanje. Komaj je zapustil mesto, mu je zaprla pot velika čreda ovac.

Azaf - Samo še tega mi je manjkalo ... Toda saj to je ona! (*Srce mu je zaigralo od veselja.*) - Sara, Sara ... to si ti, Sara!

Res je bila ona. Skupaj s čredo svojega očeta je zapuščala mesto. Stekla sta si nasproti in se objela kot prijatelja, ki se že dolgo nista videla. A takoj sta spoznala, da govorita različna jezika. In vendar, začuda sta se razumela. Zdelo se jima je, da govorita jezik, ki je drugačen od besed, ki sta jih izgovarjala. Kljub temu je bilo veselja hitro konec; oba sta razumela, da se bosta morala ločiti in iti vsak svojo pot. Postala sta žalostna in obstala objeta. Po licih sta jima stekli solzi. Pozdravila sta se s pogledom, ki je bil vreden več kot mnogo besed. Potem sta nadaljevala vsak svojo pot.

Azaf je dan za dnem potoval po puščavi z željo - pa tudi s strahom -, da bi se vrnil k očetu. Posebej pa se je bal, da ne bo mogel govoriti s svojimi ljudmi, da ne bo mogel več razumeti očetovega jezika.

Bil je že skoraj brez moči in upanja, ko je v daljavi zagledal oazo. Upal je, da je to njegova vas, a se je bal razočaranja. Približal se je in prvi človek, ki ga je zagledal, je bil prav njegov oče. Tudi ta ga je zagledal. Zdelo se je, kot da bi ga čakal. Stekla sta si naproti in Azaf se je vrgel očetu v objem ter jokal kot majhen otrok.

Oče - Azaf! O moj Azaf! Končno si se vrnil domov! O moj sin... ampak kaj ti je, Azaf!

Azaf - Oče! Saj te razumem! Kako sem srečen, da govoriva isti jezik!

Oče - Blagoslovljen bodi Gospod. V svoji dobroti ti je dal najti pot domov.

In srečnejša kot kdajkoli prej sta se napotila v vas. Tam so pripravili veliko praznovanje.

EPILOG

(Na prizorišču se pokaže lisička. V ozadju je prizor praznovanja.)

Loko - Ste videli, kako se je končalo? Tisti večer je bil v vasi praznik, kakršnega nihče ni pomnil. V naslednjih dneh je Azaf pripovedoval, kaj vse je doživel, in se zahvaljeval Bogu, ki ga je

imel rad kot oče. Potem je nadaljeval s svojimi nekdanjimi opravili in se posvetil učenju z veliko večjim navdušenjem kot prej. Oh, skoraj bi pozabila: nikoli več ni imel tistih čudnih sanj in predvsem ni hotel izgubiti velikih darov, ki se jih je zavedel: svojih ljudi in svojega Boga.

(Od daleč se zasliši vpitje, ki se približuje.)

Serik - Daj, zgrabi jo!

Sem - Kam bežiš!?

Faruk - Zgrabite tisto lisico!

Loko *(zaskrbljena, a nekoliko "važna")* - Oprostite, moram vas za trenutek zapustiti ... *(odide.)*

Azaf - Le kje se je skrila?

Sara - Dajte, ujemite jo!

Azaf - Po mojem tu sploh ni bilo nobene lisice. *(Vsi razen Azafa odidejo. Mimo pride deklica, Azafova sestra, z dvema mehovoma za vodo.)* Čakaj, Sebika, bom jaz prinesel vodo.

Sebika - Kaj se ti je zmešalo? Od kdaj pa hodijo moški po vodo? Poleg tega sta dva velika mehova zate pretežka.

Azaf - Pretežka zame? Kaj še!

S temi besedami je vzel oba mehova in se odločno odpravil k vodnjaku.

Azaf *(zase)* - Po mojem nista nič težja od tistih veder z opekami, ki sem jih prenašal v Babilonu.

Vodnjak je bil nekoliko stran od šotorov, tako da se je Azaf po poti nekoliko zamislil. Spet mu je bilo všeč ustaviti se za trenutek, razmišljati, govoriti sam s sabo in z Bogom, začuden nad tišino, ki je vladala v oazi sredi puščave. Toliko popolnoma vsakdanjih stvari je naenkrat imelo čisto drug pomen. Včasih so ga dolgočasile, zdaj pa je vsako jutro odkril v njih kaj novega. Tokrat mu je prišlo na misel, da še nikoli ni šel po vodo k vodnjaku. Seveda je bilo to žensko delo, a ni bilo tako drugačno kot nošenje opek.

Ko je razmišljal o tem, je prišel do vodnjaka. Napolnil je mehova, preizkusil njuno težo in si ju z odločnim zamahom vrgel na ramena. Bila sta težka. Če ne bi imel izkušenj z nošenjem opeke na tisti stolp, bi mu zdaj gotovo ne šlo tako gladko.

Azaf *(zase)* - Kako lepo je vrniti se domov, k staršem, k prijateljem, k svojemu ljudstvu. Kako neumen sem bil, da sem iskal srečo drugje, ko jo lahko najdem samo v svoji notranjosti...

Ne vemo, koliko časa je Azaf skupaj z Loko stal tako zamišljen. Prebudili so ga klici Sebike, ki se je naveličala čakati in mu je prišla naproti.

S tisto vodo so se odžejali popotniki, ki so prišli s karavano, prinesli s seboj dišave z vzhoda, dragocene tkanine in novice o daljnih mestih.

V premislek

□ Pogum, da opustimo lastne napake in začnemo znova, je pomembno znamenje osebne zrelosti.

□ Ponovno odkritje resnice da človeku moč, da “si dopove”, da je zmožen sporazumevanja brez pretvarjanja in pačenja.

□ Družina ostane za mladega človeka vedno najpomembnejše “zatočišče”. Zakaj v njenem okrilju ne bi ovrednotili skupnih trenutkov (prazniki ...), ko bi našli kaj več časa za pogovor s starši?

□ Pogosto se zavemo pomembnosti stvari šele takrat, ko jo pogrešamo. Tudi Azaf se je šele tedaj, ko je bil daleč od doma zavedel in ponovno odkril vrednoto majhnih in preprostih stvari, ki so se mu nekoč zdele enolične in dolgočasne.

□ Samo kdor je zmožen občudovati, je zmožen tudi izreči besedo zahvale.

“Hvaležnost je najlepša izmed kreposti, ki lahko zraste v srcu nekega fanta” (*don Bosko*).

Kristjan je človek veselja in praznovanja. “Svetost je v tem, da smo veseli” (*Dominik Savio*). Veselje je namreč sad čistega srca, ki ni obremenjeno z grehom.

Za poglobitev

□ Kaj je pomagalo Azafu, da je ponovno začel komunicirati? Kateri elementi olajšujejo komunikacijo, sporazumevanje, dialog? Poskusi ugotoviti, kaj je potrebno za vedro komuniciranje z Bogom, s seboj, z drugimi. Si tudi ti doživel - kakor Azaf - srečo, da so te drugi sprejeli in da si jih ti sprejel?

□ Katere vrednote in dogodke bi moral v vsakdanjem življenju bolj ceniti?

□ Azaf se je ponovno posvetil družini, svojim ljudem ... Kje in na kakšen način bi lahko tudi ti pomagal drugim, potem ko si sam v teh dneh prejel toliko bogastva?

□ V SV. PISMU

Oseba: Učenca iz Emavs

Srečanje z Jezusom je spremenilo življenje dveh učencev, ki sta žalostna zapuščala Jeruzalem. Jezusovo vstajenje je spremenilo naše življenje v nenehno praznovanje: smrt, razkropitev, vznemirjenost, tesnoba nimajo zadnje besede. Vsemu navkljub smo lahko optimisti, kajti Kristus je vstal!

Prilika: Izgubljena drahma (Lk 15, 8-10)

Ponovno najdena drahma je bila za ženo vzrok velikega veselja in praznovanja, zato je povabila svoje prijateljice in sosede. Dogodek naj pomaga, da v mladih vzbudi veselje do praznovanja in graditve občestva.

V skupini

✿ Intervju s starši

Namen: Spoznati, kaj pomeni biti mama ali oče, da bi postali boljši otroci.

Potek: Vsakdo naj zvečer (po vrnitvi iz oratorija) staršem postavi naslednja vprašanja:

- Katero lastnost najbolj ceniš pri svojih otrocih?
- Kaj te najbolj jezi?
- ... ipd.

Naslednji dan primerjajte odgovore in ugotovite, kaj starši pričakujejo od svojega otroka.

✿ Če bi bil v njihovi koži?

Namen: Zavedati se, da ni vedno lahko biti eden od staršev.

Potek: Nekateri "igralci" iz skupine naj v vlogah (oče, mati, sin, hčerka) uprizorijo eno tipičnih družinskih debat:

- Hčerka hoče novo obleko, toda v matematiki je dobila cvek.
- Sin je včeraj zvečer prišel prepozno domov.

Po končanem prizoru naj sledi kritika in pogovor o motivih, ki predpostavljajo različna mnenja.

✿ Bel in črn seznam

Namen: Odkriti pozitivne in negativne strani mojega obnašanja do staršev.

Potek: V petih minutah naj vsakdo na bel seznam napiše stvari, ki so mu pri starših všeč in ki jih je pripravljen narediti zanje; na črn seznam pa naj da tisto, kar mu ni všeč.

V majhnih skupinah seznane primerjate in ugotovite stalnice (skupne točke), ki jih nato predstavnik posreduje vsej skupini.

✿ Pesem za starše

Namen: Izraziti veselje in hvaležnost svojim staršem.

Potek: Po skupinicah sestavimo novo besedilo na znano melodijo, ki naj našim staršem pove, da smo veseli, ker so prav oni ... naši starši.

Zgodba v igri

Branimo šotor

Število: 2 skupini, v vsaki po 15-25 igralcev.

Prostor: Dvorišče z začrtanim poljem.

Uvod: Ko se je Azaf vrnil domov, je odkril pravo vrednost družine, sorodnikov, svojih znanih. Toda na taborjenju je treba biti pozoren tudi na napad razbojnikov.

Pripomočki: začrtani dve polji, lahke žoge.

Potek igre: Igralci so razporejeni v svojem polju. Eden od njih je v krogu (šotor), ki se nahaja v sredini njihovega polja, ima premer ca. 1 m in ga branijo štirje soigralci (čuvaji), nameščeni ob robu kroga. Cilj igre je z žogo zadeti nasprotnikov šotor. Čuvaji lahko branijo šotor samo z rokami ali z glavo. Če so zadeti v kak drug del telesa, postanejo zaporniki in jih zamenjujejo soigralci.

Vsi drugi igralci poskušajo zadeti nasprotni šotor in pri tem pazijo, da jih ne zadene kdo iz nasprotne skupine.

Tudi tisti, ki so v zaporu, lahko ciljajo nasprotne igralce. Ko koga zadenejo, gre ta v zapor, strelec pa je osvobojen.

Če gre žoga z igrišča, jo vrnemo v tisto polje, iz katerega je ušla.

Molitev - daritev svete maše

Veliko praznovanje, ki smo ga priredili ob Azafovi vrnitvi, spodbuja tudi nas k slovesnemu obhajanju svete maše. Mašna daritev je zahvala za vse darove, ki nam jih je Gospod naklonil v času oratorija.

Priprava prostora

Pri vhodu v cerkev je na mizi plakat, ki smo ga uporabili pri uvodni molitvi: križišče cest, ki vodijo na vse strani. Na eni od cest je stolp iz temnih lego kock (ali podobnega materijala), na drugi cesti je križ ali kak drug simbol, ki smo ga uporabili pri spokornem bogoslužju.

(Vsaka skupina pripravi del maše: kesanje, prošnje vernikov, darovanje, zahvalo po obhajilu. Določimo tudi ministrante, bralce, pevce, okrasimo cerkev ...)

Kesanje

Predlog: lahko vzamemo stolp in ga razbijemo, pred oltar pa lahko položimo križ, znamenje naše skesanosti.

Skupina, ki je zadolžena za izvedbo kesanja, naj pripravi primerne tekste za obe simbolični dejanji.

Berilo

Iz Knjige pregovorov

Kadar le moreš, pomagaj tistemu, ki potrebuje tvoj pomoč. Ne odlašaj na jutri tistega, kar lahko storiš danes za svojega bližnjega, ki potrebuje tvoje pomoči.

Ne naklepaj hudega zoper tvoje prijatelje, ki so ti blizu in ki ti zaupajo. Z nikomer se se prepiraj brez motiva, sploh pa ne, če ti ni storil nič hudega. Ne zavidaj hudodelcem, ne posnemaj njihovega ravnanja.

Hudobnež zaničuje Gospoda, pravični pa živijo v prijateljstvu z Gospodom. Gospod kliče zlo nad hudobnežovo hišo, bivališča pravičnih pa blagoslavlja. Gospod se poigrava z ošabnimi, ponižnim pa naklanja svojo pomoč. Modri bodo od vseh spoštovani, neumni pa bodo slabo končali (*prim. Prg 3, 27-35*).

Božja beseda

Odpev: Bodi mi blizu, Gospod!
Bodi mi blizu, Gospod!

Kdaj lahko pristopi otrok
k tebi z mirno vestjo, Gospod?
Kdaj te lahko sreča
v templju svojega srca z mirno dušo?

Odpev

Kadar je dober in se trudi,
da bi bil do vseh pravičen,
kadar je iskren in prosojen
kadar ne vara svojih prijateljev.

Odpev

Kadar si upa jasno povedati resnico,
ki jo nosi v svojem srcu
in ne govori zoper svoje prijatelje
za njihovim hrbtom.

Odpev

Kadar spoštuje dano besedo,
tudi če ga to stane.
Kadar z veseljem posoja
in se ne pusti kupiti z darili.

Odpev

Mladi, ki se tako obnašajo,
živijo v miru z Gospodom,
se razumejo s svojimi bližnjimi
in živijo v gotovosti, za večno.

Odpev

(prim. Ps 15)

Pesem: Aleluja

Evangelij: Lk 13, 6-9

Prilika o nerodovitni smokvi
Povedal pa je tole priliko: "Nekdo je imel v svojem vinogradu zasajeno smokvo. Prišel je iskat sadežev na njej, pa jih ni našel. Rekel je svojemu vinogradniku: "Poglej, tri leta je že, kar hodim iskat sadežev na tej smokvi, pa jih ne najdem. Posekaj jo, čemu še izčrpava zemljo?" Ta pa mu je odgovoril: "Gospod, pusti jo še letos, da jo okopljem in pognojim. Morda bo naposled obrodila; če pa ne, jo boš posekal."

Znamenje

Po duhovnikovem nagovoru izročimo vsem navzočim znamenje letošnjih počitnic. Spremlja naj nas skozi vse leto in nas spodbuja, da bi živeli tako, kakor smo se učili na oratoriju.

Evharistično bogoslužje

DODATKI

Delavnice
Še nekaj iger
Pesmi

1. DELAVNICE

Predgovor

Delavnice lahko pripravimo tako, da se nanašajo na zgodbo; lahko jih namenimo za enega zadnjih popoldnevov, v katerem organiziramo tekmo med različnimi skupinami, ki so se med počitnicami "opremile".

Predlogi

□□□

Izdelava skupnega šotora, ki bo središče vseh srečevanj. Ta šotor izdelamo s pomočjo vseh ekip. Vsaka izmed njih naj poskrbi za "opremo" enega dela šotora: ognjišča, sedežev za starešino in za svet starešin ... Ta šotor bo pozneje zamenjal babilonski stolp. Pri izdelavi šotora (material, velikost, lega) je treba misliti na prostor, ki ga imamo na razpolago (risba 1).

□□□

Izdelava "zvitka" z zgodbo: Kot se vidi s priložene skice, ima zvitek ob straneh dva lesena nosilca, ki omogočata, da se z lahkoto razvija in zvija. Papir mora biti precej obstojen; najbolje je, če je nalepljen na blago. Tako bomo preprečili, da bi se ob vsakodnevnem uporabi raztrgal.

Ta zvitek je mogoče uporabiti vsak dan, saj je na njem program aktivnosti; še bolje pa je, če je na njem tudi vsebina vsake zgodbe (risba 2).

□□□

Izdelamo (ali si preskrbimo) šotore, da bi s kako skupino otrok preizkusili nomadsko življenje. Aktivnost je v tem, da skupina dan ali dva preživi na kampiranju, ločena od vsakodnevnih dejavnosti. Zanimivo bo, kaj vse naj bi vzeli s seboj na to "odpravo" (najvažnejše, se ve!). Pobudo obdelamo na pohodu skupine, kjer razdelimo naloge in kjer smo najbolj v stiku z naravo. Ne bo težko govoriti o vrednotah, kot so varovanje narave, prijateljstvo, življenje z najnujnejšim ...

□□□

Predlagamo tečaj o tem, kako preživeti v puščavi. Če je zadeva dobro pripravljena, je to lahko zelo zanimiva, predvsem

pa zabavna aktivnost. Tak tečaj lahko izvedemo v sklopu kakega dneva v naravi. (Glej predlog dveh dni v šotoru.) Če so na razpolago zelene površine, lahko to izkušnjo uresničimo kot aktivnost, ki s kratkimi lekcijami o preživetju traja vse poletje. (Npr. življenje v oazi: kaj je potrebno storiti in česa ne smemo ... potrebna oprema za puščavo, kako in koliko ... drobne stvari, ki so potrebne za prvo pomoč ... uporaba naravnih snovi, kot so les, kamenje, voda itd.)

Priprava tipične puščavske opreme (risba 3).

1. Tunika ali plašček (risba 4).

Za plašček si je treba preskrbeti kos blaga, dovolj velik glede na velikost fanta, ki ga bo oblekel. Da bo delo enostavnejše in ga bodo mogli opraviti vsi otroci, bo ta plašček sešit kot pončo (glej risbo 4).

Da bomo ločili tunike različnih skupin, so lahko različno obarvane ali okrašene (z različnimi resicami ali risbicami).

Da bi bil plašček kar najbolj podoben tuniki, naj ima samo odprtine za roke in za glavo.

Da bo tunika popolna, ji dodamo pas iz enakega blaga; uporabimo ostanke blaga.

2. Sandali (risba 5).

Material: usnje, iz katerega izrežemo obris stopala, usnjeni jermeni različnih dolžin, vrstica za šivanje, šivanka za volno, škarje, lepilo za usnje (po potrebi!).

Navodilo za izdelavo: Izrežemo model stopala; najbolje ga je najprej narisati na kos kartona in ga po tem obrisu izrezati iz usnja. Narežemo jermene in jih prišijemo na eni in drugi strani podplata; tako ga bo mogoče privezati na nogo. Te jermene prišijemo na izrezano usnje.

3. Torba (risba 6).

Material: enako kot za sandale.

Navodilo za izdelavo: Narišemo model na kos kartona, nato blago narežemo (risba, kjer so tudi mere). Iz blaga odrežemo trak, ki bo služil za pas, da bomo torbo lahko obesili čez ramo. Trak po navodilih prepognemo in ga po dolžini zašijemo.

4. Obleke in različna pokrivala (risba 3).

5. Popotna palica (risba 7).

6. Predmeti iz protja (vrbovih šib).

7. Glasbeni instrumenti (lira in citre; risba 8).

Priprava draguljev, kovancev, amuletov, simbolov bogov.

Material: barvice (tempera, ...) in lak z razredčilom, črn flomaster, tanki jermeni iz usnja in prozorno lepilo.

Navodilo za izdelavo: kamenčke (risba 9) pobarvamo in jih pustimo, da se dobro posušijo. Nato jih premažemo z zelo razredčenim lakom. To prvo lakiranje bo omogočilo, da bomo brez težav pisali po gladki površini ali s flomastrom ali s kakim drugim pisalom. Ko se lak posuši, jih še enkrat prelakiramo in obeski so narejeni.

Uporabimo lahko tudi lesene deščice, ki jih poslikamo ali pa nanje s pirografom narišemo različne vzorce.

Stvari, ki jih potrebujemo za **zidavo babilonskega stolpa** (opeka, kamenje, škatle, sodčki).

Preskrbimo različno velike škatle ipd., nato pa po navodilih risbe zgradimo stolp (risba 10).

Babilonski stolp (zmešnjava mnogih škatel, ki so jih prinesli otroci) je lahko okrašen na različne načine. V poštev pride ustvarjalnost otrok in animatorjev. Če hočemo, da bodo otroci prinesli več škatel, lahko pripravimo vzgojno vodilo, ki se nanaša na zgodbo. Npr.: Več škatel prinesem, lepši bo stolp, večji bo, mogočnejši in ... moj.

Zelo zanimiva stvar bi lahko bila priprava nekakšnega **“tržnega dneva”**. Možnost menjave različnih stvari za denar bo otrokom pomagala, da bodo dobili izkušnjo dogajanja na mestni tržnici. Najzahtevnejše bo, da pripravimo stojnice in določimo pogoje za prodajo in nakup. Vse skupaj se pozneje lahko spremeni v veliko igro.

Kar zadeva kovance, jih izdelamo iz kartona ali iz mavca. Uporabimo lahko tudi zamaške od steklenic.

Vsaka skupina bo imela poseben simbol in ta bo za vsako skupino drugačen. Njihovo vrednost je treba določiti takrat, ko se združijo vsa “plemena” (skupine).

Pripravimo **mini jezikovni tečaj** najbolj znanih ali še boljše najmanj znanih jezikov, npr.: hebrejskega, kitajskega, poljskega, ruskega, arabskega ...; gre za nekaj izrazov, pozdravov ...

Seveda to ne bo intenzivni tečaj, kjer bi pridobili določeno znanje. Je bolj informacija, saj bo gotovo zanimivo slišati različne

izraze, spoznati različne načine pisanja (od spodaj navzgor, od desne proti levi ...).

Kar se tiče pisave bi bilo zanimivo poizkusiti, kako se piše na papirus in podobno. Te aktivnosti bodo otrokom pomagale, da se seznanijo z miselnostjo drugih kultur, da spoznajo različne navade, nošo ipd.

Lahko bi pripravili tekmovanje za “**izum**” **novega jezika** (ali abecede). Otroci naj v svoji pisavi pišejo na plakat in drugim otrokom ali animatorjem napišejo sporočilo. Na animatorjev znak morajo skupine sporočilo postopno dešifrirati. Zmaga tista, ki ga prva “prevede”.

Po sodbi animatorjev bi najoriginalnejše in najzanimivejše izražanje lahko postalo uradni jezik (pisava) počitnic. To bi bilo zelo zabavno, saj bi animatorji vsa sporočila, namenjena otrokom, posredovali v tem “novem jeziku”.

Tudi animatorji bi lahko predlagali svoj jezik (to bi pomagalo pri udejanjanju ideje o zmešnjavi). Novo abecedo bi otroci lahko uporabili, da bi napisali svoje ime na usnjene zapestnice ali na različne druge predmete, ki so njihov prepoznavni znak.

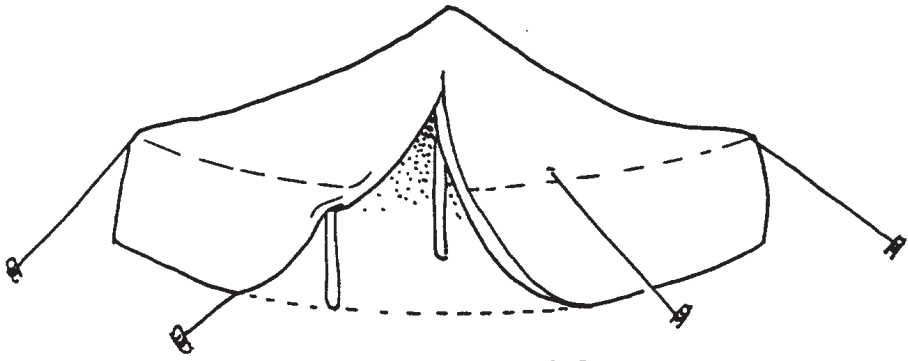
Pripraviti “lisičkin dan”. Vsaka skupina naj si preskrbi maskoto, ki naj se nanaša na lik lisice. Dobro pripravljena aktivnost je lahko zamišljena kot dan, ko skupine tekmujejo, katera bo imela lepšo “lisičko”.

Ob pomanjkanju “lisičk” bi bilo dobro, če bi si ogledali razstavo živali ...

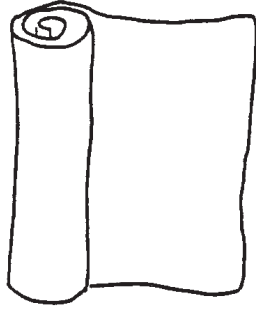
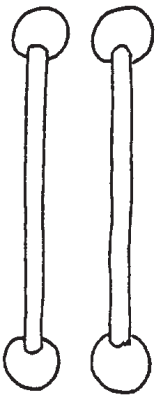

Pripravimo **fotografsko tekmo** z različno vsebino, npr.: “Puščava v tvojem mestu”, “Krivice v tvojem mestu”, “Babilon v tvojem mestu” itd. Ob upoštevanju teme lahko pripravimo tečaj fotografije. Ta je lahko združena s kako vzporedno, morda časopisno aktivnostjo, ki informira o življenju v puščavi, npr. Novi Babilon, Diren-Daj...

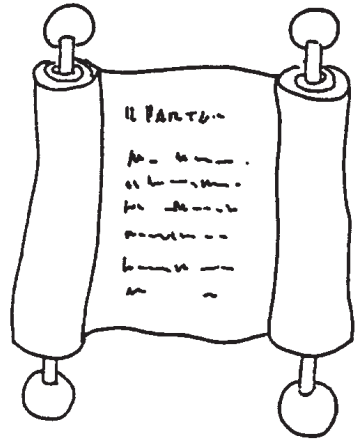

[1] šotor

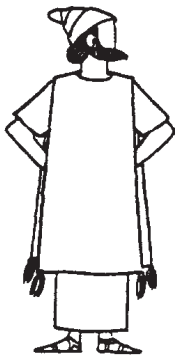

zvitek

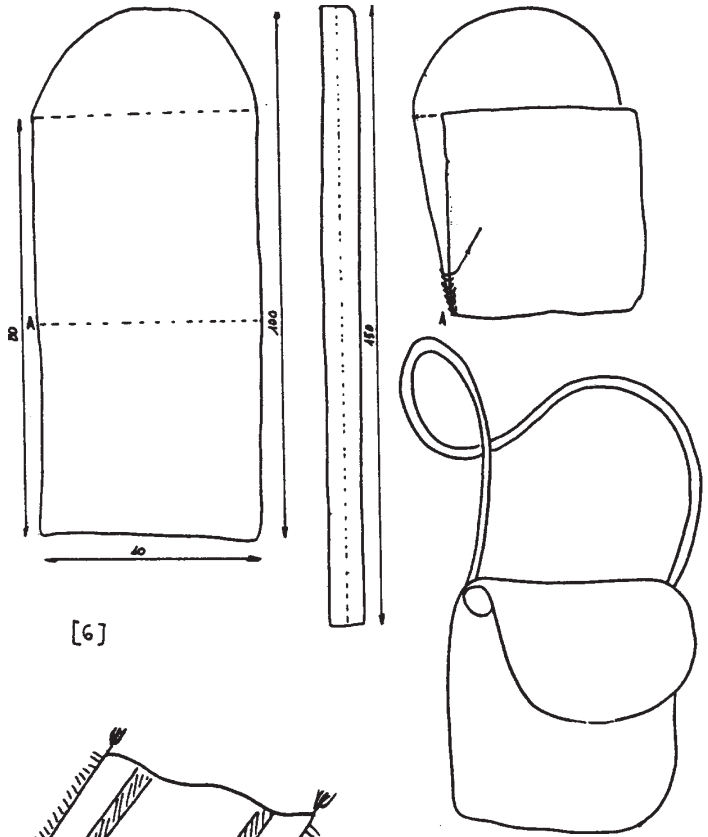
[2]

oblačila

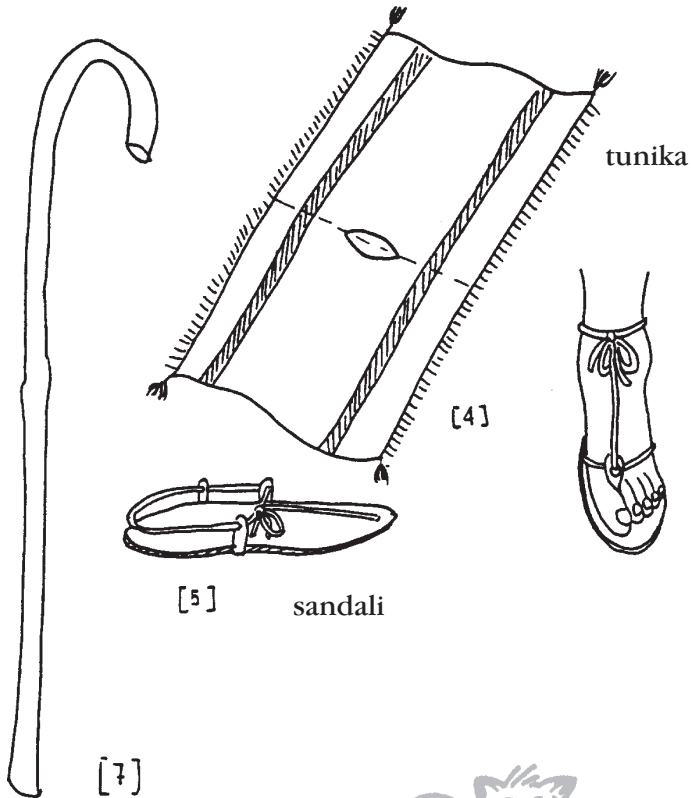

[3]

torba

[6]

tunika

[5]

sandali

[4]

[7]

harfa

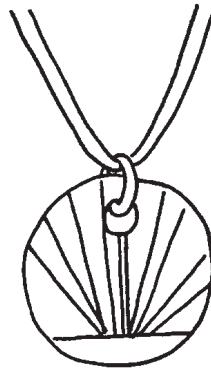
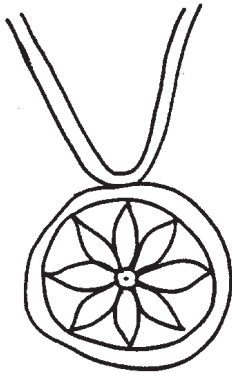
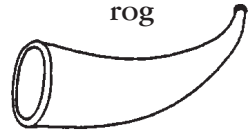
citre

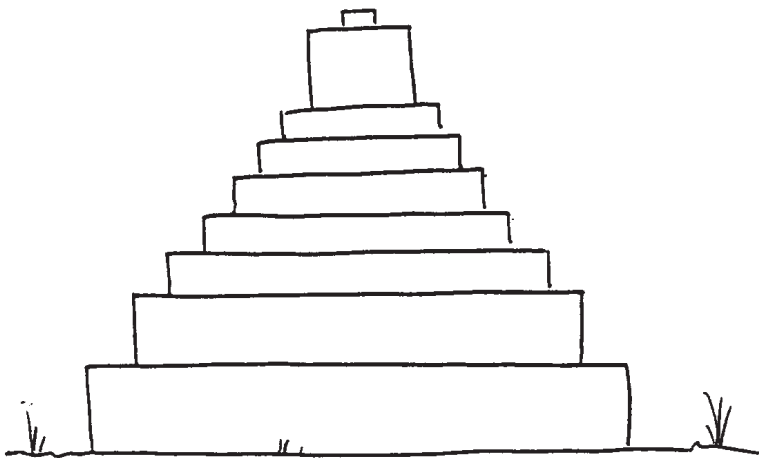
rog

[8]

[9]

[10]

2. ŠE NEKAJ IGER

1. **Iskanje skritega zaklada** (iskanje oaze).

2. **Graditev stolpa** (iz pločevink, jogurt lončkov ...): katera skupina bo naredila višji stolp.

3. **Osvežitev v puščavi**: katera skupina bo na določeno razdaljo v določenem času ujela največ žogic v umivalnik ali vedro.

4. **Iskanje palme**:

(Igra je primerna tudi za ponoči)

Osebj:

3 animatorji, ki dajejo pravilna sporočila - očitvidci;

3 animatorji, ki dajejo napačna sporočila - prikazni;

1 prerok, ki pove, če je sporočilo pravilno ali napačno;

1 animator-palma, ki stopi v igro pozneje.

Skupine morajo iskati "kurirje" (očitvidce in prikazni), pri katerih dobijo kartonček s sporočilom (npr. "palma se skriva v jelkinem gozdu", "palma se skriva v kakem kotu mladinskega centra"). Skupina mora s pomočjo preroka, ki da naenkrat le en nasvet, preveriti točnost sporočila.

Ko "palmo" najdejo, se igra konča. Naloga "palme" je torej zelo zahtevna, saj se mora dobro skriti.

5. **Oaza palm**

Vsak igralec mora sam iskati kartončke, ki so jih že prej skrili animatorji. Kartončki so različni in imajo različne vrednosti (npr. kamela 10 min, sipina 20 min, šotor 30 min, vodnjak 40 min, palma 50 min ...). Na nekaterih kartončkih so lahko uganke ali igrice, ki prinašajo točke. Vsakokrat, ko otrok kartonček najde, ga mora prinesiti v bazo. Animatorji jih zbirajo in seštevajo točke za vsako skupino posebej. Ko se igralec vrača v bazo, ga lahko nasprotnik (ki pa mora imeti kartonček) tudi ujame (dovolj je, da se ga dotakne). V tem primeru morata nasprotnika zamenjati kartončke. Po določenem času vodja skrije kartonček Oaza palm, ki velja več kot drugi (npr. 500 min).

Skupina, ki najde ta kartonček, mora rešiti še finalno igro - npr: urediti sestavljenko. Potem ko je skupina našla kartonček Oaza palm (ali ko je potekel čas), se igra konča in se točke sešetejejo.

6. Nočna orientacija

(Igra je primerna za ponoči ali podnevi)

Na drevesa ob cesti pripnemo liste s posameznimi besedami. Otroci jih morajo poiskati, prepisati in nazadnje sestaviti stavek. Voditelj jim pove, da ima stavek npr. deset besed. Ko odkrijejo besede, gredo k "preroku" (voditelju), ki ugotovi, ali je stavek pravilen ali ne. Da se skupine med iskanjem ne bi srečavale, naj začenjajo v določenem časovnem razmiku. Na koncu se šteje, koliko stavkov so pravilno sestavile in v kolikšnem času. Igralci ostanejo po opravljeni nalogi z voditeljem do prihoda zadnje skupine. Nekateri voditelji, ki nimajo svojih skupin, se lahko v gozdu skrijejo in strašijo igralce, ki gredo mimo dreves.

Primer stavka: Noben stolp iz kamna ali opeke me ne bo mogel privedi do pravega Boga; ali: Noben malik ne bo mogel nikoli nadomestiti pravega Boga.

7. Prerok

Otroci imajo na glavi kartonček iz papirja ali kos blaga. Namesto številčk imajo na njem napisano po eno črko iz imen nekaterih prerokov (npr. prerok Izaija, Jeremija, Danijel). Z našo fantazijo lahko vse to še popestrimo. Pomembno je, da imena niso preveč komplicirana in da imajo vse skupine imena prerokov z enakim številom črk. Na ta način organiziramo skupino, ki mora čim prej ugotoviti, katero ime sestavlja.

8. Nočna mavrica

(Igra je primerna za ponoči in za podnevi)

Nekaj nalog: Vsak voditelj, ki se skrije, ima določeno barvo (modro, rdečo, rumeno, zeleno - lahko jih je tudi več).

Voditelj "luna" odvzame skupini eno barvo.

Voditelj "sonce" podari skupini eno barvo.

Vsaka skupina dobi na začetku kartonček, na katerem so barve označene po določenem vrstnem redu; po tem vrstnem redu jih mora pozneje tudi odkriti, npr.:

1. skupina: rdeča, zelena, modra, rumena;
2. skupina: zelena, rumena, rdeča, modra.

Vsi igralci iste skupine morajo ostati skupaj. Zmaga skupina, ki je prva našla vse barve v svojem zaporednem vrstnem redu.

3. PESMI

Nič ne de, če so poti

Nič ne de, če so poti, polne senc ali luči,
če me vodiš za roko.
vse molitevje lahko.
1. Na obali te čakam skupaj z izgubljenimi,
ki te prosijo vroče:
svojo jim ljubezen vlij.

2. Iščem Tvoje obličje, vsepovsod oziram se,
ko gledam Gospoda, sprejemem v svoje ga srce.

3. Pridi, pridi, učitelj, saj pripravljeni smo že,
slišal si naše klice, dom tvoj naše bo srce.

4. Vsem, ki dvomijo Vate, tvoje ime povedal bom:
"Bog ljubezni, dobrote," vstali Jezus, naš Gospod.

Azaf - Babilon

Peter Pučnik

REFREN:

Gre- mo,gre-mo v Ba- bi- lon, sku- paj,sku- paj z A- za-
 fom, tja si vsak- do bi že- lel,
 v di- ren-da- ju bilve- sel. Mlad živ- lje- nje si gra-
 dim, ga s pri- ja- te- lji ži- vim,
 ho- dim, iš- čem danza dnem, kaj me ča- ka- še ne
 vem.

KITICE:

1. Des-no ro- ko dvig- ne vsak, z no- go na- re- di ko-
 rak, vsak so- se- da po- žgeč- ka,
 mu za- po- je: HOP-SA- SA.

Culo bom na ramo vzel,
 z njo v širni svet odšel,
 vse domače zapustim,
 dogodivščin si želim.
 Gremo, gremo...

Žejo, lakoto trpi,
 očka, mamice tu ni,
 z delom kruha išče si,
 žulj na roki ga uči.
 Gremo, gremo...

Ves nesrečen zdaj spozna,
 da potep ni pravljica.
 Spet domov k očetu gre,
 tam je sreča ne gorje.
 Gremo, gremo...

Azaf sreča deklico,
 se oči spogledajo,
 brez besed ostaneta,
 a sta že prijatelja.
 Gremo, gremo...

Ko s prerokom sreča se,
 ta je slep a vidi vse,
 brž pogleda ga v srce,
 vse, kar v njem je mu pove.
 Gremo, gremo...

PRILOGA

V JEZUSOVI ŠOLI

Osnutki
za molitvena
srečanja
animatorjev
po Markovem
evangeliju

1. JEZUS HODI PO CESTAH

Psalm: 119, 25-32

Evangelij: Mr 1, 14-15.21-22.29-24

Razmišljanje:

□ Takoj, ko se je končalo poslanstvo Janeža Krstnika, je Jezus začel hoditi po Galileji in nam prinesel veselo novico, da prihaja od Boga.

□ Izbral je Galilejo, izbral je Kafarnaum, izbral je naš kraj, našo skupino, da bi začel s tem veselim oznanilom. Hotel je, da bi bil med nami tri leta, en mesec, celo življenje in to samo zato, da bi mi začeli spreminjati svoje življenje, da bi začeli verjeti v njegovo sporočilo.

□ To je drugačno sporočilo, kot ga oznanjajo farizeji, kot nam ga ponujajo po radiu, po televiziji, v časopisih, kot učijo pedagogi ... Za vsakega izmed nas, ki ga bo sprejel, bo postalo to sporočilo tisto, ki ozdravlja, ki rešuje, ki osrečuje, ki nas pripravi do tega, da smo pripravljeni drugim služiti, se jim darovati.

□ Nihče se ne more upreti Njegovemu vabilu.

Pomisli:

□ Si opazil, da Gospod že nekaj časa hodi zraven tebe, ker bi ti rad nekaj povedal? Rad bi ti posredoval oznanilo, ki te bo osrečilo.

□ Če se malo ozreš okoli sebe, boš videl veliko znamenj, ki govorijo, da je On tukaj. Sem jih že opazil?

2. JEZUS POVABI RAZLIČNE OSEBE

Psalm: 119, 1-8

Evangelij: Mr 1, 16-20; 2, 13-14

Razmišljanje:

□ Simon in Andrej, brata ribiča, Jakob in Janez, ki imata rada prva mesta, Matej, ki pobira davek, Simon, ki je član nacionalistične stranke in mnogi drugi so tisti, ki jih je Jezus povabil, da mu sledijo. Ta Jezus ne izbira najboljših, temveč tiste, ki so pri ljudeh najmanj cenjeni.

□ Živi s skupinico dvanajsterih, ki so si med seboj zelo različni, prav tako kot smo si tudi mi tukaj. Kdove koliko je bilo med njimi predsodkov, zavisti ... (mogoče se te stvari dogajajo tudi med nami).

□ Toda vsi so poklicani, da opravijo enako poslanstvo, nihče ni privilegiran ali manj vreden.

□ To, da jih je poklical Jezus, jih drži skupaj. Vsi so mu v polnosti pripravljeni odgovoriti. Različnosti, ki so med njimi, tako postanejo bogastvo za vse.

Pomisli:

□ Čeprav se mogoče ne zavedaš, je Kristus tisti, ki te je povabil, da preživiš ta čas oratorija z Njim. Kako se počutiš, ko vidiš, da so tukaj tudi drugi, ki jih je prav tako poklical Jezus?

□ Poglej malo okrog sebe in poskušaj naštetih razlike, ki so med nami. Ali lahko te razlike za vse nas postanejo bogastvo?

3. DA BI BILI Z NJIM

Psalm: 62

Evangelij: Mr 3, 13-19

Razmišljanje:

□ Jezus je poklical, katere je sam hotel in tako dela še danes. Nima pomena spraševati se, zakaj je tako. Pomembno je, da je hotel dobro apostolom, ko jih je poklical, in prav tako hoče dobro tudi nam.

□ Jezus je popeljal dvanajstere na goro. Tu so poklicani, da se izkažejo bolj kot povprečneži.

□ Poklical jih je, da bi bili z Njim, da bi ga izkusili, da bi ga spoznali v njegovi polnosti, da bi z Njim delili življenje tu na zemlji in potem tudi v nebesih.

□ Sedaj so skupina, so eno. Nihče se jim ne bo več pridružil. Oni so tisti, ki jih je Jezus izbral in jim zaupal posebno poslanstvo.

Pomisli:

□ Čutim, da hočem stopiti na to pot, na kateri bom predvsem iskal Njegovo navzočnost; to pomeni, da bom vse, kar se bo tukaj dogajalo, uporabil kot sredstvo, da bom lahko srečal Boga?

4. NAVDUŠENJE NAD JEZUSOVIMI DELI

Psalm: 98

Evangelij: Mr 3, 7-12

Razmišljanje:

□ Neizmerna množica hiti z vseh strani, da bi videla in slišala Jezusa. To je enkratni dogodek, vsi so začudeni in presenečeni. Jezus je videti kot kak današnji zvezdnik.

□ Učenci so Jezusov "team". Pripravijo mu čoln, najbolj so srečni, ker so lahko zmeraj pri Njem. Navdušeni so, ko gledajo njegova dela. Tudi učenci se čutijo pomembne, iskane ...

Kako lepo je biti učenec! Kako lepo je biti animator med otroki v najbolj hvaležnem mesecu leta.

□ Učencem pomeni veliko več, da lahko sledijo Jezusu, kot da bi postali ribiči, politiki ... Po tej bogati izkušnji so napolnjeni z notranjo energijo in so pripravljeni ostati z Njim.

Pomisli:

□ Animatorji so na strani "duše", ki je Kristus. On je tisti, ki kliče, ki vodi mlade in otroke, da živijo skupaj. Kako se počutiš, ko stojiš "na Njegovi strani" kot animator?

□ Biti animator eno poletje je za mnoge privlačno in so pripravljeni slediti Jezusu. Toda animator nisi samo en teden, mesec, leto. Kako se počutiš pred to nalogo?

5. Z JEZUSOM, DA BI GA SPOZNALI

Psalm: 119, 8-16

Evangelij: Mr 2, 15-22

Razmišljanje:

□ Jezus še naprej hodi po cestah Galileje in išče predvsem tiste, ki imajo v družbi najmanjšo veljavo. Farizeji se s tem ne strinjajo.

□ Ne dogajajo se vsak dan nenavadni dogodki, čudeži ... Jezusovi učenci so osupli nad Njegovim ravnanjem. Sledijo mu korak za korakom in tako postajajo enotna skupina.

□ V vsakdanjem hrupu rastejo v prepričanju, da živijo s človekom, ki se ne prilagaja javnemu mnenju, gre proti toku, se ne ozira na takratne zakone in kritične pripombe.

□ Tudi kot animatorji se moramo soočiti z vsakdanjostjo, z dnevi, ki so si med seboj enaki. In ravno takrat nas hoče Jezus srečati, hoče, da spoznamo resnico Njegovega nauka, ki ne išče kompromisov, našega priznanja, temveč našo svobodo in rešitev.

Pomisli:

- Kaj me pri Jezusu najbolj privlači?
- Ob katerih priložnostih čutim, da mi je najbližji?
- Govori mi s svojo besedo, po otrocih, težavah, ki jih srečujem. Znam najti vsak dan trenutke, v katerih se vprašam, kaj Jezus hoče od mene?

6. JEZUS UČI UČENCE NA POSEBEN NAČIN

Psalm: 139, 1-18

Evangelij: Mr 4, 10-20

Razmišljanje:

□ Ljudem, ki imajo zakrknjeno srce, govori Jezus v prilikah. Vendar njihov pomen ni takoj razumljiv. Tudi učenci jih ne razumejo popolnoma, vendar so prepričani, da jim Jezus govori stvari, ki so za njihovo življenje zelo pomembne.

□ Velika je njihova žeja po resnici. Jezus to opazi, zato jim še posebej razlaga pomen tistega, kar govori ljudem.

□ Mogoče se tudi ti v teh dneh čutiš nagovorjenega, slišiš stvari, ki ti dajo misliti. Jezus nas noče izrabiti kot koristne pomočnike, ampak hoče, da v času oratorija notranje rastemo.

Pomisli:

□ Kakšen bom čez deset let ali čez en mesec, je odvisno od mene prav sedaj. Ali vzamem resno vlogo animatorja? Ali se čutim žejnega resnice?

□ Kakšen pomen dajem trenutku molitve, osebnega premišljevanja ...? So ti trenutki samo nekaj površinskega ali znam iti tudi v globino?

7. PRIVILIGIRANE PRIČE

Psalm: 143

Evangelij: Mr 4, 33-41

Razmišljanje:

□ To je prvi čudež, ki ga navaja Marko in so mu bili priče učenci. Kdo ve, koliko je trenutkov, ki smo jim samo mi priče (otrok, ki je prosil odpuščanja, animator, ki si je zelo prizadeval...).

□ Jezus se je usedel tudi v "čoln" tvojega življenja, toda ti mogoče nisi niti opazil, da te spremlja na vsakem koraku.

□ Hotel je učence in hoče tudi nas pripraviti do tega, da bi verovali Vanj. Kdo ve, kolikokrat nam je rekel, da je On Gospod našega življenja in da je On tisti, ki nas je ustvaril. Toda mogoče mi prav tako kot učenci le počasi razumemo in mu "odstopamo" samo kak košček življenja namesto celega.

Pomisli:

□ Sem animator tudi zaradi tega, da bi rasel v veri? Se pustim voditi tistim, ki mi jih je Gospod dal, da bi me privedli k Njemu?

□ Koliko krščanstvo vpliva na moje življenje, koliko se zgledujem po Jezusu, ko se odločam o raznih stvareh?

8. DELEŽNI NJEGOVEGA POSLANSTVA

Psalm: 127

Evangelij: Mr 6, 6-13

Razmišljanje:

□ Šele sedaj Jezus zaupa učencem poslanstvo, kot ga ima sam. Prišel je trenutek njihove preizkušnje.

□ Preden jih je poslal po dva in dva, je želel, da so bili z Njim, da so bili v Njegovi šoli, da so bili dobri učenci, da so sprejeli Njegovo prepričanje.

□ Jezus nam, prav tako kot apostolom, zaupa poslanstvo med otroki. Govori nam, da ne moremo ostati takšni animatorji, kot smo bili na začetku, če smo Ga zares srečali. Napredovati moramo v sposobnosti prostovoljnega darovanja, v potrpežljivosti, v zaupanju ...

□ Da bi v svojem poslanstvu uspeli, nas vabi, da ne bi toliko zaupali v organizacijo ali v strukturo, ampak v moč, ki nam jo je dal On.

Pomisli:

□ Jemljem to, da sem tukaj animator, kot stvar previdnosti, ali pa samo kot slučaj? Sem v teh dneh na kakem področju napredoval?

□ Ali čutim, da mi On daje moč v molitvi, pri maši, pri spovedi, v Njegovi besedi? Kako živim te trenutke?

9. PRVA DOŽIVETJA

Psalm: 63

Evangelij: Mr 6, 30-32

Razmišljanje:

□ Kot je Jezus izbral apostole, da bi bili z Njim in šli oznanjat evangelij, tako je danes izbral nas. Ko končajo naporno oznanjevanje in se vrnejo domov, se zberejo okrog Jezusa, da bi mu povedali, kaj so delali.

□ Ker delajo v Gospodovem vinogradu, se zavedajo, da ne smejo pozabiti na Gospoda.

□ Tako tudi mi ne smemo misliti, da je vse zgolj odvisno od nas, pa čeprav se z mnogočim zelo trudimo. Biti moramo ponižni in priznati, da je na koncu vse odvisno od Njega.

□ Če hočemo delati dobro, potem moramo biti povezani z Njim, ki je dobrotar. Sami ne bomo mogli mnogo storiti.

Pomisli:

□ Doživel sem prvo izkušnjo poslanstva. Imam še vedno iste motive kot v začetku?

□ Se mogoče že čutim bolj povezanega s skupino animatorjev in s Kristusom, zaradi katerega vse to delam?

□ Znam poleg skupne molitve najti tudi kak trenutek tišine, da bi bil sam s Kristusom in bi lahko v miru razmislil, kakšen sem kot animator?

10. TRDOSRČNOST UČENCEV

Psalm: Ez 36, 24-28

Evangelij: Mr 8, 14-21

Razmišljanje:

□ Komaj so učenci skupaj s Kristusom zapustili množico, že so se začeli pritoževati, ker so pozabili hrano. Mogoče sploh niso prepričani, kam hočejo? Skušnjava, da bi se obrnili in šli nazaj, je zelo močna.

□ Tudi mi se hitro predamo pred visokimi ideali in to samo zato, ker motijo naše načrte, želje ...

□ Toda Kristus nas pozna. V spomin nam priključuje dejanja, ki jih je storil, da bi mu verjeli.

□ Kristus pričakuje, da bomo iz vsakdanjih izkušenj znali potegniti pravilne zaključke. Da bi to zmogli, se moramo odpreti sebi, kajti le tako bomo svoje dobre želje lahko spremenili tudi v dejanja.

Pomisli:

□ Kaj je danes Kristus naredil zame? In kaj sem jaz naredil zanj?

□ Učenci niso spoznali, kaj Jezus hoče, niso razumeli Njegovih besed. Se jaz kdaj vprašam, kaj mi hoče Kristus povedati z vsakdanjimi dogodki?

□ Pustim, da mi otroci, animatorji ... kaj rečejo, ali pa morda mislim, da imam jaz zmeraj prav? Se znam odpreti drugim, da bi me oni lahko obogatili?

11. POSTOPNO SPREOBRAČANJE

Psalm: 51

Evangelij: Mr 8, 22-26

Razmišljanje:

□ Jezus nam naravnost pove, da smo slepi in da potrebujemo Njega, če hočemo videti resnico življenja.

□ Čudež, ki ga je Jezus naredil, kaže na učence, ki še ne vidijo jasno. Potrebujemo nekoga, ki jim bo pomagal, da spregledajo.

□ Ko Jezus ozdravi slepega, ta lahko dobro vidi vse stvari. Spozna Kristusa, tvorca čudeža; sedaj lahko razume in okuša lepoto življenja.

□ Mladi današnjega časa hočemo vse doseči takoj in po možnosti brez napora. Življenje, ki je vredno, da ga živimo, pa se mora razvijati po načrtu, ki zahteva veliko prilagajanj, odpovedi ...

Pomisli:

□ Imam pogum odstraniti vse tisto, kar me ovira pri moji duhovni rasti?

□ Ali težko priznam, da ne "vidim", da se moram še veliko stvari naučiti, da potrebujem nekoga, ki me bo vodil po poti življenja?

□ Lahko tudi ti postaneš voditelj tistih ki ne "vidijo"? Na kak način?

12. PETROVA IZPOVED VERE

Psalm: 57

Evangelij: Mr 8, 27-33

Razmišljanje:

□ Ti si Kristus, ti si smisel našega življenja, ti si tisti, ki ga pričakujemo že stoletja, za vsakogar najpomembnejša vrednota. To je bil smisel Petrovega odgovora! Vsa Stara zaveza je prežeta s pričakovanjem Kristusa.

□ Apostolom (animatorjem) se Jezus da spoznati. Ko se srečamo z Njim, nas vpraša: “Kdo sem jaz zate?” Kakšen odgovor mu bomo dali?

□ Peter da najboljši možni odgovor. Toda to ne pomeni, da je v življenju že vse odkril.

□ To je velika nevarnost za nas mlade: lepi odgovori, dobri animatorji, navdušeni ... Toda manjka zadnji korak. Ne pridemo do konca, če ne sprejmemo tudi križa, žrtve, trpljenja.

Pomisli:

□ Kako jaz odgovarjam na Jezusovo vprašanje: “In ti, kaj praviš, kdo sem?” Na katerem mestu je Jezus v mojem življenju?

□ Z navdušenjem lahko živimo le, če od življenja nekaj pričakujemo. Kaj pričakuješ ti?

13. SLEDITI KRISTUSU, SPREJETI KRIŽ

Psalm: 40

Evangelij: Mr 8, 31-38

Razmišljanje:

Jezus opozarja apostole, da je pot, po kateri naj bi hodili, pot križa.

Opomin, ki ga je izrekel Petru, je namenjen vsem, ki si Kristusa oblikujejo po svoje in ga podredijo svojim ciljem.

Ustvarjeni smo bili, da ljubimo in da smo ljubljene; da živimo in da se darujemo za bližnjega. Če tega ni, potem je naše življenje prazno, vrženo stran.

Nobene stvari, ki kaj velja, ne moremo doseči z lahkoto.

Pomisli:

Znam prenašati težave, ki jih srečujem med oratorijem?

Znam v težavah videti priložnost za rast v ljubezni do Boga in do bližnjega?

14. IZKUŠNJA SLUŽENJA

Psalm: 116, 10-19

Evangelij: Mr 9, 33-37; 10, 41-45

Razmišljanje:

□ Mogoče se zdi čudno, toda tudi med dvanajsterimi je obstajala nenehna skušnjava, da bi prevladovali eden nad drugim, da bi bili pred drugimi videti boljši, kot pa so bili v resnici. 2000 let je že minilo, toda ta skušnjava je še vedno močna tudi v nas: v šoli, družini, igrišču ...

□ Jezus nam s svojim življenjem daje zgled, da je prava pot le tista, ki vodi k prostovoljnemu služenju. S tem, ko se je daroval na križu, nam je dal zgled, kako moramo ljubiti svoje bližnje. Jezus vabi tudi nas, da merimo svojo veličino po tem, koliko smo zmožni ljubiti, koliko smo se zmožni zastonj darovati za svoje bližnje.

Pomisli:

□ Kako živim kot animator: sem sposoben služenja tudi, ko sem utrujen, ali pa pomagam samo včasih, ko sem razpoložen?

□ Ali pustim otrokom, da lahko brez strahu govorijo, čeprav zato sam nisem več toliko v ospredju?

15. NAVEZANOST NA DOBRINE

Psalm: 112

Evangelij: Mr 10, 23-31

Razmišljanje:

Da bi apostoli lahko sledili Jezusu, so zapustili svoje bogastvo, udobje ... Dali so se mu popolnoma na razpolago. S to odpovedjo so odkrili pravi smisel svojega življenja.

Obratno kot apostoli je storil bogati mladenič, ki je šel domov žalosten, ker se ni mogel odpovedati svojemu bogastvu in ni znal dati drugačnega smisla svojemu življenju.

Tudi mi živimo v razvadah in udobnosti. Kristus nam govori, naj jih opustimo in se posvetimo vrednotam. Vabi nas, da se darujemo za druge; za otroke, ki jih vsak dan srečujemo.

Pomisli:

Ta čas, ko sem bil animator, mi je ponujal veliko priložnosti za prijateljstvo, pomoč in za osebno duhovno rast. Sem znal te trenutke videti in jih izkoristiti?

Kakšne so moje zmožnosti - moji talenti? Jih uporabljam tudi za druge ali samo zase?

Se znam s kom posvetovati tudi o svojem duhovnem življenju?

16. STRAH, DA BI SE DAROVALI DO KONCA

Psalm: 13

Evangelij: Mr 14, 32-42

Razmišljanje:

□ V začetku je lahko in lepo služiti Kristusu. Tudi biti animator je v začetku zanimivo, prijetno ...

□ Ko pa pridejo težave se tudi navdušenje polega. Najraje bi vse skupaj pustili in raje doma lenobno uživali brez dela.

□ Jezus moli, da bi lahko premagal težave. Tudi učencem pravi, da naj delajo tako.

□ Prav v molitvi lahko spoznamo Božjo voljo in najdemo moč, da težave premagamo.

Pomisli:

□ Koliko časa na dan posvetim molitvi? Ali iščem pomoč v njej, kadar sem v težavah?

□ Kako reagiram, če mi kdo reče, naj dam od sebe malo več, kot dajem sedaj? Znam stisniti zobe in tudi take stvari sprejeti kot dobrodošel nasvet za svojo osebno rast?

17. UČENCI GA ZAPUŠČAJO

Psalm: 41

Evangelij: Mr 14, 43-52

Razmišljanje:

□ V najbolj dramatičnem trenutku Jezusovega življenja na zemlji se je zgodilo nekaj, kar je bilo že večkrat rečeno: “Udaril bom pastirja in ovce se bodo razkropile!” Ko so učenci videli, da bo moral Jezus trpeti, so se vsi razbežali.

□ Mogoče smo tudi mi kdaj doživeli kaj takega, ko v kaki važni stvari nismo popustili in so nas zato mnogi zapustili.

□ To, da gremo za Jezusom in zanj delamo, še ne pomeni, da smo izvzeti iz raznih kriz in težav.

Pomisli:

□ Ali bi mi morala “animatorska izkaznica” prihraniti težave, ali vzamem razne nepravilike kot priložnost za osebno rast.

□ Ali bežim od prevelikih naporov in se tolažim s tem, da ima pač vse svoje meje?

18. TI SI GOSPODAR ŽIVLJENJA

Psalm: 100

Evangelij: Mr 15, 33-39

Razmišljanje:

□ Vsa pozornost je usmerjena proti Jezusovemu križu: tema, zadnji Kristusov krik, pogledi zazrti v nebo, Jezusova smrt, priznanje Njegove božanskosti.

□ Ko je Jezus sprejel načrt ljubezni do ljudi, je dokazal, da je resnično Božji sin. Ta načrt ljubezni do bližnjega zavezuje tudi nas, da se darujemo za druge, ne da bi delali načrte, kako se bomo sami s tem okoristili.

□ V hoji za Kristusom moramo sprejeti tudi trpljenje. Le če to storimo, lahko rečemo, da postajamo Jezusu podobni.

Pomisli:

□ Nihče nima večje ljubezni kot ta, ki da življenje za svoje prijatelje ... Se kot animator zavedam, da moram odmirati sebi in živeti za druge?

□ Zvestoba pomeni tudi, da smo se sposobni popolnoma prepustiti Njemu. Sem sposoben narediti to?

19. ZMAGOVITA MOČ ŽIVLJENJA

Psalm: 116, 1-9

Evangelij: Mr 16, 1-8

Razmišljanje:

□ Prazen grob prestraši vse. Je znamenje, da je Kristus vstal. To poruši vse vzorce: Kristus je premagal smrt. Zmotili bi se, če bi načrtovali življenje brez težav, naporov ... Vse te stvari so del človeške narave, ki je zaznamovana tudi z egoizmom.

□ Lepota vsega našega bivanja je ravno v praznem grobu, v tem, da je Kristus vstal. Samo če smo se kot animatorji res potrudili, lahko pričakujemo, da bomo deležni žive prisotnosti Vstalega.

□ Zelo veliko je bilo veselje apostolov in žena, ki so se šele v tem trenutku zavedli, koliko bogastva so prejeli od Jezusa, in to samo zato, ker so mu bili zvesti do konca.

Pomisli:

□ Ali sem dopustil, da so me razna srečanja in dogodki, ki sem jih doživel v teh dneh, spremenili?

□ Sem znal videti tudi na videz nepomembne stvari, ki pa mi lahko veliko povedo?

20. ZAČENJE SE PRAVO POSLANSTVO

Psalm: 117

Evangelij: Mr 16, 9-20

Razmišljanje:

□ Tistim apostolom, ki so še pred nekaj dnevi prestrašeni bežali, je naložena dolžnost, da nadaljujejo Jezusovo življenje in njegov nauk.

□ Naše pričevanje, ki smo ga nudili otrokom v času oratorija, se ne sme ustaviti tukaj. Zavedati se moramo, da nas otroci nenehno opazujejo.

□ Ne preostane nam nič drugega, kot da gremo naprej po poti, na katero smo stopili. Prepričani smo lahko, da bo Jezus vedno z nami.

Pomisli:

□ Da živimo in ravnamo kot kristjani, je naloga našega življenja. Se tega zavedam?

□ Pomembno je, da znamo biti taki v vsakdanjem življenju: v šoli, na delovnem mestu, doma, med prijatelji. Bom to zmožel?

KAZALO

Predstavitev	5
1. Vsebisnki prerez priročnika	6
2. Načrt in uporaba priročnika	10
3. Cilji oratorija	14
I. DEL - GREMO NA POT	15
Prva zgodba: Povsod le puščava	17
Druga zgodba: Karavana	24
Tretja zgodba: Vrv za kamelo	30
II. DEL - V MESTU BABILON	39
Četrta zgodba: Mesto	41
Peta zgodba: Veličastni trenutek	48
Šesta zgodba: Na stolpu	55
Sedma zgodba: Kamniti labirint	61
III. DEL - PREROK	67
Osma zgodba: Sarine oči	69
Deveta zgodba: Srečanje s prerokom	76
Deseta zgodba: Ko postane tišina težka	82
IV. DEL - RAZOČARANJE	89
Enajsta zgodba: Človekove roke	91
Dvanajsta zgodba: Dan velikega ponosa	100
Trinajsta zgodba: Otroci, kakšna zmešnjava	108
V. DEL - VRNITEV	115
Štirinajsta zgodba: Kljub težavam začeti znova	117
Petnajsta zgodba: Presrečni dom sredi puščavskega peska ..	124
DODATKI	133
1. Delavnice	134
2. Še nekaj iger	141
3. Pesmi	143
PRILOGA - V JEZUSOVI ŠOLI	
Osnutki za molitvena srečanja animatorjev	
po Markovem evangeliju	145

